

Allah (S.W.) egy vagy három?

[Magyar – Hungarian – مجري]

Munqidh bin Mahmoud Assaqqar, PhD

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Julia Gabriel

Elenőrizte: Gharabli Gabriella

﴿الله جل جلاله واحد أم ثلاثة؟﴾

منقذ بن محمود السقار

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

ISLAM HOUSE

الإسلام أبرز وأجيب العالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

Köszönetnyilvánítás

Először is minden hála és köszönet Allahot, a Mindenható Istent illeti. Nagy megtiszteltetés, hogy bemutathatom ezt a szerény munkát olvasómnak, remélve, hogy a Mindenható Isten segíteni fog abban, hogy hasznára váljon, és őt és engem azok közé helyez, akik ismerik az igazságot, és akik vezetést kaptak.

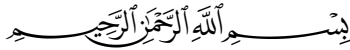
Mohamed próféta (BLV) hagyományát követve abban, hogy meg kell köszönni azoknak az embereknek, akik szívességet tettek nekünk, szeretném megköszönni mindazoknak, akik segítettek ennek a munkának az elvégzésében, és talán a munkám sikere a Mindenható Istennek mondott imáik eredménye, hogy segítsen nekem ebben.

Szeretném kifejezni nagyrabecsülésemet és hálámat nemes szüleimnek, akik a legnagyobb szívességet tették nekem azzal, hogy folyamatosan támogattak és segítettek engem. Nagyrabecsülésemet küldöm hű feleségemnek is, meg nem szűnő segítségéért, és azért, hogy mellettem állt e munka elvégzése alatt.

Végül köszönetemet és nagyrabecsülésemet fejezem ki Dr. John Eales-nek, aki nagy szívességet tett nekem azzal, hogy elvégezte a végső lektorálást. Bár ő más hitet vall, mégis megtette, mert fontosnak tartja az igazság keresését és a tudományos módszerek és viták alkalmazását.

Köszönetemet és hálámat küldöm minden testvéremnek, barátomnak és kollégámnak, akik bármilyen szerepet játszottak e könyv összeállításában.

Munqidh bin Mahmoud Assaqqar, PhD

Bevezetés

„**Mondd: »Ő Allah az Egyedüli az Egyetlen!« Allah, Asz-Szamad (az Úr, Akihez minden teremtmény fordul). Nem nemzett és nem nemzetett. És senki és semmi nem hasonló Őhozá.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 112:1-4]

„**A Messiás, Mária fia (Jézus) csupán egy küldött. Már előtte is elmúltak küldöttek. Az anyja igaz asszony. Ők ketten ételt ettek (földi ételeket, mint általában az emberek). Figyeld meg, hogyan világítjuk meg nekik a jeleket! Majd figyeld meg, hogyan fordulnak el!**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:75]

„**Szolga ő, akivel szemben kegyet gyakoroltunk és példaként állítottuk Izrael népének.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:59]

„**Azt mondják: »Vajon a Könyörületes fiút nemzett?« Borzalmas dologgal hozakodtatok elő. Kevés a híja, hogy emiatt az egek darabokra nem szakadnak és a föld meg nem hasad és a hegyek pedig porrá nem omlanak szét. Azért, hogy a Könyörületesnek fiúgyermeket állítanak. Nem illik a Könyörületeshez, hogy fiúgyermeket nemzzen. Mindenki és minden az egekben és a földön mint szolgál fog a Könyörületeshez jönni. Megszámlálta és pontosan számon tartja őket. És a Feltámadás Napján mindegyikük egyes egyedül jön Hozzá.**” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:88-95]

Ezek a nemes versek összefoglalják a muszlim hitét Allahban¹ (S.W.)², és prófétájában, Jézusban (BLV)³. Ő egy nemes próféta, egy nagy küldött, akit Allah (S.W.) küldött, hogy az egyistenhitet hirdesse, és támogatta őt jelekkel és útmutatással.

Az egyistenhit, amelyet Mohamed (BLV) hozott az emberiségnek, a korábbi próféták (BLV) hite is volt.

„Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: »Nincs más isten csak Én (lá iláha illá Ana)! Engem szolgáljatok hát!«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:25]

A keresztények azonban a muszlimoktól eltérően abban hisznek, hogy Jézus (BLV) Allah (S.W.) fia, és vannak közülük, akik abban hisznek, hogy ő maga Allah (S.W.). Abban is hisznek, hogy Ő (Allah (S.W.)) lejött a mennyből, megtestesült,

¹ A muszlimok jobban szeretik az „Allah” nevet használni, amely a Mindenható Isten szép neveinek egyike, a legnagyobb neve, a magyar „Isten” szó helyett. Az „Allah” szó tiszta, a magyar „Isten” szóval ellentétben, amelyet többféle módon lehet használni. Ha egy „k” betűt helyezünk az „Isten” szóhoz, akkor „Istenek” lesz belőle, ami az „Isten” többes száma. Allah Egy és egyes számú, nincs többes száma. Ha hozzá tesszük, hogy „nő” az „Isten” szóhoz, akkor „Istennő” lesz, tehát nőnemű istenség. Allah nem hímnemű vagy nőnemű. (idézet Dr. Zakir ‘Abd Al-Kareem Naik, *Isten fogalma a világvallásokban*, 18. old.)

² A muszlimok nem említik Allah nevét dicsőítés nélkül. Az „S.W.” betűk a „szubhánahu wa taala” arab szavak rövidítése, amely azt jelenti: **„Dicsőíttessék és magasztaltassék!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:43]**. A szavak magyar jelentése Okváth Csaba Ahmed Abdulrahman, *A Szent Korán értelmezéséből* származik. Ezért ebben a könyvben a következő szavakat fogom használni: „Allah (S.W.)”, amikor a Mindenható Istenről beszélünk, kivéve az idézeteket.

³ A muszlimok nem említik a Próféta anélkül, hogy egy fohással ne tisztelnék meg. a „BLV” betűk a következő mondat rövidítése: „Béke legyen vele”, ha egy prófétáról, vagy Szűz Máriáról beszélünk, és „Béke legyen velük”, ha több próféta említünk.

megverték, szenvedett és keresztre feszítették, az emberiség bűnének eltörléséért, amelyet atyjuktól, Ádámtól (BLV) örökölték.

Megkérdézem, hogy honnan származik ez a hiedelem, és hogy van a könyvekben valamilyen bizonyíték ennek alátámasztására? „Hozzátok elő a bizonyítékokotokat!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:24]

Ez a sorozatom harmadik tagja, és a téma fontosságára és súlyosságára való tekintettel előre hoztam a legnagyobb kérdésemet: ***Jézus (BLV) küldött volt, vagy Isten? Allah (S.W.) Egy, vagy három?***

Hogy válaszoljak ezekre a kérdésekre, megvizsgálom a Szent Biblia Ó- és Újtestamentumát, az egyházi emberek és a nyugati szabad gondolkodók írásait.

***Ó, Allah, mutasd meg nekünk és vezess minket az igazságra,
amelyről beszélünk, valóban, Te azt vezetsz,
akit Akarsz az egyenes útra.***

Jézus Krisztus a muszlim hit szerint

A muszlimok hite Jézusról (BLV) röviden: ő a becsületes és tiszteletreméltó Mária fia, csoda folytán született, férfi közreműködése nélkül. Allah (S.W.) Izrael fiaihoz küldte, mint próféta és küldött, hogy az egyistenhitet hirdesse és megjövendölje az utolsó próféta eljövetelét. Allah (S.W.) nagy csodákkal támogatta őt. Kihívást jelentett azon zsidók számára, akik meg akarták ölni – ahogy már korábban történt, hogy megölték a prófétákat – folytatta küldetését, majd Allah (S.W.) megmentette őt a gonoszok tervétől, és felemelte a mennyekbe.

A muszlimok abban is hisznek, hogy Jézus (BLV) el fog jönni újra az Ítéletnap előtt, mindenkit Allah (S.W.), az Egyetlen és egyedüli imádatára fog hívni és az Ő törvényének követésére, eltöri a keresztet és felemeli az egyistenhit zászlaját.

Hogy érthetővé tegyük ezt a hitet, és hogy eredeti szövegekkel illusztráljuk, megnézzük a Szent Korán verseit, hogy Allah (S.W.) mit nyilatkoztatott ki Jézusról (BLV).

A Szent Korán megemlíti, hogy Allah (S.W.) megtisztelte Jézust (BLV) azzal, hogy őt tette a tiszta Szűz Mária (BLV) fiává, akit Allah (S.W.) minden nép asszonyai fölé helyezett.

„Midőn mondták az angyalok: »Ó Mariam (Mária)! Bizony Allah kiválasztott téged és megtisztított. És kiválasztott téged a Világok asszonyai fölé.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:42]

Azt is említi, hogy Allah (S.W.) sok kegyel elhalmozta őt:

„Az ő Ura (Allah) elfogadta őt szép elfogadással és jó módon nevelte őt Zakaria (Zakariás) védőszárnyai alá helyezte. És mindig midőn belépett hozzá Zakaria a szentélybe úgy találta, hogy mindennel el van látva. Mondta: »Ó Mariam (Mária)! Hogyan, honnan lehet ez neked?«

Mondta: »Ez Allahtól származik. Allah bizony arról gondoskodik, akiről akar, számolgatás nélkül.« [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:37].

Zakariás gondozásába vette, miután édesanyja megesküdött, hogy gyermekét Allahnak (S.W.) ajánlja fel, és hogy Allah megparancsolta Máriának (BLV), hogy imádjá Őt.

„Ó Mariam (Mária)! Viselkedj alázatosan a te Uraddal szemben! Borulj le és hajolj meg a meghajlókkal együtt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:43]

Mária (BLV) megfogant gyermekével, miután Allah (S.W.) az angyal által jó hírt közölt vele, és Ő adta a gyermek nevét.

„Midőn azt mondták az angyalok: »Ó Mariam (Mária)! Allah a Tőle származó szó örömhírét közli veled! A neve *al-Maszihu Ísza-bnu Mariama* (a Messiás, Jézus, Mária fia). Aki kiemelkedő tiszteletű lesz az evilági életben és a Túlvilágon és az (Allahhoz) közelállókhöz fog tartozni.« [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:45]

Ezek a versek kijelentik, hogy Allah (S.W.) teremtette ezt az eljövendő gyermeket, Jézust (BLV) az Ő Szavával, férfi közreműködés nélkül. Apa nélkül teremtette, és ez nem teszi őt istenivé, mivel Allah (S.W.) Ádámot (BLV) is szokatlan módon teremtette.

„Jézus példázata Allahnál olyan, mint Ádám példázata: porból teremtette meg őt, majd azt mondta neki: »Légy!« ÉS már meg is volt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:59]

Allah (S.W.) teremtette mindkettejüket, Ádámot és Jézust is (BLV) azzal a szóval, hogy: „légy”.

A Szent Korán beszél e szent gyermek (BLV) születéséről, akinek apa nélküli létrejötte volt az első csodája.

„Mária fiát és anyját jellé tettük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:50]

Allah (S.W.) majd megadta neki, hogy beszéljen még a bölcsőben, hogy megcáfolja azokat a gonosz vádakokat, amelyeket édesanyja, a tiszta szűz ellen mondtak:

„Azok pedig mondták: »Hogyan beszélhetnénk vele hiszen ő még egy kisgyermek, aki a bölcsőben van?« Mondta (a gyermek Jézus): »Én bizony Allah szolgája vagyok! Átadta nekem az Írást és prófétává tett. És áldottá tett engem bárhol legyek is. Meghagyta nekem feladatul az imát és az zakátot, amíg csak élek. (És meghagyta még, hogy) az anyámmal szemben kegyes legyek! És nem tett engem zsarnokoskodó szerencsétlenné. Békesség reám azon a napon mikor megszülettem és azon a napon mikor meghalok és azon a napon mikor új életre támasztatok.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:29-33]

„És beszélni fog az emberekhez a bölcsőben és érett felnőttként is. És az igaz kegyesekhez fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:46]

Amikor Jézus (BLV) felnőtt, Allah (S.W.) küldetést adott neki, ahogy sok más prófétának is előtte:

„S utánuk küldtük Jézust, Mária fiát(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:46]

Jézus üzenete teljessé tette Mózes (BLV) üzenetét:

„És megerősítendő azt, ami már előttem itt volt a Tórából. És azért, hogy megengedetté tegyék a számotokra néhány olyan dolgot, ami eddig tilalmas volt a számotokra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:50]

Allah (S.W.) megadta neki a Tóra ismeretét:

„A Könyvet és a Bölcsességet tanítottam meg neked és a Tórárt és az Evangéliumot.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:110], és kinyilatkoztatta neki (BLV) az Evangéliumot:

„Majd neki az Evangéliumot adtuk, abban útmutatás és fény van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:46]

Allah (S.W.) olyan csodákkal támogatta Jézust (BLV), amelyek elégségesek voltak ahhoz, hogy meggyőzzék népét arról, hogy higgyenek neki:

„És midőn agyagból teremtesz az Én engedelmmel, olyan formájút, mint a madár és belé leheltél és az Én engedelmmel madár lesz. És gyógyítod a születésétől fogva vakot és a leprást, az Én engedelmmel. És midőn előhozod a halottakat az én engedelmmel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:110].

Emellett támogatásként Allah (S.W.) megadta neki a tudást a láthatatlan dolgokról:

„És hírt fogok adni nektek arról, mit fogtok enni és mit halmoztok fel a házaitekben. Bizony ebben jel van a számotokra, ha igazán hívők vagytok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:49], és a Szent Lélek, Gábiel (BLV) segítségét is elküldte hozzá.

„És Jézusnak, Mária fiának világos bizonyítékokat adtunk és megsegítettük őt a Rúhu-l-Qudusszal (Dzsibríl, Gábiel).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:87]

A Szent Korán megmutatja, hogy Jézus (BLV) üzenete csupán Izrael fiaihoz érkezett: **„Küldöttként (küldjük Jézust) Izrael fiaihoz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:49], és hogy ő átadta nekik az üzenetet.**

„Midőn Ísza (Jézus), Mária fia így szólt: »Ó Izrael fiai! Én Allah Küldötte vagyok hozzátok, bizonyítéku annak, ami előttem a Tórában volt. Azzal az örömhírrrel, hogy egy Küldött fog eljönni utánam, a neve Ahmed.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 61:6].

A Szent Korán kijelenti, hogy Allah (S.W.) figyelmeztetett Jézus (BLV) tiszteletének túlzásba vitele ellen:

„Ó, Könyv Népe! Ne kövessetek el túlkapást a vallásotokban! És Allahról csak az igazat mondjátok! Jézus, a Messiás, Mária fia, csupán Allah Küldötte és az Ő szava, amit Máriára vetett és a belőle származó lélek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:171], és hogy természete és identitása a következő volt:

„Ő íme Jézus, Mária fia! Az Igazság szava, akit illetően ők még kételkedni fognak. Nem illik Allahhoz, hogy fiúgyermeket nemzzen. Magasztaltassék! *(Felette áll Ő annak, amit társítanak)* Ha Ő egy dolgot elhatároz, akkor csupán annyit mond neki: »Légy!« És már meg is van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:34-35]. Allah (S.W.) teremtette őt Szavával (*Légy*), és Istennek nincs szüksége arra, hogy Jézus, vagy bárki más a fia legyen.

A Szent Korán azt is kijelenti, hogy Jézus (BLV) nem is állította, hogy ő isten. Ellenkezőleg, el fogja utasítani, ha valaki istenséget állít róla, és ez akkor fog megtörténni, amikor Allah (S.W.) megkérdezi tőle:

„Midőn Allah mondta: »Ó, Jézus, Mária fia! Talán te mondtad az embereknek: „Engem vegyetek és az anyámat két istennek, Allah mellé!”« Mondta: »Magasztaltassál! Hogyan mondhatnék én olyat, amihez nincs jogom? Ha én mondtam volna Te bizony tudnád azt. Te tudod, mi van az én lelkemben, ám én nem tudom mi van a Te lelkedben Hiszen Te vagy a láthatatlan dolgok Tudója!« Csak azt mondtam nekik, amit Te parancsoltál nekem, azt, hogy: »Allahot szolgáljátok! Az én Uramat és a ti Uratokat.« Tanú voltam velük szemben, amíg közöttük tartózkodtam - Ám miután elszólitottál, Te vagy az őrző felettük. Te minden dologra tanú vagy!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:116-117]. Ő (BLV) ezt fogja mondani, mert ő egy ember.

Ezért az a keresztény hiedelem, miszerint ő isteni természetű, vagy Isten fia, hamis.

„Ő íme Jézus, Mária fia! Az Igazság szava, akit illetően ők még kételkedni fognak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:34],

„És mondták a keresztények: »A Messiás Allah fia!« Ezek az ő szavaik a szájaikban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:30].

A Korán versei elítélik azokat, akik azt állítják, hogy Jézus (BLV) Maga Allah.

„Bizony hitetlenkednek azok, aki azt mondják: »Allah nem más, mint a Messiás, Mária fia.« Mondd: »Ki az, aki bármit is birtokol Allahal szemben, ha Ő akarja, elpusztítja a Messiást, Mária fiát és az anyját és azokat, akik a földön vannak, mindenkit.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:17]

Ugyanakkor a hit e nagy prófétában a muszlim hit egyik pillére, és Allah (S.W.) nem fogadja el senki hitét e nélkül.

„A Küldött hisz abban, ami kinyilatkoztatott neki az ő Urától, és vele együtt a hívők is mind hisznek Allahban, az Ő Angyalaiban, Könyveiben, Küldötteiben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:285]

Allah (S.W.) könyörülete és békéje legyen mindannyiukkal!

A keresztények bizonyítékai Krisztus istenségéről

A Jézusról (BLV) szóló különböző vélemények ellenére a keresztény felekezetek abban hisznek, hogy ő a testté lett Isten⁴, és ezt az állítást számos résszel támasztják alá mind az Ó-, mind az Újtestamentumból, amelyek istenségére utalnak. Ezek a részek Úrnak, Istennek, vagy Isten Fiának nevezik őt, és arról beszélnek, hogy Allah (S.W.) testté lett benne, és ő részt vett a teremtésben. Úgy gondolják, hogy az ismeretlen megjövendölése és halottaiból való feltámadása a legnagyobb bizonyítéka istenségének.

Bevezetés a Krisztus istenségének keresztény bizonyítékainak tárgyalásába

Fontos, hogy mielőtt elkezdjük megtárgyalni a bizonyítékokat, figyelembe vegyük a következőket:

1. Nincs olyan rész az egész Bibliában, sem az Ó- sem az Újtestamentumban, ahol Jézus (BLV) istenséget állít magáról, vagy azt kéri az emberektől, hogy őt imádják. Egy kortársa sem imádta őt. A zsidók olyan embernek tekintették, aki azt mondja magáról, hogy próféta, néhányan hittek is neki, de a többség elutasította az egész eszmét.

Nincs alapja annak a Szent Bibliában, hogy Jézus (BLV) istenség lenne. Ezzel kapcsolatban Deedat kihívta a svéd püspököt televíziós vitájukban:

---

⁴ Kivéve a Jehova Tanúit és néhány Egyistenhívő egyházat, mert ők tagadják Krisztus istenségét és a szentháromságot. Ők hisznek a Szent Bibliában, de nem találtak benne semmit, ami ezeket a dogmákat bizonyítaná, ezért elutasítják.

„A fejemet guillotine alá teszem, ha mutat nekem egyetlen verset, ahol Jézus azt mondja, hogy »én vagyok Isten«, vagy ahol azt mondja, hogy »imádjatok engem«.”

Fender tiszteletes *A titkok kulcsa* című könyvében elmagyarázta, hogy Jézus (BLV) miért nem beszélt nyíltan istenségéről az Újtestamentumban. Azt mondta:

„Senki nem érthette meg ezt a kapcsolatot és egységet feltámadásáig és mennybemeneteléig. Ha elmondta volna, úgy értették volna, hogy ő Isten emberi testben... a zsidó főpap el akarta fogni és megkövezni, ezért nem mondta ki istenségét, csak rejtvényekben és példázatokban.”⁵

A zsidóktól való félelem elfogadhatatlan magyarázat arra, hogy Allah (S.W.), vagy akár maga Jézus (BLV) miért rejtette volna el identitását. Jézus többször konfrontálódott az őt nem elfogadó zsidókkal, és ezt az evangéliumok is leírják:

„Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt. Magatok nem mentek be, s akik be szeretnének jutni, azokat meg nem engeditek be... Jaj nektek, vak vezetők! ...Esztelenek és vakok! ...Jaj nektek, farizeusok és írástudók, ti képmutatók! Fehérre meszelt sírokhoz hasonlítok,... Kígyók, viperák fajzata! Hogy is kerülhetnétek el a kárhozát büntetését?” (Máté 23:13-33)⁶

Meglepő lenne, hogy hogyan és miért rejtette volna el identitását az emberek elől? Ez félrevezetéshez és összevisszasághoz vezet.

2. Jézus (BLV) egyetlen tanítványa sem tartotta őt Istennek, egyikük sem imádtá őt. Sőt, Jézust (BLV) tanítványai és kortársai

⁵ RahmatuLlah Al-Hindy, *A kinyilatkoztatott igazság*, 3. kötet, 718-724. old.

⁶ Szent István Társulati Biblia.

nem tartották másnak, mint egy prófétának. (Ezt később bővebben kifejthetjük).

3. A legerősebb bizonyítékok, amelyekkel a keresztények igyekeznek bebizonyítani, hogy Jézus (BLV) Isten, csak János evangéliumában és Pál leveleiben vannak. A szinoptikus evangéliumok nem tartalmazznak ilyen részleteket.

Valójában ennek a bizonyítéknak a hiánya volt az, amely miatt János – vagy akárki is volt az író – megírt még egy evangéliumot Jézus (BLV) istenségéről. Ebben az evangéliumba olyan dogákat találunk, amelyeket a többiek nem írtak le, tele van metaforákkal és filozófiával, amely különbözik Jézus (BLV) egyszerű környezetétől és stílusától, ami miatt sok egyszerű ember követte őt.

4. Az, hogy nincs egyetlen egyértelmű rész a szinoptikus evangéliumokban, amely bizonyítaná Jézus (BLV) istenségét, volt az ok, amely miatt a keresztények megváltoztatták a Biblia kiadásait, és írásokat fabrikáltak. Egy példa erre, hogy hozzátették az egyetlen világos mondatot, amely a Szentháromságról beszél János Első leveléhez (1 János 5:7).

Egy másik példa Pál első levele Timóteushoz. A koholmány világosan látszik: **„a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben,” (1 Timóteus 3:16)(KG)**⁷.

Ez a vers Crispach szerint koholmány. Azt mondta:

„Ez koholmány, mert az »Isten« szó nem található az eredeti kódexben, ehelyett a harmadik személyes névmást tartalmazza: »ő«, vagy a mutató névmást: »az«, vagy »amelyik«.”

E koholmány okát, történetét és idejét megmagyarázva James Anas tiszteletes azt mondta:

„Ami miatt az »amelyik« szó olvasása pontosabb, az az, hogy a teológusok nem említették a versekben, amelyeket Arius

⁷ A Biblia Károli Gáspár fordításában.

cáfolására írtak. Az újjörög kéziratban azért változtatták meg, mert a két szó hasonlít. Hasonlóan írják, csak egy kis vessző vagy pont a különbség köztük. Legvalószínűbb, hogy az írók azért tették hozzá ezt a rövid sort, hogy egyértelművé tegyék a jelentést, és így kicserélték az »amelyik« szót az »Isten« szóra. Ez később szétterjedt különböző másolatokra az évszázadok alatt, és ez ellentétben áll a legrégebbi másolatokkal, amelyek csupán az »az« szót tartalmazzák.”⁸

Ha Pál fent említett versét helyesen olvassuk, a kiadó által szándékosan beillesztett koholmány nélkül, azt fogjuk találni, hogy az élő testben megjelenő isteniességről beszél, az új fordítások azonban megváltoztatták, hogy bizonyítsa Isten testté lételetét Jézusban (BLV).

A katolikus jezsuita kiadás, a *Douay-Rhiems Biblia* és a *Murdock Biblia* kitörölte ezt a koholmányt, és helyesbítette a verset. Ott így hangzik:

**„Nagy az isteniesség csodája: amely megjelent a testben.”
(1 Timóteus 3:16).**

Tehát az „Isten” szót felcserélték a pontosabb „amely” szóra. Ennek következtében megváltozott a jelentés, és eltűnt a bizonyítéka annak, hogy Isten Jézusban (BLV) testté lett.

Egy másik példa ezekre a koholmányokra Júdás Levelének megváltoztatása. A leghíresebb és legnépszerűbb protestáns kiadásban, az *Átnézett Károli Gáspár Változatban* olyan verset találunk, amely becsapja az olvasót. Ez a következő:

„Annak pedig, a ki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel, Az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, nagyság, erő és hatalom most és mind örökké. Ámen.” (Júdás 1:24-25).

⁸ James Anas, *Metodikus teológia*, 206. old.; *A kinyilatkoztatott igazság*, 2. kötet, 460. old.

A vers a „Megváltó Istent” említi, aki az embereket Jézus (BLV) küldetése és üzenete által mentené meg, és nem magáról Jézusról. A katolikus *Szent István társulati kiadásban* és az *Amerikai Szabvány változatban* azonban a verset a következőképpen találjuk:

„A mi egyedül üdvözítő Istenünknek legyen Urunkban, Jézus Krisztusban dicsőség, magasztalás, erő és hatalom minden idő előtt, most és mindörökké! Ámen.” (Júdás 1:25).

A protestáns változatban kihagyták Jézus (BLV) nevét, hogy jelezzék, ő a Megváltó, és nem azt, hogy ő a megváltás eszköze. Jézust (BLV) az **„egyetlen bölcs Istennek”** nevezik, a katolikus változatban viszont a rész Allahról (S.W.) beszél, mint **„az egyetlen bölcs Isten, a mi Megváltónk”**. A keresztények megalkották ezeket a verseket, amikor nem találtak semmilyen bizonyítékot, amely Jézus (BLV) istenségét bizonyítaná.

Kedves testvérem, aki az igazságot keresed, hívlak téged, hogy csatlakozz hozzám abban, hogy tudományosan tanulmányozzuk együtt a keresztények által írt szövegeket, amelyekkel Jézus (BLV) istenségét akarják bizonyítani.

Hat csoportja van ezeknek a bizonyítékoknak:

1. Verseket, amelyek istenséget és úrságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV), amelyeket ők „Isten címeinek” neveznek,
2. Verseket, amelyek istenfiúságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV),
3. Verseket Isten megtestesüléséről Jézusban (BLV)
4. Verseket, amelyek Isten jellemzőit Jézusnak (BLV) tulajdonítják,
5. Verseket, amelyek Isten tetteit Jézusnak (BLV) tulajdonítják,
6. Jézus csodái, amelyeket istensége bizonyítékának tartanak.

1 - Versek, amelyek istenséget és úrságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV)

A keresztények olyan részeket mutatnak be, amelyek istenséget és úrságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV), és hisznek abban, hogy ezek a szavak istenségét bizonyítják. Az első a *Jesua* név, amelynek eredeti formája, a *Jehosua* azt jelenti: „*Jahve a szabadító*”.

Egy másik rész az Izajás könyvéből származik:

„Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az ő vállára kerül az uralom. Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme” (Izajás 9:5).

Abban hisznek, hogy Dávid leírása az eljövendő megváltóról kétségtelen bizonyíték, mivel Dávid őt „Úr”-nak nevezi:

„Azt mondta az Úr az én Uramnak: »Ülj jobbomra, és minden ellenségedet lábad elé teszem zsámolyul!« Az Úr kinyújtja hatalmas jogarod Sionból: uralkodj ellenségeid közepette! Születésed óta tiéd a királyi méltóság a szent hegyen, anyád méhétől kezdve, ifjúságod hajnala óta. Az Úr megesküdött és nem bánja meg: »Te pap vagy mindörökké Melkizedek rendje szerint.«” (Zsoltárok 110:1-4).

Ibrahim Saeed, egy egyiptomi pap azt mondta:

„Aki nem győződött meg Jézus istenségéről a 110. zsoltár elolvasása után, az a következő kettő közül az egyik. Vagy írástudatlan és tudatlan, akinek a szeméit elfedi az ostobaság, ezért nem képes látni, vagy arrogáns, akinek a szíve tele van makacssággal, és nem akarja látni.”⁹

⁹ Ibrahim Saeed, *Lukács evangéliumának kommentárja*, 504. old.

Van egy másik rész, amelyről szintén azt tartják, hogy Jézus (BLV) istenségének bizonyítéka az Izajás könyvében:

„Ezért az Úr maga ad nektek jelet: Íme, a szűz fogan, fiút szül, és Immánuelnek nevezi el.” (Izajás 7:14), mert az „*Emánuel*” szó azt jelenti: *„velünk az Isten”*.

Abban hisznek, hogy Jézus (BLV) születése ennek a prófécianak a betöltése volt, ahogy az angyal előre elmondta Mária (BLV) jegyesének, Józsefnek, az ácsnak.

„Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy gyermeket fogant a Szentlélektől. Férje, József igaz ember volt, nem akarta a nyilvánosság előtt megszegyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el. Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: »József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.« Ezek azért történtek, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta szavával mondott: Íme, a szűz fogan és fiat szül, Emmánuel lesz a neve. Ez azt jelenti: Velünk az Isten.” (Máté 1:18-23)

A keresztények szerint az Emánuel *„velünk az Isten”* név elég bizonyíték istenségére.

Emellett bemutatják Pál, Tamás és Péter mondásait az Újtestamentumban:

„test szerint közülük származik Krisztus, aki mindenek fölött való, mindörökké áldott Isten.” (Rómaiak 9:5)

„Tamás fölkiáltott: »Én Uram és Istenem!«” (János 20:28)

„Péter félrevonta, és szemrehányást tett neki ezekkel a szavakkal: »Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled.«” (Máté 16:22)

„A tanítást ugyan Izrael fiainak adta, amikor békét hirdetett Jézus Krisztus által. Ő mindenki Ura.” (Ap. Csel. 10:36).

A Jelenések könyve is tartalmaz egy ide vonatkozó részt:

„mert ő az Urak Ura és a Királyok Királya” (Jelenések 17:14).

A nevek nem bizonyítják viselőik istenségét

E szavak közül egy sem teszi Jézust (BLV) Istenné. Sokat e szavak közül névként használnak, de attól, hogy valakinek a neve tartalmazza az „Isten” szót, az nem teszi őt Istenné. Az Újtestamentum szerint az emberek Pált és Barnabást is istennek nevezték, amikor csodákat tettek:

„Amikor a tömeg látta, mit tett Pál, likaóni nyelven felkiáltott: »Az istenek szálltak hozzánk emberi alakban!«” (Apostolok Cselekedetei 14:11).

A rómaiak hagyománya volt, hogy istennek nevezték azokat, akik valami jót tettek a népnek. Ez az elnevezés nem változtatja meg a tényeket, nem változtatja a teremtményt Teremtővé, és nem tesz egy halandó szolgát halhatatlan Istenné.

Az Izmael név jelentése „Isten meghallgat”, a Joachim jelentése: „Isten felemel”, és a Józsué pedig „Isten megmentett”. Ezek az emberek azonban nem istenek, akkor sem, ha nevük tartalmazza az „Isten” szót.

A Jelenések könyvében azt olvassuk:

„A győztest oszloppá teszem Istenem templomában, és többé nem kerül ki onnan. Ráírom Istenem nevét és Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely Istenemtől száll alá az égből, és az én új nevemet.” (Jelenések 3:12), és a Numeri (Mózes 4. könyve) a következőket mondja:

„Hívják le Izrael fiaira a nevem, és én megáldom őket.” (Numeri 6:27), de ők nem istenek.

Jézus (BLV) neve „Isten” volt?

A muszlimok nem fogadják el, hogy e részek, amelyek az Újtestamentum szerint Jézus (BLV) tanítványaitól származtak, igazak lennének. Abban hisznek, hogy a keresztények szándékosan hozták létre ezeket a sorokat, ahogyan János első levelében találhatjuk (5:7). A koholmány és a megváltoztatás a rossz és pontatlan fordítás eredménye is lehet.

Az „*Úr*” szó (nagybetűvel), amelyet a Szent Biblia fordításaiban találhatunk, Istenre utal, de vannak olyan angol fordítások, amelyekben kisbetűvel szerepel, amely *mestert* vagy egy *tiszteletreméltó embert* jelent. A francia fordításban „*le maitre*” szerepel, amely *tanítót* jelent, és a német, olasz vagy spanyol változatokban szintén különféle szavakkal találkozhatunk.

A „*Rabb*” szó, amely az arab fordításban szerepel, nem új, ez az arámi „*Rabbi*” szó, amely Jézusra (BLV) utal Jézus és a kortársai arámi nyelvén. A „*Rabbi*” szót egy *tanító* vagy *mester* tiszteletteljes megszólításaként használták.

A János evangéliuma említi, hogy a tanítványok *Rabbinak* vagy *Rabbuni*-nak szólították Jézust, és ezalatt tanítót értettek. Mária Magdaléna Jézushoz (BLV) fordult, és azt mondta:

„’Rabbuni’, ami annyit jelent, mint »Mester«... Mária Magdolna elment, és hírül adta a tanítványoknak: »Láttam az Urat«...” (János 20:16-17), és egy másik részben két tanítványa szólította meg:

„Rabbi – ami annyit jelent, mint Mester” (János 1:38).

A tanítványok soha nem úgy értették ezt a szót, hogy „*Istent*” jelentene, amikor így szólították Jézust (BLV). Ők *tanító*ra vagy

mesterre gondoltak. Olyannak tartották, mint Keresztelő Jánost, amikor azt mondták:

„Uram, taníts meg minket imádkozni, mint ahogy János is megtanította tanítványait.” (Lukács 11:1).

Az „úr” szó használata „mester” értelemben a görög nyelvben is általános. Stephen Nail azt mondta:

*„Az eredeti görög szó, amely »mestert« jelent, a tisztelet kifejezéseként használatos. A börtönőr Pált és Szilást is rabbinak, vagy mesternek nevezte: „**aztán kivezette őket s megkérdezte: »Uraim, mit kell tennem, hogy üdvözüljek?« »Higgy Jézus Krisztusban, és üdvözülsz te is, a tied is!«**” (Ap. Csel. 16:30-31), és ez a tisztelet szava.”*

E magyarázatot Pál szavai bizonyítják, amikor Jézust (BLV) rabbiént (úrként), ugyanakkor, mint Allah (S.W.) szolgálja, határozta meg.

„Urunknak, Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek.” (Efézus 1:17)

Tamás válasza nem Jézushoz (BLV) intézett közvetlen beszéd volt. Amikor meglátta Jézust (BLV) élve, miközben halottnak hitte nagy meglepetést jelentet számára, ezért felkiáltott, és azt mondta:

„Én Uram és Istenem!” (János 20:28).

Ez az értelmezés érthetetlen néhány fordításban, de érthető a görög eredetiben. A görög kéziratokban a következő szavakat találjuk: „*apok-ree' nom ahee*”, amely azt jelenti: „*ez volt az ő reakciója*”.

Ennek a magyarázatnak a bizonyítéka, hogy Jézus (BLV) azt mondta ugyanebben a bekezdésben, hogy fel fog menni az Istenhez (János 20:17). Ha Jézus (BLV) Tamás szavait úgy értelmezte volna, hogy őrá mondja, hogy Isten, nem fogadta

volna el. Még azt is elutasította, hogy jónak nevezzék, amikor egyszer egy tanítványával találkozott, aki így hívta, és azt felelte:

„Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.” (Máté 19:17) (KG).

Ha ez a helyzet, hogy fogadhatta volna el, hogy valaki Istennek nevezze?

Ami a Zsoltárokat (110:1) illeti, ez egyáltalán nem Jézusra (BLV) utal, hanem arra a várt messiásra, akire a zsidók vártak, és ő Mohamed Próféta (BLV).

Péter tévedett, amikor erről a részről azt gondolta, hogy Jézusra (BLV) vonatkozik:

„Mert Dávid nem ment fel az égbe, mégis ő mondja: Így szólt az Úr az én Uramhoz: »Ülj a jobbomra, s ellenségeidet lábad elé teszem zsámolyul. Tudja meg hát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy az Isten azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek, Úrrá és Krisztussá tette!« E szavak szíven találták őket.” (Ap. Csel. 2:34-37).

Annak a bizonyítéka, hogy Péter és az utána jövő keresztények félreértették ezt, az, hogy Jézus (BLV) megtagadta, hogy ő a Dávid által megjövendölt messiás:

„Mivel a farizeusok együtt voltak, Jézus föltette nekik a kérdést: »Mit tartotok ti a Messiásról? Kinek a fia?« »Dávidé« – felelték. Ő tovább kérdezte őket: »Hogyan nevezheti hát Dávid a Lélek sugallatára Urának, amikor ezt mondja: Így szólt az Úr az én Uramhoz: Ülj a jobbomra, míg ellenségeidet lábad alá vetem. Ha Dávid Urának nevezi, hogy lehet a fia?« Erre nem akadt senki, aki tudott volna neki egy szót is felelni. Attól a naptól nem is merték kérdezgetni.” (Máté 22:41-46).

Jézus (BLV) megkérdezte a zsidókat a Dávid és más próféták által megjövendölt messiásról:

„»Mit tartotok ti a Messiásról? Kinek a fia?« »Dávidé« – felelték.”. Megmutatta nekik, hogy tévedtek, és azt mondta: „Ha Dávid urának nevezi, hogyan lehet a fia?”.

Márk is megemlíttette:

„Hogy mondhatják az írástudók azt, hogy a Krisztus Dávid fia? Maga Dávid a Szentlélek erejéből ezt mondja: Azt mondta az Úr az én Uramnak: Ülj a jobbomra, s ellenségeidet lábad alá teszem zsámolyul. Ha maga Dávid Urának mondja, hogy lehet akkor a fia?” (Márk 12:35-37)

Ugyanezt Lukácsnál is megtaláljuk:

„Miért mondják, hogy Krisztus Dávid fia? Hisz Dávid maga mondja a zsoltárok könyvében: Ezt mondta az Úr az én Uramnak: »Ülj a jobbomra, s ellenségeidet lábad alá teszem zsámolyul. Ha tehát Dávid urának nevezi, hogy lehet akkor a fia?«” (Lukács 20:41-44).

A várt messiás nem Dávid leszármazottja, viszont a keresztények hite szerint Jézus (BLV) Dávid leszármazottja, ahogy a leszármazását Máténál és Lukácsnál olvashatjuk. *Ibrahim Saeed pap még mindig ragaszkodik ahhoz, hogy írástudatlannak és értelmetlennék tartson minket, csak mert azt mondjuk, hogy a rész nem Jézusra (BLV) utalt?*

Ami az Izajás könyvében Emánuelről szólt, az szintén nem Jézusra (BLV) vonatkozott, mert ez soha nem volt az ő neve, és senki nem hívta őt így. Az Izajás könyvében lévő rész egy Jézus (BLV) előtt évszázadokkal megtörtént eseményről beszélt, amikor Recin, Edóm királya szövetekezett Pékah, Remalja fia, az Észak-Izrael királya a Déli Királyság és annak királya, Akház ellen.

Emánuel születése Allah (S.W.) jele volt arra, hogy véget ér a Júdeai Királyság elleni büntetés, Recin és Pékah királyságai elpusztulnak, és a két király meghal az asszírok kezétől.

Izajás azt mondja:

„Az Úr újra szólt Acházhoz. »...Ezért az Úr maga ad nektek jelet: Íme, a szűz fogan, fiút szül, és Immánuelnek nevezi el. Vaj és méz lesz a tápláléka, míg meg nem tanulja elvetni, ami gonosz, és a jót választani. Mert mielőtt ez a gyermek még megtanulná, hogy ami gonosz, azt elvesse, és a jót válassza, pusztává lesz az az ország, amelynek két királya most rettegésben tart. Rád, népedre és atyád házára olyan napokat hoz majd az Úr, amilyenek nem voltak, amióta Efraim elszakadt Júdától, [csak Asszíria királya (idején)].« Azon a napon az Úr füttyszóval elhívja majd Egyiptomból, a Nílus vidékéről a legyeket, és Asszíria földjéről a méheket.” (Izajás 7:10-18),

„Így szólt hozzám az Úr: »Végy magadnak egy táblát, és írd fel rá közönséges írással: Rabolj gyorsan, prédálj hamar!« Megbízható tanúkat is választottam magamnak: Urija papot és Zakariást, Barakiás fiát. Majd bementem a prófétaasszonyhoz. Fogant és fiút szült. Akkor az Úr azt mondta nekem: »Ezt a nevet add neki: Mahhér Sálál Hás Báz (Rabolj gyorsan, prédálj hamar)!« Mielőtt ugyanis a gyermek megtanulja kimondani: »apám« és »anyám«, Damaszkusz kincsét és Szamária zsákmányát Asszíria királya elé viszik.” (Izajás 8:1-4).

Világos, hogy a rész Palesztina asszír inváziójáról szól, amely Jézus (BLV) előtt évszázadokkal történt. Abban az időben született egy fiú, az apja Akház király győzelméről nevezte el a következőképpen: „*Mahersalhasbaz*”, amely azt jelenti: „*Siess zsákmányra és prédára*”, „*mert Isten vele van*”.

Ez a prófécia beteljesedett, és Akház király győzelmet aratott, amikor az asszír király eljött, és elfogta a két szövetséges királyt.

„Aztán újra szólt hozzám az Úr és azt mondta: Mivel ez a nép megvetette Siloénak csendesen folydogáló vizeit, és remeg Recintől meg Remaljahu fiától: Azért az Úr felhossa ellenük a Folyam hatalmas és nagy vizeit: az asszírok királyát és annak dicső hatalmát. Kilép a medréből s vize kiárad a

partjain túl. Behatol Júdába és áthömpölyög rajta, előnti, míg egészen nyakig nem ér. Kiterjesztett szárnyai betöltik országod egész szélességét, ó Immánuel. Vegyétek tudomásul, népek: vereség vár rátok. Hallgassatok ide, ti távoli nemzetek! Csak öltsetek fegyvert! Vereség vár rátok. Csak övezzétek fel magatokat! Vereség vár rátok. Hiába szótök terveket: úgysis megghiúsul. Hasztalan hoztok határozatot: nem valósul meg. Mert velünk az Isten.” (Izajás 8:5-10)

Meg kell említenem, hogy a Lukács szerinti evangélium írója Izajás könyvének egy koholt részét használta. A régi héber eredeti változatban nem találjuk a „*betulah*” szót, amely „szűzet” jelent, és amelyet a Septuaginta fordítói találtak ki, majd az evangélisták lemásoltak, mert ez volt számukra megfelelő.

A szó a régi fordításokban, mint az Ecoela, a Hodosen és a második századi Semix fordítások, az „*Alma*” szó szerepel, amely fiatal nőt jelent.¹⁰ Az 1952-es *Átnézett Szabvány* változatban a szerkesztők a „szűz” szót „*fiatal nőre*” cserélték, de csak az angol változatban.¹¹

A nevek közül, amelyek az Izajás könyvében találhatóak (Izajás 9:6) egyik sem Jézus (BLV) neve.

„Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az ő vállára kerül az uralom. Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme!” (Izajás 9:6)

Hol és mikor nevezte bárki Jézust (BLV) Csodálatosnak, Tanácsosnak, Erősnek, Örök Atyjának, vagy a Béke Fejedelmének? Nincs egyetlen részlet az egész Bibliában, amely ezt bizonyítaná.

Ha a keresztények azt mondják, hogy ezek csak Jézus (BLV) tulajdonságai, és nem nevei voltak, arra azt válaszoljuk, hogy

¹⁰ Dr. Samuel Yosof, *Bevezetés az Ótestamentumba*, 260. old.

¹¹ Hanna Jerjes El-Khodary, *A keresztény ideológia története*, 1. kötet, 175. old, Ahmad Deedat, *A Szent Biblia Isten szava?* 24-25. old.

ezek a címek nem jellemzőek rá semmiképpen sem. Ezek a jelzők egy győzedelmes királyhoz illenek, aki uralkodik a népén, és megörökli Dávid királyságát, és ez nagyon messze áll Jézustól (BLV) a tények és az evangéliumi részek szerint. Jézus (BLV) egyetlen napig sem volt népének királya. Ellenkezőleg, szökésben volt, aki félt a zsidóktól, és akkor is elmenekült, amikor népe királlyá akarta tenni.

„Jézus észrevette, hogy körül akarják venni, erőszakkal meg akarják tenni királynak, azért visszament a hegyre, egyedül.” (János 6:15)

Azért menekült el, mert királysága nem ebben a világban van, és nem Dávid trónja, hanem egy spirituális királyság a Túlvilágon.

„Az én országom nem ebből a világból való. Ha ebből a világból volna országom, harcra kelnének szolgálaim, hogy ne kerüljek a zsidók kezére. De az én országom nem innen való.” (János 18:36)

Emellett Izajás a Béke Fejedelméről beszélt, és ez semmiképpen nem lehet Jézus (BLV) jellemzője, mert az evangéliumok ennek ellenkezőjét mondják róla.

„Ne gondoljátok, hogy békét jöttem hozni a földre. Nem békét jöttem hozni, hanem kardot. Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyét anyósával. Az embernek a tulajdon családja lesz az ellensége.” (Máté 10:34-36)

Lehetne ennek az evangéliumnak a Jézusa a Béke Fejedelme?

Mi több, Izajás egy olyan emberről beszélt, akinek hatalma van, nem egy olyanról, aki önmagában semmire nem képes.

„Magamtól nem tehetek semmit. Amint hallom, úgy ítélekem.” (János 5:30)

„Bizony, bizony, mondom nektek: A Fiú magától nem tehet semmit, csak azt teheti, amit az Atyától lát. Amit ő tesz, azt teszi a Fiú is.” (János 5:19)

Az istenségre és uraságra utaló kifejezések használata a Bibliában

Jézus (BLV) „úrnak” vagy „istennek” nevezése nem bizonyítja istenségét, mert ezeket a kifejezéseket gyakran használja a Szent Biblia. A Szent Biblia ezeket a szavakat sok teremtmény megnevezésére, köztük angyalok megnevezésére is használja. A Bírák könyvében azt olvassuk:

„Az Úr angyala többé nem jelent meg sem Mánoahnak, sem feleségének, és Mánoah megértette, hogy az Úr angyala volt. »Egész biztosan meg kell halnunk – mondta Mánoah feleségének –, mert Istent láttuk.«” (Bírák 13:21-22), de úgy értette: „Allah (S.W.) angyala”.

Allah (S.W.) angyala megjelent Hágárnak is, és jó hírt közölt neki Izmaélről:

„És monda néki az Úrnak angyala... És nevezé Hágár az Úrnak nevét, a ki ő vele szólott vala: Te vagy a látomás Istene.” (Genezis 16:11-13) (KG).

Egy másik példa a Kivonulás könyve, amely arról az angyalról beszél, amely elkísérte az izraelitákat, amikor elindultak Egyiptomból, és a részlet istennek nevezi őt.

„Az Úr nappal felhőoszlopban haladt előttük, hogy mutassa az utat, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik. Így éjjel-nappal vonulhattak... Akkor az Isten angyala, aki az izraeliták csapata előtt járt, megváltoztatta helyét és mögéjük vonult. A felhőoszlop eljött előlük, mögöttük ereszkedett le.” (Exodus 13:21, 14:19)

A Tóra ezeket a neveket prófétáknak is adja, de ezt sem kell a szó valódi értelmén értelmezni. Allah (S.W.) beszélt Mózeshez Áronról (BLV):

„Olyan lesz, mintha a te szád volna, te meg olyan leszel számára, mint a sugalmazó Isten.” (Exodus 4:16),

„Az Úr pedig monda Mózesnek: Lásd, Istenévé teszek téged a Faraónak, Áron pedig, a te atyádfia, szószólód léssen.” (Exodus 7:1) (KG).

A Tóra a prófétákat képletesen nevezte Isteneknek, és ezt úgy kell érteni, hogy „Isten küldöttei”, ahogy Sámuel Első könyve említi:

„Régen Izráelben azt mondák, mikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert a kit most prófétának neveznek, régen nézőnek hívták.” (1 Sámuel 9:9) (KG).

A Tóra az „Isten” szót „bíró” értelemben is használja, mert ő Allah (S.W.) Törvénye szerint ítélkezik.

„De ha a rabszolga kijelenti... akkor gazdája vigye őt Isten elé és állítsa az ajtóhoz.” (Exodus 21:5-6)

Ugyanennek a könyvnek a következő fejezetében azt olvassuk:

„Ha a tolvajt nem találják, a ház tulajdonosa jelenjen meg Isten előtt, s ott jelentse ki, hogy nem vette el másnak a javait... Akit Isten bűnösnek nyilvánít, az fizessen kétszeres kártérítést a másiknak.” (Exodus 22:7-8).

A Deuteronomium könyvében azt olvassuk:

„mindkét viszálykodó fél álljon az Úr elé, a papok elé... ” (Deuteronomium 19:17).

A Zsoltárok könyvében a következő található:

„Isten fölkel a hatalmasságok tanácsában, az istenek körében tart ítéletet. Meddig ítéltek még igazságtalanul,

meddig pártoljátok még a gonosz ügyet?” (Zsoltárok 82:1-2). Világos, hogy ez a bekezdés a bírókról és a nemes izraelitákról beszél.

E szónak a használta tovább terjedt, és az összes izraelita hívására is alkalmazták, ahogyan a Zsoltárokból találjuk:

„Bár azt mondtam: »Isteneknek mondanak titeket, és a Magasságbeli fiai vagytok mind.« Mégis meghaltok, mint az emberek.” (Zsoltárok 82:6).

Ez az a rész, amelyet Jézus (BLV) idézett, amikor a zsidókhoz beszélt:

„Jézus folytatta: »Hát nincs megírva törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? Ha már azokat is isteneknek mondta, akikhez az Isten szólt, és az Írás nem veszítheti érvényét, akkor hogy vádolhatjátok káromlással azt, akit az Atya megszentelt és a világba küldött, azért, mert azt mondtam: Isten Fia vagyok?«” (János 10:34-36).

A szent könyvek folyamatosan használják ezeket a szavakat még az ördögök és a nemzet hamis isteneinek a megnevezésére is. Pál nemcsak az ördögöt nevezte istennek, hanem az ember gyomrát is. Azt mondta az ördögről:

„Az ilyen hitetleneknek az e világ istene elvakította értelmüket, hogy az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium világossága ne ragyogjon fel nekik.” (2 Korintus 4:4).

Azt mondta azokról az emberekről, akik a vágyaikat követik:

„...istenük a hasuk, azzal dicsekszenek, ami gyalázatukra válik.” (Filippi 3:19).

Ugyanezt találjuk a Zsoltárokból:

„Tudom jól, hogy nagy az Úr, a mi Istenünk, nagyobb, mint mind az istenek.” (Zsoltárok 135:5).

A has és más dolgok istensége metaforikus, nem valóságos.

A *Hit alapelveinek magyarázata* című mű szerzői azt írják:

„Mózeszt istennek nevezi maga Isten, mert ő Isten nevében cselekedett, nem azért, mert isteni tulajdonságokkal rendelkezett volna. Ugyanez a helyzet a bírókkal, mert ők Isten Törvénye szerint ítéleznek. A hasat, a szobrokat és a pénzt azért nevezték istennek, mert voltak olyan emberek, akik ezeket helyezték életükben Isten helyére, és az ördögöt azért nevezték istennek, mert ő irányítja a világunkat.”¹²

Ez a Szent Biblia nyelvezete és kifejezésmódja; aki a szavakat szó szerint értelmezi, téved. A fent említett úrság csak metaforikus, és ez érvényes Jézusra (BLV) is.

Dr. Samaan Kahloon *A Szent Biblia kutatóinak értékes útmutatója* című művében azt írja:

„A Szent Bibliában található kifejezések metaforikusak és rejtélyesek, különösen azok, amelyek az Ótestamentumban találhatóak.”

Azt is írja:

„Az Újtestamentumban található kifejezések is képletesek, különösen »Meváltónk szavai«, és mivel néhány keresztény tanító a szó szerinti értelmezés módszerét alkalmazza, rengeteg hamis és hibás vélemény terjedt el...”¹³

Amikor Jézus (BLV) hallott ezekről a képletesen értelmezett istenekről, kijelentette, hogy csak Egyetlen Igaz Isten van, Allah (S.W.):

„Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (János 17:3).

¹² Dr Andrew Watson tiszteletes és Dr. Ibrahim Saeed tiszteletes, *A hit alapelveinek magyarázata*, 44. old.

¹³ RahmatuLlah Al-Hindy, *A kinyilatkoztatott igazság*, 3. kötet, 702. old.

Ez egyértelműen azt jelenti, hogy a mennyet és az örök életet úgy lehet elnyerni, ha az ember tanúsítja, hogy Allah (S.W.) az Egyetlen Isten, és hogy Jézus (BLV) az Ő küldötte, és ez az, amiben a muszlimok hisznek.

2 – Versek, amelyek istenfiúságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV)

Az evangéliumok Jézusról (BLV) úgy beszélnek, mint Isten fiáról, és a keresztények ezt istensége bizonyítékának tekintik. Helyes vajon ez az elképzelés? És mit jelent az, hogy „Isten fia”?

Jézus (BLV) »Isten fiának« hívta magát?

Az első kérdés, amit meg kell vizsgálnunk, hogy Jézus (BLV) nem nevezte önmagát »Isten fiának«, egy esetet kivéve (János 10:36). Az evangéliumok többi részében azt olvashatjuk, hogy tanítványai és kortársai szintén ezt mondták. Ezért néhány tudós kételkedik, hogy Jézus (BLV) vagy a tanítványai valóban mondták-e ezeket a szavakat.¹⁴

Senger *Az evangélium szótára* című művében azt írta:

„Bizonytalan, hogy maga Jézus használta-e ezt a kifejezést.”

¹⁴ Ezzel kapcsolatban Pfleiderer, a prominens német tudós azt mondja a korai kereszténységről írott könyvében: *„Az apostolok történeteiben, ahogy minden világi ókori történész művében ezek a beszédek szabad fogalmazások, amelyekben a szerző adja hősei szájába a szavakat, ahogy ő gondolja, hogy az adott helyzetben beszéltek.”* (Karl Kautsky, *A kereszténység alapjai*, 1908, 22. old.)

Szent Márk című könyvében Nineham azt mondta: *„Bárki, aki kritikusan nézi Jézus különböző modern „élettörténeteit”, amelyek nagyon különböző képeket mutatnak róla, fel fogja ismerni, hogy a szerzők milyen nagy mértékben saját elképzeléseiket rajzolták le.”* (D.E. Nineham, *Szent Márk*, 1963, 35. old.)

(Ezt a lábjegyzetet a lektor adta hozzá, a *Kortárs kereszténység a tudomány és az ész fényében* c. műből, 44., 61. old.)

Charles Jean-Pierre azt mondta:

„A kutatók arra a határozott következtetésre jutottak, hogy Jézus soha nem állította, hogy ő a várt messiás, és soha nem hívta magát Isten fiának... mivel ezt a kifejezést csak azok a keresztények használták, akiket a görög kultúra befolyásolt.”¹⁵

Coleman, a neves tudós azt mondta erről a megszólításról:

„A tanítványok, ahogy az Apostolok cselekedetei említi, mesterük hatására, aki nem használta ezt a címet, és nem akarta ezt használni, követték az ő példáját.”

Jézus (BLV) az „Emberfia” is

Az evangéliumok nyolcvanhárom alkalommal említik, hogy az emberek ismételten »Emberfiának« nevezik Jézust (BLV), és ezek a részek ellentmondanak és cáfolják azokat a részeket, ahol őt (BLV) »Isten fiának« nevezik.

Jézus (BLV), az egyiptomi keresztény tudós, Matta El Miskeen szerint azért adta magának ezt a címet, „*hogy elrejtse valódi isten-fiúságát, amikor önmagáról beszélt.*”¹⁶

Ha ezek a részek, amelyek Jézust (BLV) »Isten fiának« nevezik, istenségének bizonyítékai, akkor azok a részek, amelyek »Emberfiának« nevezik őket, emberségének szilárd bizonyítékai, és így az istenségről szóló részek képletesen értendők.

Máténál a következőt olvassuk:

¹⁵ Charles Jean-Pierre, *A kereszténység kezdete és fejlődése*, 50. old.

¹⁶ Matta El Meskeen atya, *A Máté szerinti evangélium kommentárja*, 147. old. Jézus (BLV) miért rejtette el ezt a tényt, miért nem saját személyiségével fordult felénk, miért rejtette el állítólagos istenségét ezzel a címmel, amely hangosan kiáltja azoknak az arcába, akik istenséget tulajdonítanak neki, hogy ő ember, egy ember fia!

„Jézus így válaszolt: »A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.«” (Máté 8:20).

Márknál: „Az Emberfia elmegy ugyan, amint meg van róla írva...” (Márk 14:21).

A Tóra azt mondja:

„Nem ember az Isten, hogy hazudjék, nem ember fia, hogy visszakozzék.” (Numeri 23:19), tehát Jézus (BLV) nem isten.

A Bibliában sok »Isten fia« található, ők mind Istenek?

Az »Isten fia« címet, amelyet Jézusnak (BLV) tulajdonítottak, sok más emberre is alkalmazták, akiket nem tartottak istennek. Az ő fiúságuk metaforikus, jelentése, hogy hívők, és becsületesek voltak. A Biblia szerint a következő emberek Isten fiai:

Ádám (BLV) Isten fia volt: „Ádámé, ez az Istené” (Lukács 3:38).

Dávid Isten fia volt: „Törvényül hirdetem: Az Úr mondá nékem: Én fiam vagy te; én ma nemzetelek téged.” (Zsoltárok 2:7) (KG).

Salamon Isten fia volt: „Ő épít majd nekem házat, s én örökre megszilárdítom trónját. Atyja leszek, ő pedig fiam lesz.” (1 Krónikák 17:12-13).

A Lukács írója a címet az angyaloknak adta, mert gyakori volt a használata: „az angyalokhoz hasonlítanak, és az Istennek a fiai.” (Lukács 20:36).

Más részek másokat neveztek Isten fiainak, vagy, hogy Isten az ő atyjuk. A tanítványok Isten fiai voltak, de egy keresztyén sem mondja, hogy ők Istenek:

„Menj el testvéreimhez és vidd nekik hírud: Földmegyek Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez.” (János 20:17),

„Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!” (Máté 5:48).

Az egész zsidó nép Isten gyermekei:

„Nem házasságtörésből születtünk, egy atyánk van, az Isten.” (János 8:41).

A Zsoltárok és Jób hasonlóan beszél:

„Mert a felhőkben kicsoda hasonlatos az Úrhoz, s ki olyan, mint az Úr, az istenek fiai között?” (Zsoltárok 89:7) (KG),

„Egy napon az történt, hogy az Isten fiai fölkerekedtek, és az Úr elé járultak.” (Jób 1:6).

Látjuk, hogy a Tóra ezt a címet erős, nemes embereknek adta, és mégis egy keresztény vagy más sem tartotta őket isteneknek.

„Az Isten fiai látták, hogy az emberek lányai szépek. Feleségül vették mindazokat, akik tetszettek nekik... Óriások éltek akkor a földön (és később is), amikor az Isten fiai az emberek lányaival összeházasodtak, és ezek gyermekeket szültek nekik; ezek a régi idők híres hősei.” (Genezis 6:2-4)

Ezért a keresztények nem tarthatják ezeket a részeket Jézus (BLV) istensége bizonyítékának, ugyanakkor megtagadván ezt Ádámától, Salamontól és a többiektől. Hogy ezt tegyék, bizonyítékot kellene szolgáltatniuk, amelyre soha nem lesznek képesek.

Amikor a zsidók vádat akartak koholni Jézus (BLV) ellen, azt mondták, hogy ő Istent káromolta azzal, hogy azt mondta magáról, hogy ő Isten fia, és ezt szó szerint értette. Jézus (BLV) megszidta őket, és elmagyarázta, hogy képletesen értette, nem valóságban, ahogyan az ők könyveik használják, ahol minden zsidó Isten fia. Ő (BLV) azt mondta:

„Ha már azokat is isteneknek mondta, akikhez az Isten szólt, és az Írás nem veszítheti érvényét, akkor hogy vádolhatjátok káromlással azt, akit az Atya megszentelt és a világba küldött, azért, mert azt mondtam: Isten Fia vagyok? Ha nem Atyám tetteit viszem végbe, ne higgyetek nekem.” (János 10:35-37), ez azt jelenti: „*hogya a ti könyvetek titeket »Isten fiainak« nevezett képletesen, akkor én is azt mondom, mert egyenlők vagyunk, és én vagyok »Isten fia« képletesen.*”

A »fiúság« helyes értelmezése

Jézus (BLV) és mások fiúságának képletes és metaforikus értelme van, vagyis aki kedves Istennek, aki engedelmes Istennek, vagy aki hisz Istenben.

Márk, amikor a századosról beszélt, aki látta a keresztre feszített embert, azt írta:

„Amikor a százados, aki ott állt, látta, hogyan lehelte ki lelkét, kijelentette: **»Ez az ember valóban az Isten Fia volt.«**” (Márk 15:39).

Amikor Lukács említette ezt az eseményt, a mondatot megváltoztatta egy rokon értelmű kifejezésre. Azt mondja:

„Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az Istent, s azt mondta: **»Ez az ember valóban igaz volt.«**” (Lukács 23:47).

Ugyanezt a szóhasználatot találjuk János evangéliumában, amikor a hívőkről beszélt. Azt mondta:

„**Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében**” (János 1:12), és azt mondta:

„**Aki az Istentől való, meghallja az Isten szavát.**” (János 8:47).

Pál ugyanezt a tényt jelentette ki, amikor azt mondta:

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Rómaiak 8:14).

A szent könyvekben ez a képletes értelmezés gyakori volt, amikor a gonosz gyermekeiről vagy a világ gyermekeiről van szó (János 8:44), (Lukács 16:8).

Amikor az ördögök a fiúság valódi értelmét említették Jézusnak (BLV), ő elítélte őket:

„Sokából ördögök mentek ki, így kiáltozva: »Te az Isten Fia vagy!« De ő rájuk szólt, s nem engedte szóhoz jutni őket, mert hisz tudták, hogy ő a Krisztus.” (Lukács 4:41).

Ő csupán a Krisztus, nem Isten valóságos fia.

Jézus (BLV) azt állította, hogy ő Allah (S.W.) valódi fia, és egyenlő Vele?

A keresztények azzal támasztják alá Krisztus (BLV) istenségét, hogy ő volt az aki kijelentette, hogy egyenlő Allahal (S.W.) a János Evangéliumában:

„Emiatt a zsidók még inkább az életére törtek, hisz nemcsak hogy megszegte a szombatot, hanem az Istent is Atyjának nevezte, s így egyenlővé tette magát az Istennel.” (János 5:18).

Kétségtelen, hogyha ezt a részt a kontextusból kivéve olvassuk, bizonyítéknak tűnik arra, hogy Jézus (BLV) kijelentette, hogy ő valóban Isten fia. Ezt csak a tudatlan emberek fogadják el, mert nem így van.

A rész megértéséhez kontextussal együtt kell olvasnunk. Jézus (BLV) meggyógyított egy beteget szombat napján, amit a zsidók helytelenítettek, ezért **„A zsidók üldözték Jézust, amiért szombaton gyógyított.” (János 5:16)**, ám ő elmagyarázta, hogy miért tette: **„Atyám mindmáig munkálkodik, azért én is**

munkálkodom.” (János 5:17), ami azt jelenti, hogy: „*Isten minden nap dolgozik, és én is fogok jótetteket cselekedni*”.

Azok a zsidók, akik rosszat akartak Jézusnak (BLV) a szavait, hogy »*atyám mindmáig munkálkodik*« önmaga dicsőítéseként értelmezték, és annak, hogy ezekkel a szavakkal azt állítja, hogy ő Isten fia. Ezt az Isten-fiúságot, amely egy általános, metaforikus kifejezés volt, istenkáromlásnak értelmezték, mintha azt jelentené, hogy ő Allahal (S.W.) egyenlővé teszi magát; és ezért elhatározták, hogy megölik.

„Emiatt a zsidók még inkább az életére törtek, hisz nemcsak hogy megszegte a szombatot, hanem az Istent is Atyjának nevezte, s így egyenlővé tette magát az Istennel.” (János 5:18)

Jézus (BLV) hosszan és részletesen felelt nekik, cáfolta vádjaikat, és bemutatta a keresztényeknek, hogy helytelenül értelmezték szavait (János 5:19-47). Összefoglalom a fontos pontokat témák szerint.

1. Jézus (BLV) biztosított mindenkit, hogy Allah (S.W.) útmutatását követte, amikor szombat napján dolgozott, mert nem tett olyasmit, amely nem egyezik Allah (S.W.) utasításával.

„De Jézus tovább hirdette: »Bizony, bizony, mondom nektek: A Fiú magától nem tehet semmit, csak azt teheti, amit az Atyától lát. Amit ő tesz, azt teszi a Fiú is.«” (János 5:19)

2. Beszélt a sok nagy eseményről, amivel Allah (S.W.) támogatta őt:

„Mert amint az Atya föltámasztja a halottakat és életre kelti őket, a Fiú is életre kelti azokat, akiket akar. Az Atya nem ítél el senkit, hanem egészen a Fiúra bízta az ítéletet... Amint ugyanis az Atyának élete van önmagában, a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában, s hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson.” (János 5:21-27).

Mindezek az ajándékok azonban Alláhtól (S.W.) származnak, és ez nem jelenti azt, hogy Jézus (BLV) Allah (S.W.) lenne, mert Allah (S.W.) mindenre képes Önmagában anélkül, hogy bárkire szüksége lenne.

Jézus (BLV) elmagyarázta, hogy miért volt mindez, és pedig azért, mert Allah (S.W.) ezeket a dolgokat embersége miatt, nem istensége miatt adta:

„s hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mert hiszen ő az Emberfia.” (János 5:27).

Megerősítette, hogy nincs hatalma önmagában, és nem képes semmire, csak arra, amit Allah (S.W.) megengedett neki:

„Magamtól nem tehetek semmit. Amint hallom, úgy ítélek. Ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött.” (János 5:30).

Ez bizonyítja, hogy ő az emberfia, nem Allah (S.W.) fia a valóságban, és nem a Szentháromság második személye, ahogy az egyházi zsinatok állítják.

A nagy csodák, amelyeket Allah (S.W.) adott Jézusnak (BLV), két okból történtek. *Az első*, ahogy ő (BLV) mondta:

„Az Atya ugyanis szereti a Fiút, s mindent megmutat neki, amit tesz. De még nagyobb dolgokat is mutat neki, hogy csodálkozzatok rajta”.

A második, hogy bebizonyítsák prófétaságát, és hogy az emberek higgyenek neki.

„hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút is, ahogy az Atyát tiszteli (A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt.) (KG)... tetteim, amelyeknek a végbevételét az Atya bízta rám. Ezek a tettek, amelyeket végbeviszek, maguk tanúskodnak mellettem, hogy az Atya küldött.” (János 5:20, 23, 36)

3. Jézus (BLV) biztosan állította, hogy Allah (S.W.) megerősíti az ő becsületességét. Azt mondta:

„Ha magam tennék tanúságot saját magam mellett, nem volna érvényes a tanúságom. De más tesz mellettem tanúságot, s tudom, hogy az a tanúság, amelyet tesz mellettem, az igaz... Tehát maga az Atya tesz mellettem tanúságot, aki küldött. Ám ti sem szavát nem hallottátok, sem színét nem láttátok.” (János 5:31-32, 37).

E tanúságtételnek az előképét megtaláljuk a korábbi szent könyvekben is, amelyek jövendöltek róla:

„Fürkészitek az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy örök életet találtok bennük. Bár éppen rólam tanúskodnak... Mert ha Mózesnek hinnétek, nekem is hinnétek. Mert hisz rólam írt.” (János 5:39, 46).

Mózes (BLV) könyvei, amelyeket Jézus (BLV) és a zsidók elfogadnak, nem tartalmaznak egyetlen sort sem egy olyan prófétáról, aki egy megtestesült és keresztre feszített Isten lett volna. Egy nemes próféta eljövételéről beszélnek. A keresztények szerint Mózes nem Jézusról (BLV) beszélt, mikor azt mondta:

„Prófétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat mint te.” (Deuteronomium 18:18) (KG)?

Az egyik ember, aki tanúskodik Jézusról (BLV) Keresztelő János (BLV). Azonban Jézus (BLV) ezt az igaz tanúságot Allah (S.W.) egyetlenségére vonatkoztatta, amely az ő írásaiban szerepel.

„Jánoshoz fordultatok, s ő tanúságot tett az igazságról. Mindazonáltal nincs szükségem emberek tanúságtételére... De nekem olyan bizonyságom van, amely felülmúlja Jánosét.” (János 5:33-34, 36)

A Keresztelő (BLV) szavaiban semmi nem utal Krisztus istenségére, mert ő a tanítványokat Jézushoz (BLV) küldte, hogy őt kérdezzék, hogy ő-e a várt próféta, vagy sem (Máté 11:3).

4. Jézus (BLV) kijelentette, hogy különbség van közte és Allah (S.W.) közt, amikor azt mondta:

„Az Atya ugyanis szereti a Fiút, s mindent megmutat neki, amit tesz... De más tesz mellettem tanúságot... Tehát maga az Atya tesz mellettem tanúságot, aki küldött... Ne gondoljátok, hogy vádolni foglak benneteket az Atya előtt.” (János 5:20, 32, 37, 45)

Mindezek azt bizonyítják, hogy Jézus (BLV) nem Allah (S.W.), mivel aki szeret, az különbözik a szeretet tárgyától, a tanú különbözik attól, akiről tanúskodik, a küldő különbözik a címzettől, és a panaszos különbözik a bírótól.

5. Jézus (BLV) azt mondta a zsidóknak, hogy az út az örök élet felé az, ha hisznek benne és a szavaiban:

„Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hallja szavamat és hisz annak, aki küldött, az örökké él, nem esik ítélet alá, hanem már át is ment a halálból az életre.” (János 5:24).

Akik nem hisznek neki, a következőkkel fognak szembesülni:

„mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen. Dicsőítést nem fogadok el az emberektől. Ismerlek benneteket, nincs meg bennetek az Isten szeretete. Atyám nevében jöttem, s nem fogadtatok el. De ha valaki a maga nevében jönne, azt elfogadnátok. Hogyan is hihetnétek, amikor egymást dicsőítitek, de azt a dicsőséget, amely az Istentől való, nem keresitek?” (János 5:40-44).

A fent említettekéből kiderül, hogy Jézus (BLV) nem állította, hogy egyenlő lenne Allahal (S.W.), és nem állította azt sem, hogy a hatalma a sajátja lenne, hanem kijelentette, hogy Allah (S.W.) megtisztelte őt azzal, hogy ezt neki adta.

A mennyből alászállt fiú

A keresztények hite szerint meg kell különböztetnünk Jézus (BLV) Isten-fiúságát másokétól. Nem vitatják, hogy mások esetében, akiket szintén Isten fiainak neveznek, ez csak egy metafora, de Jézus (BLV) szerintük valóságosan Isten fia, mert ő az egyetlen fiú, aki a mennyekből szállt alá:

„Aki felülről jön, az mindenkinek fölötte van.” (János 3:31).

Hitük szerint istenségének jele fénylik ebben a kijelentésben:

„Ti innen alulról valók vagytok, én meg felülről való vagyok, ti e világból vagytok, én nem e világból vagyok.” (János 8:23), és ez megmutatja a keresztények szerint, hogy ő az egyetlen isteni fiú, és nem hasonlít a többi fiúra.

A mennyből való alászállás jelentése a jelek és a parancsok alászállása, nem magának a személynek az alászállása, és ez teszi őt egyenlővé a többi prófétával. Keresztelő János (BLV) is egy közülük. Jézus (BLV) megkérdezte a zsidókat:

„»Honnan volt János keresztsége? Az égből vagy az emberektől?« Azok tanakodni kezdtek egymás közt: »Ha azt mondjuk, hogy az égből, azt fogja kérdezni: Akkor miért nem hittetek neki? Ha azt mondjuk, hogy az emberektől, félnünk kell a néptől.«” (Máté 21:25-26).

Meg kell itt említenem, hogy vannak olyanok a Bibliában, akik valóban alászálltak a mennyből, de a keresztények mégsem tartják őket isteneknek. Allah (S.W.) angyala leszállt a mennyből:

„Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből.” (Máté 28:2).

A tanítványokat szintén fentről, vagyis Allahtól (S.W.) származóknak mondják az evangéliumok, ami azt jelenti, hogy hisznek az Ő Nevében.

„Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében.” (János 1:12)

Ez egy spirituális születés, amely a bűnös szívét teljesen, nagyszabásúan és folyamatosan átalakítja, mintha újjászületett volna, és ez akkor történik, amikor valaki hisz és megbánja bűneit.

Akik hittek Jézusban (BLV), fentről születtek a hit által, amelyet Allah (S.W.) adott nekik. Ők, a többi hívőhöz hasonlóan, ahogy Jézus (BLV) mondta:

„Bizony, bizony mondom neked: ha valaki felülről nem születik, nem láthatja meg Isten országát.” (János 3:3) (KNB)¹⁷,

„Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Istentől született.” (1 János 5:1), és

„a ki az igazságot cselekszi, az mind tőle született.” (1 János 2:29) (KG).

Jézus (BLV) mondása, hogy **„nem ebből a világból való vagyok”**, semmiképpen nem istenségének bizonyítéka, mert ő ezt úgy értette, hogy különbözik más emberektől azáltal, hogy elutasítja az evilági élet örömeit, amelyre mások vágynak.

Ő (BLV) ugyanezt mondta tanítványairól, amikor azt érezték, hogy az örök élet után vágynak, és el akarják hagyni az evilágot.

„Ha a világból valók volnátok, mint övéit szeretne benneteket a világ. De mert nem vagytok a világból valók, hanem kiválasztottalak benneteket a világból, gyűlöl benneteket a világ.” (János 15:19)

Egy másik részben azt mondta:

„Áadtam nekik tanítást, de a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való.” (János 17:14).

¹⁷ Káldi-Neovulgáta Biblia.

Ő (BLV) ugyanazt mondta tanítványairól, amit magáról, hogy nem evilágból valók. Ha emiatt a szó miatt ő Isten lenne, akkor a tanítványainak is isteneknek kellene lenniük, de ez a kifejezés metaforikus, ahogy ma is használjuk, hogy „*ez az ember nem evilágból való*”, és ezt úgy értjük, hogy ő nem vágyik az anyagi világra, hanem Allah (S.W.) szeretetét és a Túlvilági örök életet keresi.

3 – Versek Isten megtestesüléséről Jézusban (BLV)

A keresztények abban hisznek, hogy a szent szövegek néhány része arról szól, hogy Isten megtestesült Jézusban (BLV). A következőkben ilyen szövegeket nézünk:

„hogy végre lássátok és értsétek: az Atya bennem van s én az Atyában vagyok.” (János 10:38),

„Aki engem látott, az Atyát is látta... én az Atyában vagyok s az Atya bennem.” (János 14:9-10).

Az a mondása, hogy **„S én és az Atya egy vagyunk.” (János 10:30)** a legerősebb bizonyíték, amit a keresztények bemutatnak Krisztus (BLV) istenségéről. Ezek a részek a keresztények szerint kijelentik, hogy Jézus (BLV) maga Allah (S.W.), és hogy Allah (S.W.) megtestesült benne.

Isten metaforikus megtestesülése teremtményeiben

A tudósok tanulmányozták ezeket a szövegeket, és bebizonyították, hogy a keresztények félreértették őket. A keresztények értelmezése, hogy Allah (S.W.) megtestesült Jézusban (BLV), téves. Kétségtelen tény, hogy Allah (S.W.) megtestesülése teremtményeiben metaforikus, és ez a helyzet Jézussal (BLV) is.

Allah (S.W.) a Szent Biblia szerint sokakban megtestesült, ami isteni ajándékot jelent, nem magát Allahot (S.W.). János első levelében olvassuk:

„Láttuk és tanúságot teszünk róla, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ Üdvözítőjéül. Aki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, abban benne marad az Isten, és ő is az Istenben.” (1 János 4:15-16).

Tehát Allah (S.W.) megtestesülése vagy lakozása azokban, akik hisznek Jézusnak (BLV) nem valódi megtestesülés, mert akkor mindannyian Istenek lennének.

Emellett Allah (S.W.) megtestesül, vagy lakozik bárkiben, aki megtartja a parancsolatokat, de ez sem jelenti azt, hogy az az ember Istenné válna.

„Aki teljesíti parancsait, Istenben marad és Isten is őbenne. Azt, hogy ő bennünk marad-e, a Lélektől tudjuk, akit nekünk adott.” (1 János 3:24)

Ez itt azt jelenti, hogy Allah (S.W.) vezetése és támogatása van velük és rajtuk.

Ugyanebben a levélben azt olvassuk:

„Istent soha senki nem látta. Ha szeretjük egymást, bennünk marad az Isten, és a szeretete tökéletes lesz bennünk. Abból tudjuk, hogy benne élünk, ő meg bennünk, hogy a Lelkéből adott nekünk.” (1 János 4:12-13).

Ezt János evangéliumában is olvashatjuk: **„én bennük, te bennem” (János 17:23).**

Ezek a versek isteni megtestesülésről beszélnek minden hívő esetében; tehát kétségtelen, hogy metaforikusan kell értelmezni, ezért ugyanez a helyzet Jézus (BLV) esetében is, és ha valaki máshogy állítja, hozzon bizonyítékot.

Ugyanakkor az Ótestamentum megemlíti Allah (S.W.) megtestesülését teremtményeiben, de a keresztények ezeket mégsem tartják isteneknek. Az Exodusban azt olvassuk:

„Ezt a helyet, Uram, te tetted lakóhelyeddé...” (Exodus 15:17) és a Zsoltárokból:

„Miért nézitek irigykedve, ti magas kúpok, azt a hegyet, amit Isten lakóhelyül választott? Igen, az Úr ott lakik örökre.” (Zsoltárok 68:17), de senki nem imádja azt a hegyet.

Két fontos állítólagos megtestesülés rész van: a (János 10:30) és a (János 14:9). Ezek bizonyítják Jézus (BLV) istenségét?

A. „én és az Atya egy vagyunk.” (János 10:30)

Ez a mondat, amelyet Jézusnak (BLV) tulajdonítanak, az egyik legfontosabb vers azok számára, akik hisznek Jézus (BLV) istenségében. Ők úgy értelmezik, hogy valóságos egység van közte és Allah (S.W.) között, amelyet ő (BLV) kinyilvánított a zsidók előtt, és ez az ő istenségét jelenti.

Hogy megértsük a részt, az elejétől kell elolvasnunk. A templomszentelés ünnepén Jézus (BLV) Salamon csarnokában sétált, amikor a zsidók odajöttek, és azt mondták:

„»Meddig tartasz még bizonytalanságban minket? Ha te vagy a Messiás, mondd meg nekünk nyíltan.«»Mondtam már nektek – felelte Jézus –, de nem hiszitek. A tettek, amelyeket Atyám nevében végbeviszek, tanúságot tesznek mellettem. Mégsem hisztek, mert nem vagytok juhaim közül valók. A juhaim hallgatnak szavamra, ismerem őket, és ők követnek engem. Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, nem ragadja ki őket a kezemből senki. Atyám adta őket nekem, s ő mindenkinél nagyobb: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. S én és az Atya egy vagyunk.«» (János 10:24-30).

A bekezdés az elejétől metaforikus síkon zajlik.¹⁸ Az ő juhai – a tanítványai – követni fogják őt, és ő örök életet fog adni nekik – ami a mennyet jelenti – és senki nem veheti el tőle a juhait – tehát senki nem vezetheti el a tanítványait az ő útjáról és vezetéséről, mert Allah (S.W.) adta őket neki, és senki nem veheti

¹⁸ James Anis tiszteletes szerint a verseket metaforikusan kell értelmezni, ha az egész fejezet tele van metaforával, és nem lehet szó szerint értelmezni. Ezzel a verssel mi a helyzet metaforikusan? (lásd: James Anis, *Az istenség tudományos módszertana*, 713. old.)

el őket Allahtól (S.W.), Aki a Leghatalmasabb. Allah (S.W.) és Jézus (BLV) jót akar ezeknek a juhokat; tehát az egység célbeli és nem lényegi.

A zsidók Salamon csarnokában félreértették Jézus (BLV) szavait, pontosan úgy, ahogy a keresztények, ezért:

„A zsidók újra köveket ragadtak, s meg akarták kövezni... »Nem jótettedért kövezünk meg... hanem a káromlásért, azért hogy ember létedre Istenné teszed magadat.«” (János 10:31-33).

Jézus (BLV) felismerte, hogy félreértették, és meglepődött, hogy hogyan érthették félre szavait, pedig jól ismerték a Biblia metaforikus nyelvezetét.

A (Zsoltárok 82:6) idézésével felelt nekik: **„Hát nincs megírva törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok?”** Ezalatt azt értette, hogy: *„hogy lepődhettek meg a szavaimon, ha egyszer ez gyakori a könyvekben, amely minden izraelitát képletesen istennek nevez?”* Ezért Jézus (BLV) jobban megérdemli a képletesen értelmezett „isten” címet, mint bármely izraelita.

„Ha már azokat is isteneknek mondta, akikhez az Isten szólt, és az Írás nem veszítheti érvényét, akkor hogy vádolhatjátok káromlással azt, akit az Atya megszentelt és a világba küldött, azért, mert azt mondtam: Isten Fia vagyok? Ha nem Atyám tetteit viszem végbe, ne higgyetek nekem.” (János 10:35-37)

Matta El-Meskeen az idézett részről a következő véleményen van:

„Jézus a 82. zsoltárt idézte, mert Isten angyala ezt a jellemzőt adja a tanácsnak, amely azért gyűlt össze, hogy Isten szava szerint ítélkezzen... és ez a válasz az állításukra, hogy Jézust

*Istenkáromlással vádolják, míg mindazok, akik megkapták Isten szavait a Tórában, isteneknek tekinthetők.*¹⁹

Tehát a Zsoltárok versével Jézus (BLV) helyesbítette a zsidók és a keresztények félreértését, hogy ő Allahhal (S.W.) szó szerinti egységet állított volna magáról.

Ez a kifejezésmód, a cél és az akarat egységének kifejezése gyakori a keresztény szent iratokban, különösen a János szerinti evangéliumban. Jézus (BLV) a tanítványokról mondta a következőket János szerint:

„Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is egyé bennünk... hogy egyé legyenek, amint mi egy vagyunk: én bennük, te bennem.” (János 17:20-23). Ez a lakozás és megtestesülés metaforikus; különben a tanítványokat isteneknek kellene tekintenünk.

A bekezdésben olvashatjuk az „amint” szót, ami a két fél közti hasonlóságra utal, tehát ez azt jelenti: „ahogy Jézus és az atya egyek, úgy a tanítványok, Jézus és az atya is egyek”, tehát egy a céljuk, és nem egy a személyük, mert egy keresztény sem beszél Jézus és tanítványainak személyes egységéről.

Egy másik részben Jézus (BLV) ehhez hasonlót mond a tanítványairól:

„Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi.” (János 17:11).

Ez azt jelenti, hogy: „ahogy a mi egységünk egy célbeli egység, az ő egységüknek is olyannak kell lenniük, mint a mienk”.

Egy másik fejezetben azt olvashatjuk:

¹⁹ Matta El-Meskeen, *A János szerinti evangélium*, 1. kötet, 643-644. old.

„Azon a napon majd megtudjátok, hogy Atyámban vagytok, ti bennem, s én bennetek.” (János 14:20).

Pál is azt mondta:

„Márpedig mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogy Isten mondja: Közöttük lakom majd és közöttük járok, az Istenük leszek, ők meg a népem.” (2 Korintus 6:16).

Pál ismét azt mondta:

„Én ültettem, Apolló öntözte... Az ültető és az öntöző egyek... Istennek vagyunk ugyanis munkatársai.” (1 Korintus 3:6-9). Pál egysége Apollóssal szintén a közös cél egysége.

A férj és a feleség közti kapcsolatot a Tóra a következőképpen írja le:

„Ezért a férfi elhagyja apját és anyját és feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz.” (Genezis 2:24). Tehát ők egygyé válnak, de a két testből nem lett egy test.

Ezért ezeket a verseket nem szabad sekélyesen és szó szerint értelmeznünk, ahogy Máté mondta:

„Ezért a férfi elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és egy test lesz a kettő.” (Máté 19:5).

Ugyanez a helyzet akkor, amikor Jézus (BLV) azt mondta: **„én és az Atya egyek vagyunk”.**

A Korán ugyanezt említi Mohamed Próféta-ról (BLV), de a muszlimok ezt nem értelmezik úgy, mintha Isten megtestesült volna Mohamedben (BLV).

„Azok, akik hűségesküet tesznek neked, azok bizony Allahnak tesznek hűségesküet.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 48:10]

Egyetlen muszlim sem mondja, hogy Allah (S.W.) és Próféta-ja, Mohamed (BLV) egyetlen személy, ahogy a

keresztények értelmezik Jézus (BLV) mondását, hogy „**én is az Atya egyik vagyunk**”.

B. Jézus azt mondta: „Aki engem látott, az Atyát is látta.” (János 14:9)

Egy másik fontos rész a keresztények számára, amit Jézus (BLV) istensége bizonyítékának tartanak, szintén a János szerinti evangéliumból származik: „**Aki engem látott, az Atyát is látta.**” (János 14:9). Szerintük ez azt jelenti, hogy az Atya Jézus, és Jézust látni valójában ugyanaz, mint Allahot (S.W.) látni.

Ez a sekélyes értelmezés szegény, hibás és gyenge, és sok problémát okoz, amely istenkáromlásra utalnak, mivel Allah (S.W.) felette áll minden emberi hibának. Ha Jézust (BLV) látni ugyanaz lenne, mint az Atyát látni, akkor Jézus (BLV) megütését és arcába köpését (Máté 27:30) is azonosnak kellene tartani azzal, hogy valaki magát az Atyát, tehát Allahot (S.W.), a mennyek és a föld Teremtőjét ütötte meg, vagy köpte arcon. (*Astagfirullah! - Isten bocsássa meg!*)

Folytatva a következtetést, hogy Jézus (BLV) nem tudta, mikor van az Ítéletnap, ezt is Allah (S.W.) tudatlanságának kellene ítélni (Márk 13:32-33). Amikor Jézus (BLV) evett és ivott (Lukács 24:42-43), eszerint a sekélyes értelmezés szerint étel és ital ez az Atyának is. ***Van valaki, aki el tudja képzelni, hogy Allah (S.W.), Aki mindent teremtett, eszik és iszik?***

Hogy a bekezdést helyesen tudjuk értelmezni, az elejéről kell olvasnunk, és az így kezdődik:

„Ha aztán elmegyek, és helyet készíték nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket”, a hely, amit említett, az ő királysága. Tamás nem értette, és azt mondta:

„Uram, nem tudjuk, hova mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?” (János 14:3-5).

Úgy értette, hogy Jézus (BLV) egy valódi útról és egy valódi utazásról beszélt. Ezt kiigazítva, és elmagyarázva, hogy spirituális utazásról van szó, Jézus (BLV) elmondta, hogy: „**Én vagyok az út, az igazság és az élet**”, vagyis Isten parancsait és vallását követve juthat csak el az ember a mennyei királyságba.

Majd Fülöp megkérte, hogy mutassa meg nekik Allahot (S.W.), ezért Jézus (BLV) megszidta és azt mondta:

„Már oly régóta veletek vagyok – felelte Jézus –, és nem ismersz, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát is látta. Hogy mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát?” (János 14:9), vagyis: *„hogyan kérheted ezt, mikor te zsidó vagy, és tudod, hogy Allahot (S.W.) nem lehet látni? Aki engem lát, az látta az Atyát, amikor tapasztalta Allah tetteit – a csodákat – amelyeket elvégeztem”*.

Ez a rész hasonlít a Máténál találhatóhoz:

„Aztán így szól a király a jobbján állókhhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek. Erre megkérdezik az igazak: Uram, mikor láttunk éhesen, hogy enned adtunk volna, vagy szomjasan, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogathattunk volna? A király így felel: Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Máté 25:34-40), és senki ezen a világon nem mondja, hogy az éhes a király volt, ez csak egy metafora.

Márk ehhez hasonlót mondott:

„Aki befogad egy ilyen gyereket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem.” (Márk 9:37).

Ez a rész nem jelenti, hogy a fiú Jézus (BLV) maga, vagy, hogy Jézus (BLV) Allah (S.W.) Maga. Ez azt jelenti, hogy ő (BLV) azt mondja nekünk, hogy mindaz, aki jót tesz egy gyerekkel, az ugyanannyi, mintha érte tennék, mert Allah (S.W.) parancsainak engedelmeskedik.

Ehhez hasonlóan, ha mindenki, aki látta Jézust (BLV), az olyan, mintha Allahot (S.W.) látta volna, akkor aki elfogadja Jézust (BLV) és tanítványait, az elfogadja Allahot (S.W.), és aki megtagadja üzenetét, az valójában megtagadja Allah (S.W.) Törvényét. Ezért Jézus (BLV) azt mondta:

„Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket elutasít, engem utasít el, aki pedig engem elutasít, azt utasítja el, aki küldött.” (Lukács 10:16).

Jézus (BLV) megerősítette ezt, amikor azt mondta:

„Aki titeket befogad, engem fogad be, aki pedig engem fogad be, azt fogadja be, aki engem küldött.” (Máté 10:40).

Tehát aki látta Jézust (BLV), az olyan, mintha látta volna Allahot (S.W.), mert azt mondta:

„Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok s az Atya bennem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, s a tetteket is az Atya viszi végbe, aki bennem van.” (János 14:10).

Az Apostolok Cselekedeteiben, amikor Péter Anániáshoz beszélt a föld pénzéről, az is ehhez hasonlított:

„»Hát nem a tied maradhatott volna, ha meg akartad tartani? Vagy ha eladtad, nem rendelkezhetél szabadon az árával? Miért vetemedtél ilyesmire? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek!« E szavak hallatára Ananiás

összeesett és meghalt. Nagy félelem fogott el mindenkit, aki csak hallotta.” (Ap. Csel. 5:4-5)

Hazudni az embereknek valójában olyan mint Allahnak (S.W.) hazudni, de ez nem jelenti, hogy az emberek és Allah (S.W.) azonosak.

A látás, amikor azt mondja: **„Aki engem látott, az Atyát is látta”** metaforikus, ez a belső látás, és nem a szem látása, a szív látása, és ez az Allahban (S.W.) hívők tulajdonsága. Jézus (BLV) azt mondta:

„Nem mintha valaki is látta volna az Atyát, csak aki az Istentől van, az látta az Atyát.” (János 6:46) és minden hívő Allahtól (S.W.) származik:

„Mindenk, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Istentől született, és aki a szülőt szereti, szereti szülöttét is.” (1 János 5:1).

Egy másik bizonyíték, az amit Jézus (BLV) mondott ez után:

„Rövid idő, s a világ nem lát többé, ti azonban láttok, mert én élek, és ti is élni fogtok majd.” (János 14:19). Ő nem valódi látásról beszél, mert a mennybemeneteléről beszél, és abban az időben a világ és a tanítványai nem fogják látni őt. Ő a hitről és a spirituális látásról beszél, amellyel a hívők és a tanítványok képesek lesznek látni és érezni őt, mások viszont nem.

A Máténál található részek ezt támasztják alá. Máté azt mondta:

„és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú...” (Máté 11:27).

Egy másik hasonló rész a János szerinti evangéliumban található:

„Jézus azonban fennhangon hirdette: »Aki hisz bennem, nem bennem hisz, hanem abban, aki küldött, s aki lát, azt látja, aki küldött. Világosságul jöttem a világba, hogy aki hisz bennem, ne maradjon sötétségben. Aki hallgatja ugyan

tanításomat, de nem tartja meg, azt nem ítélem el, mert hiszen nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy megváltsam a világot. Van annak bírója, aki elvet és nem fogadja el szavaimat: a tőlem hirdetett tanítás ítéli majd el az utolsó napon. Mert nem magamtól beszéltem, hanem aki küldött, az Atya hagyta meg, mit mondjak és mit hirdessek. S tudom, hogy parancsa örök élet. Így amit hirdetek, úgy hirdetem, amint az Atya mondta.«” (János 12:44-50), és ez spirituális látást jelent.

Mondása, hogy „aki lát, azt látja, aki küldött”, nem azt jelenti, hogy aki látta a küldöttet – a Fiút – látta a Küldőt – az Atyát – hacsak nem ugyanarról a személyről van szó. Ezt a következő idézetek cáfolják:

„Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: Elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek, örülnétek, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.” (János 14:28) és:

„Atyám adta őket nekem, s ő mindenkinél nagyobb: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit.” (János 10:29). Nincs olyan keresztény, aki azt állítja, hogy az Atya a Fiú, mivel különböző személyiségek, ha szerintük egy lényegűek is.

Matta El Meskeen atya *János evangéliumának kommentárja* című könyvében azt mondta:

„A keresztények hite szerint Isten személyei különbözőek. Az Atya nem a Fiú, a Fiú sem az Atya, és minden személy saját isteni tulajdonságokkal rendelkezik.”²⁰ Tehát aki a Fiút látta, az nem látta az Atyát.

Végül, a Biblia szerint lehetetlen Allahot (S.W.) látni ebben a világban:

²⁰ Matta El-Meskeen, *János evangéliumának kommentárja*, 1. kötet, 35. old.

„Istent soha senki nem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.” (János 1:18) (KNB),

„aki egyedül halhatatlan, aki megközelíthetetlen fényességben lakik, akit senki nem látott, s nem is láthat; övé a dicsőség és az örök hatalom! Ámen.” (1 Timóteus 6:16).

Tehát a vers, miszerint **„aki lát, azt látja, aki küldött”**, mint Jézus (BLV) istenségének bizonyítéka nagyon gyenge lábakon áll, mivel a fent említett belső, spirituális látásról beszél.

C. Jézus (BLV) örökös jelenléte

Akik azt állítják, hogy Jézus (BLV) Isten volt, néhány szavába kapaszkodnak, amelyeket a tanítványaihoz intézett, és az evangéliumok leírnak. Ők abban hisznek, hogy Jézus (BLV) öröké jelen van. Ő mondta, miközben felemelkedett a mennyekbe:

„és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Máté 28:20).

Ő (BLV) azt is mondta: **„Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18:20).**

A keresztények ezt úgy értelmezik, hogy ez egy valóságos fizikai jelenlét, és ezt istensége bizonyítékának tartják, mert Jézus (BLV) mindenhol és minden időben jelen van, ahogy Allah (S.W.) is mindenhol és minden időben jelen van.²¹

A Szent Biblia nem valóságos fizikai jelenlétről beszél sem Allah (S.W.), sem Jézus (BLV) esetében, mert Allah (S.W.) nem ölt testet és nem lakozik teremtményeiben. Jelenléte metaforikus;

²¹ Mindez elfogadhatatlan a muszlimok hitében.

támogató, vezető jelenlét, és ugyanez Jézus (BLV) esetében, a helyes út megmutatása és a tanítás.

Számtalan ilyen tartalmú részt találhatunk a Szent Bibliában:

„Nektek azonban nem kell harcolnotok. Csak álljatok oda, és maradjatok veszteg. Akkor meg fogjátok látni, hogyan segít meg az Úr benneteket, Júdát és Jeruzsálemet. Ne féljetek és ne rettegjetek! Holnap vonuljatok ki eléjük, és az Úr veletek lesz!” (2 Krónikák 20:17),

„Mert az Úr, a ti Istenetek kivonul veletek küzdeni ellenségeitek ellen, és győzelemre segít benneteket.” (Deuteronomium 20:4).

Allah (S.W.) védelmével és támogatásával van velük, és nem úgy, hogy fizikailag lejött a mennyből és beállt harcolni.

Allah (S.W.) jelenléte válaszáért kiált a zsidóktól, amely a részükről a Törvény elfogadása, és az Ő imádata:

„Kiment Aza elé, és azt mondta neki: »Hallgass meg, Aza, egész Júda és Benjamin! Az Úr veletek van, mert ti is vele voltatok. Ha keresitek, megtaláljátok, de ha elhagyjátok, ő is elhagy benneteket.«” (2 Krónikák 15:2). Ez bizonyítja, hogy metaforikus jelenlétről van szó.²²

Jézus (BLV) tagadta és cáfolta azokat az állításokat, miszerint jelenléte valós lesz, amikor elmondta tanítványainak, hogy el fogja hagyni a Földet, és nem lesz közöttük. Azt mondta:

„Szegények mindig lesznek veletek, de én nem maradok mindig veletek.” (Máté 26:11).

Jézus (BLV) azt is mondta: **„Már csak rövid ideig vagyok veletek, aztán visszatérek ahhoz, aki küldött.” (János 7:33).**

²² lásd még: Genézis 48:21, Exodus 10:10, 1 Krónikák 22:18, Jeremiás 42:11.

Jelenléte velük spirituális volt, ahogy Pál mondta a kolosséikához és a korintusiakhoz küldött 1. levelében:

„Ha testileg távol is, de lélekben köztetek vagytok, s örömmel látom a körötökben uralkodó fegyelmet és rendíthetetlen hiteteket Krisztusban.” (Kolossé 2:5),

„Én ugyan testileg távol, de lélekben közel, mintha köztetek volnék, már ítéletet mondtam afölött, aki így viselkedett” (1 Korintus 5:3).

D. Krisztus, Allah (S.W.) képmása

A keresztények Jézus (BLV) istensége bizonyítékának tartják Pál szavait:

„Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről...” (2 Korintus 4:4),

„Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette magát, szolgálai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez.” (Filippi 2:6-7),

„Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsőszülötte.” (Kolossé 1:15).

Ezek Pál szavai. Pál nem részesült abban a megtiszteltetésben, hogy találkozzon Jézussal (BLV), és nem tanult tőle. A tanítványoktól nem hallottunk ilyen szavakat, és ez elégséges ahhoz, hogy kétségeket ébresszen bennünk.

Ezen túl, a képmás különbözik a valós személytől. Isten képmása itt jelentheti az Ő képviselőjét, aki kijelenti az Ő Törvényét, ahogy Pál egy másik részben említette:

„A férfi nem köteles a fejét befödni, mert Isten képmása és dicsősége, az asszony ellenben a férfi dísze.” (1 Korintus 11:7). Ez azt jelenti, hogy Allah (S.W.) nagyobb hatalommal ruházta fel mint a nőt.

Az, hogy Jézus (BLV) Allah (S.W.) képmása lenne, nem bizonyítja istenségét, mivel Ádám – a Biblia szerint – Allah (S.W.) képmására lett teremtve, ahogy a Genézis könyve leírja a teremtését:

„»Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlónak. Ők uralkodjanak a tenger halai, az ég madarai, a háziállatok, a mezei vadak és az összes csúszómászó fölött, amely a földön mozog.« Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket.” (Genézis 1:26-27).

E. Leborulás Jézus (BLV) előtt

Az evangéliumok megemlítik, hogy néhány ember Jézus (BLV) kortársai közül leborultak előtte. A keresztények szerint ez a leborulás istenségének bizonyítéka, és annak, hogy ő méltó az imádatra.

A halott lány apja tette ezt egyszer:

„Míg ezt magyarázta nekik, íme, egy előljáró lépett hozzá. Leborult előtte s kérte: »Az imént halt meg a lányom, de gyere, tedd rá kezedet és életre kel.«” (Máté 9:18), a leprás letérdelt előtte:

„Egyszer csak odament hozzá egy leprás, leborult előtte és kérte: »Uram, ha akarod, megtisztíthatasz!«” (Máté 8:2), és a napkeleti bölcsek is leborultak előtte, még gyermekkorában:

„Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.” (Máté 2:11).

Kétségtelen, hogy a leborulás az imádat jele, de ez nem jelenti, hogy minden leborulás imádatot jelent. A leborulás a tisztelet és a dicséret kifejezése is lehet, ahogy Ábrahám (BLV) leborult a hettiták előtt:

„Ábrahám erre fölkelt, meghajtotta magát az ország lakói, a hettiták előtt...” (Genezis 23:7).

Jákob (BLV) és családja leborult Ézsau, Izsák fia előtt, mikor találkoztak vele (Genezis 33:3-7).

Mózes (BLV) leborult apósa előtt, amikor a midianiták földjéről meglátogatta őt (Exodus 18:7), és József (BLV) testvérei is leborultak előtte, nem imádatból, hanem tiszteletből. (Genezis 42:6).

Mindezek és sok más hasonló a tiszteletből történő leborulást mutatják meg, és ugyanez a helyzet Jézussal (BLV).

4 – Versek, amelyek Isten jellemzőit Jézusnak (BLV) tulajdonítják

A. Jézus (BLV) örökkévalósága

A keresztények úgy beszélnek Jézusról (BLV), mint az Istenről, aki a teremtés előtt létezett, és számos bizonyítékkal igyekeznek ezt alátámasztani. Egyike ezen kijelentéseknek a János evangéliumában található, amelyet az író Jézusnak (BLV) tulajdonított:

„»Ábrahám, a ti atyátok örült, hogy megláthatja napomat. Meg is látta, és örült neki.« A zsidók felháborodtak: »Ötvenesztendő sem vagy, s láttad Ábrahámot?« Jézus így válaszolt: »Bizony, bizony, mondom nektek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.«” (János 8:56-58).

A keresztények tévesen azt vonták le ebből, hogy Jézus Ábrahám (BLV) előtt létezett, amely azt jelenti szerintük, hogy ő örökkévaló. Ezt az állításukat azzal támasztják alá, amit János mondott Jézusról (BLV):

„Íme, közeledik a felhőkben, látni fogja minden szem, még azoké is, akik átszúrták!... Én vagyok az alfa és az ómega” (Jelenések 1:7-8) (vagyis az első és az utolsó).

A János szerinti evangélium szintén Jézus (BLV) örökkévalóságára utal, hogy ő még a világ teremtése előtt létezett:

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél.” (János 1:1-2).

Ezek a részek a keresztények szerint Jézus (BLV) örökkévalóságát és halhatatlanságát jelentik ki, tehát istenségének bizonyítékai.

A tudósok nem értenek egyet a keresztények következtetésével. Jézus létezése Ábrahám (BLV) előtt nem az ő valódi létezését jelenti, hanem Allah (S.W.) elrendelése létezését

róla. Ez azt jelenti, hogy Allah (S.W.) eldöntötte, még sokkal azelőtt, hogy megteremtette Jézust (BLV), ahogy Pál mondta:

„Őt (Isten) előre, már a világ teremtése előtt kiválasztotta” (1 Péter 1:20).

Pál ugyanezt mondta önmagáról és követőiről:

„Mert őbenne választott ki bennünket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte” (Efézus 1:4), ami azt jelenti: *„Allah (S.W.) kiválasztott minket rendeletével, ahogy kiválasztotta Jézust (BLV)”* és ez nem jelenti senkinek az adott idő előtti létezését.

Jézus (BLV) ősi létezése, amely isteni kiválasztás és Allah (S.W.) szeretete iránta az a dicsőség, amit Allah (S.W.) adott Jézusnak (BLV), ahogy mondta:

„Most te is dicsőíts meg, Atyám, magadnál: részesíts abban a dicsőségben, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett.” (János 17:5).

Ez ugyanaz a dicsőség, amelyet Jézus (BLV) adott a tanítványainak, amikor kiválasztotta őket, hogy követői legyenek, ahogyan Allah (S.W.) kiválasztotta őt, hogy közvetítse az üzenetet:

„Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol vagyok, s lássák dicsőségemet, amelyben részesítettél, mivel már a világ teremtése előtt szeretted.” (János 17:24). Egy dolog szeretete nem vonja maga után szükségszerűen annak létezését, az ember szerethet valamit, ami nem létezik, vagy lehetetlen, ami soha nem létezett és nem is fog létezni.

Ábrahám tudása Jézusról (BLV) földi élete és teremtése előtt nem jelenti azt, hogy személyesen ismerte őt, mivel soha nem látta. Ezért az a mondás, hogy *„látott engem és boldog volt”* képletes és metaforikus ismeretre vagy látásra utal. Ha nem így lenne, a keresztényeknek bizonyítaniuk kellene, hogy Ábrahám

látta a Fiút, aki a Szentháromság második személye, vagy Jézus testének létezését Ábrahám (BLV) idejében.

Jézus (BLV) mondása, hogy: **„Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok” (János 8:56-58)** nem bizonyítja létezését az idők kezdetétől a végéig. A rész azt mutatja – ha úgy értelmezzük, ahogy van – hogy Jézus Ábrahám (BLV) idejétől létezett, de viszont, ahogy tudjuk, Ábrahám (BLV) sem létezett öröktől fogva.

Emellett, ha Jézus létezett Ábrahám (BLV) és minden teremtmény előtt, Jeremiás próféta is hasonló hozzá ebben. Allah (S.W.) ismerte Jeremiást és megszentelte őt, mielőtt megszületett. Jeremiás ezt mondta magáról:

„Így szólt hozzám az Úr: »Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszülettél volna, fölszenteltelek, és prófétául rendeltelek a nemzetek javára.«” (Jeremiás 1:4-5), és Sirák fia azt mondta bölcsességében: „akit anyja méhétől prófétájává tett.” (Sirák 49:7).

Jeremiás Isten általi ismerete kétségtelenül régebbi és tiszteletreméltóbb, mint az, hogy Ábrahám ismerte Jézust (BLV), de ez sem jelenti valóságos földi létezését.

Van más is, akiről Jézushoz (BLV) hasonlóan örökkévalóságot állítanak: Melkizedek, aki egy szent volt Ábrahám (BLV) idejében. Pál azt állította, hogy Melkizedeknek nem volt sem anyja, sem apja, nem volt kezdete és vége, tehát, hogy örökkévaló. Pál azt mondta:

„Ez a Melkizedek – Sálem királya és a fölséges Isten papja... Nem ismerjük apját, anyját, családfáját, sem napjainak kezdetét vagy életének végét. Így az Isten Fiához hasonlítva marad pap mindörökké.” (Zsidók 7:1-3).

A keresztények miért nem tartják őt Istennek, ha egyszer ő és „Isten fia” sok dologban hasonlítanak? Ő felette áll Jézusnak (BLV), akiről a keresztények azt vallják, hogy keresztre

feszítették, meghalt, volt édesanyja, még apja is Máté és Lukács szerint.

Akik Ábrahám (BLV) előtt éltek, és öröklétet kaptak – ha jól értelmeztük a részt – az emberi bölcsesség, vagy a bölcs Salamon próféta (BLV). Ő azt mondta magáról és a bölcsességről, amellyel ő és sok más ember rendelkezett:

„Nekem, a bölcsességnek birtokomban van az eszeség, én találtam fel az éleslátás tudományát... Alkotó munkája elején teremtett az Úr, ősidőktől fogva, mint legelső művét. Az idők előtt alkotott, a kezdet kezdetén, a föld születése előtt. Amikor létrehozott, még ősvizek sem voltak, és a forrásokból még nem tört elő víz. Mielőtt a hegyek keletkeztek volna, korábban hívott létre, mint a halmokat” (Példabeszédek 8:11-25). Tehát Salamon (BLV), vagy a legbölcsőbb emberek Allah (S.W.) Krisztusai az örökkévalóságig.

A keresztyéneknek nincs bizonyítékuk állításukra, hogy ez a rész a Példabeszédekből Jézusra (BLV) utal. Salamon (BLV) írta a Példabeszédeket, ahogy a bevezetése mondja:

„Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának mondásai” (Példabeszédek 1:1).

A Példabeszédek sok bekezdése arra utal, hogy Salamon (BLV) folytatta tanítását, mikor azt mondta: **„Figyelj, fiam, a bölcsességemre” (Példabeszédek 5:1)** és (1:8, 3:1, 3:21, 7:1 és más részek) ahol Salamon beszél, és a benne testet öltött bölcsesség.

A Szent Biblia Salamont (BLV) mint bölcs ember jellemzi, de sokan kérdezik, hogy milyen bölcsesség volt az övé? Allah (S.W.) bölcsessége, amit kortársai láttak benne?

„Egész Izrael hallott a király ítéletéről, és nagy tiszteletre ébredt a király iránt, mert látták: isteni bölcsesség tölti el, hogy igazságot szolgáltasson.” (1 Királyok 3:28)

A mondat, hogy **„öröktől fogva fel lettem kenve”** (Modern Jakab király verzió) nem Jézusra (BLV), Mária (BLV) fiára utal,

ahogy a „messiás” szó felkentet jelent, hanem ez sokak tulajdonsága volt Jézus (BLV) mellett, akiket Allah (S.W.) megáldott, név szerint Dávid és Izajás (BLV). (Lásd: Zsoltárok 45:7 és Izajás 1:61). Nincs rá ok, hogy Jézus (BLV) felkentségét megkülönböztessük mások felkentségétől.

A Példabeszédek fenti része által okozott ellentmondásra néhány keresztény azt mondja: *„a Példabeszédekben Isten bölcsességéről van szó, amely az Ő személyes tulajdonsága, amely Benne van a kezdetektől, és nem az Ő tette, amit adott prófétájának, Salamonnak (BLV).”* Ez az érvelés nem elfogadható, mivel a rész egy felkent prófétáról beszél, aki az áldással és olajjal lett felkenve: **„öröktől fogva lettem felkenve”**. Allah (S.W.) jellemzője, amely Benne létezik, soha nem lehet felkenve, és miért is kellene?

Emellett a rész teremtett bölcsességről beszél; még ha régen is történt, ahogy a bölcsesség mondja:

„Az ÚR hatalmába kerített munkája kezdetén... mielőtt a hegyeket megformálta, mielőtt a dombokat, engem előhozott.”

Egy másik fordítás a **„teremtett”** szót használja, a **„hatalmába kerített”** helyett.

A jezsuita kiadás is a **„teremtett”** szót használja: **„Az úr teremtett engem először, tettei előtt”**, tehát a bölcsesség egy régi valóság, a hegyek és a dombok megformálása előttről.

Sirák fia azt mondja: **„Minden más dolognál előbb teremtette a bölcsességet” (Sirák 1:4)**, és **„Ősidőktől fogva, a kezdet kezdetén teremtett, és nem pusztulok el soha, mindörökre.” (Sirák 24:9)**. Ez nem Allah (S.W.) Örökös Bölcsessége, hanem az a bölcsesség, amelyet a bölcs embereknek adott, és beléjük helyezte. Az első bölcs Salamon (BLV) volt, akiről azt gondolták, hogy **„mert látták: isteni bölcsesség tölti el” (1 Királyok 3:28)**.

Aki elolvassa ezt a részt, és mélyen belegondol, nem nehéz számára, hogy megértse, milyen bölcsességről van szó. Ez értékes bölcsesség, mert **„Mert a bölcsesség jobb a korallnál, nem érhet föl vele semmilyen drágaság.”** (Példabeszédek 8:11), és emberi: **„Az igaznak szája bölcsességet áraszt.”** (Példabeszédek 10:31).

E bölcsesség első fokozata az Istenfélelem:

„A bölcsesség kezdete az Úr félelme” (Példabeszédek 9:10), és ez Allah (S.W.) ajándéka az embernek.

„Mert csak az Úr adhat bölcsességet, az ő szájából származik tudás és értelem.” (Példabeszédek 2:6)

Ez a bölcsesség mindig megértéssel társul, ezért tanácsolja az író:

„Mondd a bölcsességnek: »A nővérem vagy.« És az okosságnak: »Te meg a rokonom.« Akkor megóv az idegen asszonytól,” (Példabeszédek 7:4-5).

Ezzel a bölcsességgel királyok, gazdagok, bírók uralkodtak mások felett.

„Nekem, a bölcsességnek birtokomban van az eszeség, én találtam fel az éleslátás tudományát. Az én tulajdonom a jó tanács és a siker, enyém az okosság és enyém a lelkierő. [Az Úr félelme a rossznak utálata.] A gőg és a fennhéjzás, a gonosz élet és a száj hamissága gyűlöletes nekem. Akik szeretnek, azokat szeretem, s aki keres, az rám is talál. Általam kormányoznak a királyok, és tesznek igazságot a tisztségviselők. Általam uralkodnak a fejedelmek, és ítélik az egész föld fölött. Nálam van a gazdagság, s nálam a dicsőség, a tekintélyes vagyon és az igazságosság. Gyümölcsöm jobb, mint az arany s a színarany, hasznom többet ér, mint a válogatott ezüst. Az igazságosság útjain járok, annak ösvényén, ami jogos. Azoknak, akik szeretnek, vagyont adok és megtöltöm

csúrjeiket. Alkotó munkája elején teremtett az Úr, ősidőktől fogva, mint legelső művét.” (Példabeszédek 8:12-22)

Aki ezt a részt figyelmesen elolvassa, az kétségtelenül észre fogja venni, hogy ez a bölcsesség nem Allah (S.W.) örök tulajdonsága, amely Benne létezik, mert nincs olyan ékszer vagy pénz, amely összemérhető lenne Allah (S.W.) bölcsességével, és ez nem hoz sem vagyont, sem hatalmat. Allah (S.W.) bölcsessége nem emberi szájából származik, és természetesen nem lehet „istenfélő”, mert ez az Ő Tulajdonsága.²³

B. A János Evangéliumának kezdete

A János szerinti evangélium kezdetét Jézus (BLV) istensége bizonyítékának tartják:

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett.” (János 1:1-3). Erről a tudósok számos fontos pontot emeltek ki:

◆ A tudósok felhívják a figyelmet, hogy az evangélium írója ezt a részt Alexandriai Philóntól (Kr. u. 40) plagizálta. Phelsian Challi azt mondta:

„az Ige (logosz) gondolata a sztoikus filozófusoktól és a zsidó filozófustól (Philo) származik, és ezekből a hittételekből

---

²³ Az olvasót összezavarhatja a Példabeszédekben található bölcsesség: **„én már mellette voltam, mint kedvence, és gyönyörúsége voltam minden nap, színe előtt játszadózva mindenkor. Játszadóztam földje kerekéségén, és gyönyörködtem az emberekben.” (8:30-31)**, amely arra utal, hogy a bölcsesség a teremtő. Valójában ez egy szándékos koholmány. Ugyanez a vers a jezsuita kiadásban így hangzik: **„majd a tápláltja lettem, és naponta az öröme, mindig boldog voltam előtte, örvendezve a világában”**, tehát nem egy teremtő bölcsességről beszél, hanem egy gyermek bölcsességéről, amely elkezdődik a gyerekkorban, majd növekszik együtt az emberrel.

*kölcsönzött Szent Jusztinus, és az evangélium első sorainak az írója, amely Szent Jánosnak lett tulajdonítva.*²⁴

A tudósok szerint az „ige” szó ezzel a filozófiai rendszerrel különbözik Jézus (BLV) kultúrájától, szavai egyszerűségétől és a tanítványok nyelvezetétől, különösen Jánosétól, aki az Apostolok Cselekedete szerint írástudatlan volt, és köznyelven beszélt.

„Amikor látták Péter és János bátorságát, és megtudták, hogy írástudatlan és tanulatlan emberek, csodálkoztak.” (Ap. Csel. 4:13)

◆ Deedat említi, hogy van egy koholmány az angol Biblia-fordításban, amely sok más fordításnak az eredete. Hogy megértsük az idézetet, a nagy tudós, Deedat, visszavisz minket az eredeti görög kódexekhez.

Az idézet pontos fordítása így hangzik: *„Kezdetben volt a szó, és a szó Istennél volt”*. A görög fordítás a „hotheos” szót használja, amit Istennek fordítunk, magyarul nagy I-vel, mert egy valós istenségről van szó.

Az idézet úgy folytatódik, hogy *„a szó isten volt”*, itt a görög eredeti a „tontheos” szót használja. A magyar fordításban az „isten” szónak kellene szerepelnie, kisbetűvel, hogy egy képletes istenséget jelezzen, ahogy a Biblia sok helyen használja, amelyekből fel fogok sorolni néhányat:

- az Exodus könyvében azt olvassuk:

„Nézd, olyanná teszek a fáraó előtt, mint egy isten.” (Exodus 7:1).

- amikor az ördögről beszél, akit Pál az **„idő istenének”** nevez, aki elvakította a hitetlenek elméjét (lásd: 2 Korintus 4:4). Az eredeti görög a „tontheos” szót használja Pál levelében, és ezt „isten”-nek fordítják, a határozatlan névelővel.

²⁴ Phelsian Challi, *A világvallások áttekintése*, 247. old, Szent Bibliai Szótár, 903. old.

A szent Biblia angol fordítói megváltoztatták a görög szót János evangéliumában, és helyette az „Isten” szót használták, amely valódi istenségre utal az „isten” helyett, amely egy képletes jelentésre utal, és ez okozza a félreértést az idézetben, amely kétségtelenül egyfajta koholmány.²⁵

Néhány fordításban észrevették ezt a félrefordítást, és a szó helyes formáját használták; egyik az *Új Világ Fordítás*, ez azt mondja: „és a szó isten volt”.

Emellett készítettem egy különleges függelék, hogy megmutassam a különböző fordítások közti eltérést e szóval kapcsolatban. Néhány az általam említettek közül:

„János mondatában, akár az Ige, vagy Logosz akár »isten«, »isteni«, vagy »isten-szerű« volt, de egyik sem jelenti, hogy Isten Istennel volt, ez csak az Igének vagy Logosznak a tulajdonsága, és ez nem határozza meg őt, mint Magát Istent.”

Phillip Hornertől idéztem, aki a *Szent Biblia Irodalmi Magazin* írója (92/87. kiadás):

„Azt hiszem, hogy a (János 1:1)-ben lévő meghatározás annyira magától értetődő, hogy nem tarthatjuk a nevet határozottnak.”

A János evangéliumának kommentárjában Matta El-Meskeen egyiptomi pap azt mondta:

„Itt az »Isten« szó a görög eredetiben határozott névelő nélkül szerepel, ... mivel a szó »az Isten« az egész lényre utal. A második mondatban (a szó isten volt) megmutatja a Szó természetét, amely isteni, és ez nem azt jelenti, hogy ez maga Isten.”

Óvakodjunk, hogy ne olvassuk az »Isten« szót határozott névelővel (az) az »az ige isten volt« mondatban. Ebben az esetben nem lenne különbség az Ige és Isten között, ennek következtében

²⁵ Ahmad Deedat, *Két vita Stockholmban*, 135-137. old, Ahmad Deedat, *Krisztus az iszlámban*, 84-87. old.

nem lenne különbség Atya és Fiú között. Ez a heterodoxia Sabeliustól származik, aki azt mondta, hogy ezek csak nevek, viszont a keresztény hit szerint Isten személyei különbözőek, az Atya nem a Fiú, a Fiú nem az Atya, minden személynek külön isteni funkciója van, tehát Isten nem az Ige, és az Ige nem Isten.”²⁶

Tudósok is figyelmen kívül hagyták ezt, pedig a részben sok olyan dolog található, amelyeket a keresztények nem tarthatnak bizonyítéknak Jézus (BLV) istenségére:

Előszőr: mit jelent a „Kezdet” szó? A keresztények válasza: „Örökkévalóság”.

Ez nem erős bizonyíték, mivel a „kezdet” a Szent Bibliában más jelentéssel szerepel:

- A Teremtés Kezdeté, ahogy a Genézis 1:1 említi: **„Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet”.**

Jézus (BLV) úgy írja le az ördögöt, mint aki létezett a kezdeteknél:

„Az ördög az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug, és a hazugság atyja.” (János 8:44).

Máté azt mondja Jézust (BLV) idézve, amikor a zsidókkal vitázott:

„De azok mondták: »Miért adta akkor Mózes azt a parancsot, hogy elbocsátáskor adjunk válólevelet?« »Mózes szívetek keménységére való tekintettel engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket – felelte –, de kezdetben nem így volt.«” (Máté 19:7-8) tehát: „ez nem volt engedélyezett a teremtés kezdetekor”. A teremtés kezdete egy teremtett pillanat, nem az örökkévalóság, amely megelőz bármilyen időt.

²⁶ Matta El-Meskeen atya, A János szerinti evangélium, 1. kötet, 35. old.

- A „Kezdet” szó egy időszakot is jelenthet, ahogy Lukács említette:

„ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az Igének” (Lukács 1:2), tehát Jézus (BLV) missziójának kezdete.

Ehhez hasonlít János mondása:

„Szeretteim, nem új parancsról írok nektek, hanem a régi parancsról, amelyet kezdettől tartotok. A régi parancs az a tanítás, amelyet hallottatok.” (1 János 2:7).

Amikor Jézus (BLV) felelt a zsidók kérdésére, az is hasonlít erre:

„Mondának azért néki: Ki vagy te? És monda nékik Jézus: A mit eleitől fogva mondok is néktek.” (János 8:25) (KG).

A „kezdet” szó alkalmazásai nem „örökkévalóságot”, hanem egy teremtett, meghatározott időt jelentenek.

Tehát a keresztényeknek nincs joguk azt mondani, hogy a „kezdet” szó „örökkévalóságot” jelent, csak ha be tudják bizonyítani úgy, hogy nem férhet hozzá kétség.

Másodsor: mit jelent az „Ige”²⁷ szó? Jézusra (BLV) utal, vagy más jelentései vannak?

Valójában a Szent Biblia az „Ige” szót különböző dolgok jellemzéseként említi, köztük a következőket:

- a Szent Biblia Isten Könyvei és inspirációja értelemben használja:

²⁷ A legtöbb fordítás, köztük az általánosan használt Szent István Társulati Biblia „szó”-ként fordítja, ezért igyekeztem olyan fordításokat keresni, (pl. Káldi Neovulgáta (KNB), Új Fordítású Protestáns Biblia (ÚF)), amelyek az „ige” szót használják, mert ez terjedt el jobban a magyar köznyelvben. – a ford.

„elhangzott az Úr igéje Jánoshoz, Zakariás fiához, a pusztaban.” (Lukács 3:2) (KNB),

„Azok az én anyám és testvéreim, akik Isten igéjét hallgatják és megcselekszik.” (Lukács 8:21) (KNB),

„Az nem lehet azonban, hogy Isten igéje meghiúsult. Hiszen nem mind izraelita, aki Izraeltől származik” (Rómaiak 9:6) (KNB).

- Isteni rendeletek és fennhatóság értelemben használja, amely a teremtményeket alkotta:

„Az ÚR igéje alkotta az eget, egész seregét szájának lehelete” (Zsoltárok 33:6, 9) (UF).

Ez az oka annak, hogy Jézust (BLV) „Igénék” hívták, mert őt Allah (S.W.) parancsa teremtette, emberi közreműködés (apa) nélkül, vagy, mert ő kijelentette Allah (S.W.) szavát.

- Allah (S.W.) Igéje az Ő ígétét is jelenti; Jeremiás próféta beszélt arról, hogy az izraelita nép siettette az átok és a büntetés napját, amelyet Allah (S.W.) megígért nekik:

„Íme, ők azt mondják nekem: Hol van az Úr igéje? Jöjjön hát! De én nem sürgettelek a rosszra téged, és a végzetes napot nem kívántam” (Jeremiás 17:15-16) (KNB).

Jézus (BLV) ezek szerint Allah (S.W.) Igéje, ez azt jelenti, hogy ő a megígért szó, a jó hír, amit Allah (S.W.) megjövendölt prófétái (béke legyen velük) által.

A keresztények által állított jelentése az „Ige” szónak, ami „Logosz”, mint a Szentháromság második személye nem létezik a próféták könyveiben.

Harmadszor: Az a mondat, miszerint „és az ige Isten volt” arra utal, hogy Jézust (BLV) hívták Istennek, ahogyan a bírakat az Ótestamentumban:

„Isten fölkel a hatalmasságok tanácsában, az istenek körében tart ítéletet. »Meddig ítélték még igazságtalanul, meddig pártoljátok még a gonosz ügyet?«” (Zsoltárok 82:1-2).

Dávid (BLV) a zsidó nemeseket hívta isteneknek:

„Magasztallak téged teljes szívemből; énekellek az istenek előtt.” (Zsoltárok 138:1) (KG).

Allah (S.W.) azt mondta Mózesnek Áronról (BLV):

„Ő beszél majd helyetted a néphez: olyan lesz, mintha a te szád volna, te meg olyan leszel számára, mint a sugalmazó Isten.” (Exodus 4:16), és ugyanezt másokról, ahogy korábban említettük.

Negyedszer: Abban a mondatban, hogy „az ige Istennel volt”, a „-nel”, nem jelent sem azonosságot, sem egyenlőséget. Ez azt jelenti, hogy Allah (S.W.) teremtette az igét, ahogy Éva mondja:

„Embert kaptam Istentől!” (Genezis 4:1) (KNB).

Káin nem egyenlő Allahal (S.W.) és nem hasonló Hozzá, akkor sem, ha Alláhtól (S.W.) jött. Ugyanez a jelentése egy másik résznek:

„És bocsáta az Úr Sodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az Úrtól az égből.” (Genezis 19:24) (KG).

5 – Versek, amelyek Isten tetteit Jézusnak (BLV) tulajdonítják

A. A teremtést, amelyet a Mindenható Isten vitt véghez, Jézusnak tulajdonítják

Vannak olyan részek, amelyek a teremtést Jézusnak (BLV) tulajdonítják Allah (S.W.) helyett; a keresztények ezt istensége bizonyítékának tartják. Ilyen rész Pál következő szavai:

„Mert benne teremtett mindent a mennyben és a földön: a láthatókat és a láthatatlanokat, a trónusokat, uralmokat, fejedelemségeket és hatalmasságokat. Mindent általa és érte teremtett.” (Kolossé 1:16).

Egy másik részben azt mondta:

„Istenben, a ki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által” (Efézus 3:9) (KG).

Ugyanezt említette a János evangéliuma:

„a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ.” (János 1:10), és a zsidóknak szóló levél (Zsidók 1:2) és más részek is.

Először azt vesszük észre, hogy a Szent Biblia idézetei a teremtést csakis Allahnak (S.W.) tulajdonították. A Genezis könyve azt mondja:

„Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet.” (Genezis 1:1). Nem említ más teremtőt, aki osztozott volna Allahal (S.W.) a teremtésben, vagy eszköz lett volna, akin keresztül a teremtés megtörténik.

Az Izajás könyvében azt olvassuk:

„Ezt mondja az Isten, az Úr, aki megteremtette az eget” (Izajás 42:5).

Emellett Pál és Barnabás is azt mondták Lisztra népének:

„hirdetjük nektek, hogy ezektől a bálványoktól forduljatok az élő Istenhez, aki az eget, a földet és a tengert alkotta s mindent, ami csak van benne.” (Ap. Csel. 14:15). A Szent Biblia soha nem említ más teremtőt, csak Allahot (S.W.).

Pál és János szavai úgy említik Allahot (S.W.), hogy Jézuson (BLV) keresztül teremtett dolgokat, ahogy csodákat is adott neki (Ap. Csel. 2:22). Nem említette, hogy Jézus (BLV) lett volna a teremtő.

Mindezeknek az idézeteknek a jelentése, ha hitelesnek tartjuk őket, hogy Allah (S.W.) teremtette a teremtményeket és mindent Jézus (BLV) által. James Anas pap a Szentháromság személyeiről és tetteiről azt mondta:

„Egy példa a tetteik megkülönböztetésére, hogy az Atya a Fiú által teremtette a világot.”²⁸

Ez egy furcsa értelmezés, amelyet sem az ószövetségi próféták, sem Jézus (BLV) soha nem említett. Azonban Pál levelei és János filozofikus evangéliuma, amely a platonikus és gnosztikus filozófiából merített, említik. A gnosztikusok abban hisznek, hogy Isten felettebb áll annak, hogy Önmaga teremtsen; ezért felhatalmazta az Igét vagy az angyalokat, hogy megtegyék ezt helyette.

Jézus (BLV) már csak azért sem lehet a mennyek és a föld teremtője, mert ő maga is teremtmény. Még ha a keresztények azt is állítják, hogy ő az első teremtmény, akkor is csak egy teremtmény, és a teremtmény különbözik a Teremtőtől.

„Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsősülötte.” (Kolossé 1:15)

Aki nem tudja visszahozni önmagát a halálból, az nem lehet a mennyek és a föld teremtője, sem ennek a teremtésnek az eszköze: **„Isten ezt a Jézust támasztotta fel” (Ap. Csel. 2:32).** Ha Allah (S.W.) nem támasztotta volna fel, akkor nem lett volna

²⁸ Dr. James Anas, *Teológiai módszertan*, 178. old.

képes feltámadni a halottaiból. **„az élet szerzőjét pedig megöltétek. Isten azonban feltámasztotta a halálból” (Ap. Csel. 3:15), és Pál azt mondta: „az őt a halálából föltámasztó Atyaisten” (Galaták 1:1).**

A tudósok szerint A „teremtés” szó ezekben a részekben a vezetés és útmutatás teremtését jelenti, és nem a valós, semmiből való teremést, mert az csakis Allah (S.W.) műve. A teremtés, amelyet Jézus (BLV) hajtott végre, egy új dolog létrehozása, az útmutatásé, amelyet Dávid (BLV) említett, amikor Allahhoz (S.W.) imádkozott:

„Teremts új szívet belém, s éleszd fel bennem újra az erős lelkiületet!” (Zsoltárok 51:12).

Pál ugyanazt mondta azokról, akik hisznek Jézusban (BLV):

„Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény.” (2 Korintus 5:17).

Azt is mondta:

„sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés.” (Galaták 6:15) (KG).

Ezen az alapon tartotta Jakab a tanítványokat az első teremtményeknek, amikor azt mondta:

„Akarattal hívott minket életre az igazság szavával, hogy mintegy zsengeje legyünk teremtményeinek.” (Jakab 1:18), vagyis azok, akik elsőnek kaptak vezetést, átesve az új teremtesen. Tehát Jézus (BLV) teremtese egy spirituális teremtes; mert Allah (S.W.) által felébresztette a keményszívűeket.

Érvelésünket és értelmezésünket cáfolják, amikor a mennyek és a föld Jézus (BLV) általi teremteséről olvasnak. Ha valaki nincs hozzászokva a Biblia nyelvezetéhez, az nem tudja elfogadni az előbb általam bemutatott érvelést.

Akik ismerik a Biblia kifejezésmódját, ezeket a részeket szokásos túlzásnak tekintik mind az Ó-, mind az Újtestamentumban. Néhányat felsorolok ezek közül:

Az Újtestamentum Jézust (BLV) és a tanítványokat a világ világosságaként mutatja be. János azt mondta:

„Egy másik alkalommal így beszélt Jézus: „Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (János 8:12).

Jézus (BLV) azt mondta a tanítványainak: **„Ti vagytok a világ világossága.” (Máté 5:14).** Tudomásunk szerint mindannyian világosság voltak, amely megmutatta a hívőknek a helyes utat; és mások elutasították őket, akiknek a szívében a sötétség honolt.

A keresztények nem állíthatják, hogy a világosság az állatoknak és az élettelen teremtményeknek is szól, mert amikor János jellemzi Jézust (BLV) és tanítványait, mint a világ világossága, ők nem világítottak meg semmi mást, csak a hívők szíveit. Jézust (BLV), mint a világ új teremtésének eszközt jellemezte, amely a hívőket jelenti.

Ehhez hasonló, amit Pál mondott²⁹ Jézus (BLV) vérének megváltó erejéről:

„s hogy általa békítsen ki magával mindent a földön és a mennyben, minthogy Ő a kereszten vérével békességet szerzett.” (Kolossé 1:20). Bár megváltása az embereknek szólt, nem állatoknak vagy más nem hívő teremtményeknek, mert ők nem részesülnek ebben a megváltásban.

Az Efézusi levélben Pál azokról beszélt, akik megváltásáért küldte Allah (S.W.) Jézust (BLV):

„hogy elérkezik az idők teljessége, és Krisztusban, mint Főben, újra egyesít mindent, ami a mennyben és a földön van.” (Efézus 1:10).

²⁹ Ez a fontos rész két sorral a szavai alatt olvasható: **„Mert benne teremtett mindent a mennyben és a földön: a láthatókat és a láthatatlanokat, a trónusokat, uralmakat, fejedelemségeket és hatalmasságokat. Mindent általa és érte teremtett.” (Kolossé 1:16)**

James Anas azt mondta:

„A »minden« szó nem jelenti az egész univerzumot élő és élettelen teremtményeivel, mint a nap, a hold, a csillagok, mert őket nem váltja meg Isten. Emellett, és ugyanezen okból, nem jelenti az állatokat és az alsóbbrendű teremtményeket sem, mert Jézus nem a bukott angyalok megmentéséért jött (Zsidók 2:16), és nem jelent minden embert sem, mert a Könyv tudja, hogy nem minden embert vált meg az Isten.”³⁰

Ehhez hasonló Pál mondása:

„Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel.” (1 Korintus 15:22). Ha a halál minden emberhez eljött Ádám (BLV) bűne miatt, azok, akiket Jézus (BLV) életre kelt, csak a hívők, és nem minden halott, akik Ádám bűne miatt haltak meg.

Tehát láthatjuk ezekben a részekben, hogy a „teremtés” általános értelmezése nem a valódi teremtés. Ez egy különleges teremtés, egy vezetés-teremtés, amely csak a hívőknek szól.

B. Az ítélkezés tulajdonítása Jézusnak (BLV)

A Biblia úgy beszél Jézusról (BLV), mint minden teremtmény bírója az Ítéletnapon. Pál azt mondja:

„Kérve kérlek az Istenre és Krisztus Jézusra, aki ítélkezni fog élők és holtak fölött, az Ő eljövetelére és országára” (2 Timóteus 4:1).

A keresztények szerint ez bizonyítja az istenségét, mert a Tóra azt mondta:

„Isten maga tart ítéletet.” (Zsoltárok 50:6).

³⁰ Dr. James Anas, *Teológiai módszertan*, 724. old.

Azonban más részek az ellenkezőjét bizonyítják, és tagadják, hogy Jézus (BLV) lenne a bíró:

„Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, aki azonban nem hisz, már ítéletet vont magára, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiában.” (János 3:17-18). Tehát Jézus soha nem ítélkezik senki felett.

János megerősítette ezt a mondását:

„Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem tartja meg, azt nem ítélem el, mert hiszen nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy megváltsam a világot. Van annak bírója, aki elvet és nem fogadja el szavaimat: a tőlem hirdetett tanítás ítéli majd el az utolsó napon.” (János 12:47-48).

Jézus (BLV), akit a keresztények minden Bírójának tartanak, nem tudta garantálni a mennyországot unokatestvéreinek és tanítványainak, Zebedeus fiainak, mert Allah (S.W.) nem adott neki erre fennhatóságot. Aki ezt nem teheti meg, az nem lehet az abszolút ítélkező. A két fiú édesanyja elment Jézushoz (BLV), ő pedig megkérdezte, hogy mit kér tőle, és a nő azt felelte:

„Intézd úgy – felelte –, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban.« Jézus így válaszolt:... hogy jobb és bal felől üljetek, azt nincs hatalmamban megadni nektek. Az azokat illeti, akiknek Atyám szánta.” (Máté 20:21-23).

Ha a keresztények még mindig ragaszkodnak ahhoz, hogy Jézus (BLV) cselekedeteinek egyike az ítélkezés, nos, elég sokan vannak, akik ezt teszik. Köztük van a tizenkét tanítvány, még az áruló Júdás is:

„Jézus így válaszolt: »Bizony mondom nektek, ti, akik követtetek, a megújulásakor, amikor az Emberfia dicsőséges trónjára ül, ti is ott ültök majd velem tizenkét trónon és

ítélkezni fogtok Izrael tizenkét törzse fölött.«” (Máté 19:28), (lásd még: Lukács 22:30).

Pál és más szentek nemcsak az embereket, hanem angyalokat és az egész világot is meg fogják ítélni. Pál azt mondta:

„Nem tudjátok, hogy a szentek ítéleznek majd a világ fölött?... Nem tudjátok, hogy az angyalok fölött is ítélezünk majd?” (1 Korintus 6:2-3). Ők fogják megítélni az angyalokat és az egész világot, de nem istenek, tehát az ítékezés nem lehet az istenség bizonyítéka, kivéve, ha minden itt említett személyt istennek tartunk.

Érdeemes megemlíteni itt, hogy Jézus (BLV) ítélete – már ha valóságos – Allah (S.W.) ajándéka Jézusnak, az embernek; ő ezt emberségében hajtja végre:

„s hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mert hiszen ő az Emberfia.” (János 5:27).

C. Jézus (BLV) megbocsátja a bűnöket

Az evangéliumi bizonyítékok között, amelyeket a keresztények mutatnak be Jézus (BLV) istenségét bizonyítandó olvashatjuk, a benulásos és a bűnös nő bűneinek megbocsátását. A megbocsátás hitük szerint isteni jellemző; tehát Jézus (BLV) egyenlő Allahal (S.W.), aki megbocsát, ahogy Mária Magdolnának mondta:

„Bűneid bocsánatot nyernek.” (Lukács 7:48), és a bénának:

„Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.” (Máté 9:2) (KG). A zsidók abban a pillanatban istenkáromlással vádolták:

„némelyek az írástudók közül mondának magukban: Ez káromlást szól.” (Máté 9:3) (KG), ami azt jelenti: ő istennek tartja magát, ha megbocsát embereknek.

Ha figyelmesen olvassuk ezeknek az eseményeknek a leírását, észrevesszük, hogy nem Jézus (BLV) volt az, aki megbocsátott az embereknek. A bűnös nő történetében, amikor az emberek megvádolták Jézust (BLV), ő annyit mondott: „**Bűneid megbocsáttattak.**” Jézus (BLV) emberként közölte a nővel a hírt, hogy hite megmentette őt.

Meg kell itt említeni, hogy Jézus (BLV) nem állította, hogy ő volt, aki megbocsátott neki. Ő annyit mondott, hogy a bűnei meg lettek bocsátva, és aki megbocsátotta, az természetesen Allah (S.W.).

A történet Lukács szerint így folytatódik:

„»...lábamat keni illatos olajával. Azt mondom hát neked, sok bűne bocsánatot nyer, mert nagyon szeretett. Akinek kevés bűnét bocsátják meg, az csak kevésbé szeret.« Aztán így szólt az asszonyhoz: »Bűneid bocsánatot nyernek.« A vendégek összesúgtak: »Ki ez, hogy még a bűnöket is megbocsátja?« De ő ismét az asszonyhoz fordult: »A hited megmentett. Menj békével!«” (Lukács 7:46-50), Allah (S.W.) megbocsátott neki hite miatt, és Jézus (BLV) elmondta ezt neki, hogy őt befedte Allah (S.W.) könyörülete. Azt is elmondta a jelenlévőknek, hogy nem követett el istenkáromlást, és nem állította, hogy ő bocsátja meg a bűnöket.

Jézus (BLV) azt sem állította, hogy ő bocsátott volna meg a bénulásos embernek. Azt mondta neki: „**Ne aggódj, fiam, bűneid megbocsáttattak.**” Azt mondta, hogy meg lettek bocsátva a bűnei, nem azt, hogy ő volt, aki megbocsátotta őket.

Amikor a zsidók azt gondolták, hogy Jézus (BLV) istenkáromlást követett el, megszidta őket és helyesbítette rossz gondolataikat. Elmagyarázta nekik, hogy a megbocsátás nem tőle származik, hanem Allah (S.W.) fennhatósága, és Allah (S.W.) megengedte neki, hogy ezt tegye, ahogy a többi csodáját is Allah (S.W.) engedelmével hajtotta végre. Megértették, amit mondott, és félreértésük elillant:

„Ennek láttán félelem fogta el a népet, és dicsőítette az Istent, hogy az embereknek ekkora hatalmat adott” (Máté 9:8).

Ez a hatalom nem Jézus (BLV) jellemzője, hanem Allah (S.W.) engedélye számára. Ha Jézus (BLV) Isten lenne, akkor ez az ő saját jellemzője lenne, de nem képes semmit tenni, csak amit Allah (S.W.) megenged neki. Ő Allah (S.W.) szolgája, ahogy mondta:

„Mindent átadott nekem Atyám.” (Lukács 10:22), neki nincs hatalma Allah (S.W.) nélkül. Egy másik helyen azt mondta:

„Én kaptam minden hatalmat égen és földön.” (Máté 28:18). Képességéről azt mondta:

„Magamtól nem tehetek semmit.” (János 5:30). Allah (S.W.) segítsége nélkül nem lett volna képes hirdetni a bűn megbocsátását. A zsidók megkérdezték Jézust (BLV):

„Mondd meg nekünk, milyen hatalom birtokában teszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?” (Lukács 20:2). Jézus (BLV) nem állította, hogy ez az ő saját hatalma, amely örök istenségéből származik, ehelyett megkérdezte, hogy Keresztelő János (BLV) hatalma honnan származott. Azt mondta:

„Én is kérdezek tőletek valamit. Mondjátok meg nekem: János keresztsége az égből való volt, vagy emberektől származott?” (Lukács 20:3-4). Ez azt jelenti, hogy minden, amit tett, megbocsátás és más dolgok, ugyanabból a hatalomból származtak, mit Keresztelő János (BLV) tettei; és ez nem volt több mint a prófétaság hatalma.

A megbocsátás nem csak Jézus (BLV) képessége volt, hanem a tanítványaié is. Ők sem voltak istenek, de képesek voltak megbocsátani bűnöket, nemcsak saját jogaik megsértését, hanem mindenféle bűnt. A saját jogaink megsértésének megbocsátásáról Jézus (BLV) azt mondta:

„Ha megbocsátjátok az embereknek, amit vétettek ellenetek, mennyei Atyátok is megbocsát nektek. De ha nem

bocsáttok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket.” (Máté 6:14-15).

János szerint a tanítványok hatalmat kaptak bármilyen bűn megbocsátására. Azt mondta:

„Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.” (János 20:23). Tehát olyanok voltak, mint Jézus (BLV), de senki sem tartja őket istennek.

Az egyház magának adta Péter és a tanítványok állítólagos hatalmát. A papok megbocsáthattak bűnöket, amelyeket a hívek meggyóntak, mivel úgy tartják, Pétertől örökölték ezt a hatalmat.

„Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötsz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Máté 16:19). Ezért ha Péter vagy utódja, a pápa megbocsátja valakinek a bűneit, akkor az illető bűnei megbocsáttatnak, de ettől még Péter vagy a pápa nem Isten.

Ez a hatalom nemcsak Pétert és az utódait, hanem minden tanítványt megilletett:

„Bizony mondom nektek: amit megköttök a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldotok a földön, a mennyben is fel lesz oldva. Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18:18-20). Ez természetesen nem jelenti, hogy istenek lennének, mivel ez nem az ő személyes joguk, hanem egy ajándék Allahtól (S.W.) nekik és mesterüknek, Jézusnak (BLV). Ezt mondja a Szent Biblia.

6 – Jézus csodái, amelyeket istensége bizonyítékának tartanak

Az evangéliumok harmincöt csodát említenek, amelyeket Jézus (BLV) hajtott végre, és a keresztények ezeket a csodákat istensége bizonyítékának tartják. Ezek a csodák többek között apa nélküli születése, a halottak feltámasztása, a betegek meggyógyítása és a láthatatlan ismerete.

A csodák isteni adományok

A Korán megemlíti és megerősíti, hogy Jézus (BLV) tett nagy csodákat, és kijelenti, hogy ezeket a csodákat Allah (S.W.) segítségével tette:

„Küldöttként (küldjük Jézust) Izrael fiaihoz: »Én bizony jelet hoztam nektek el a ti Uratoktól. És bizony én formázok nektek egy olyan dolgot, aminek madár formája lesz, és lehelek belé és madár lesz. És mindez Allah engedelmével. És meggyógyítom a vaknak születettet, a leprást és életre keltem a halottakat – Allah engedelmével. És hírt fogok adni nektek arról, hogy mit fogtok enni és mit halmoztok fel a házaitekben.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:49].

Az evangélium megerősíti ezt, és közölte, hogy amikor Jézus (BLV) csodákat tett, azok Allahtól (S.W.) származnak, s nem tulajdonította magának. Jézus (BLV) azt mondta:

„én Isten Lelkével úzom ki az ördögöket” (Máté 12:28).

Azt is mondta:

„én az Isten ujjával úzom ki az ördögöket” (Lukács 11:20).

Amikor elment, hogy életet adjon Lázárnak:

„Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Tudom, hogy mindig meghallgatsz. Csak a köröttem álló nép miatt mondtam, hogy higgyék: te küldtél engem.” (János 11:41-42). Jézus (BLV) megköszönte Allahnak (S.W.), hogy elfogadta fohászatát, amikor felemelte szemeit Allahhoz (S.W.), Isten válaszolt neki, és életet adott Lázárnak.

Allahhoz (S.W.) fohászokodott, hogy segítsen neki, amikor meg akarta etetni a tömeget az öt kenyérral és két hallyal:

„majd fogta az öt kenyeret meg a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta őket. Ezután megtörte a kenyereket” (Máté 14:19).

Amikor meggyógyította a süketet, akkor is Allahhoz (S.W.) fohászokodott:

„föltekintett az égre, fohászokodott és szólt: „Effata, azaz nyílj meg!” Azon nyomban meg is oldódott a nyelve és érthetően beszélt.” (Márk 7:34-35). Allah (S.W.) nem hagyta magára fohászaiban, imáiban és segítségkérésében.

A csodákról Jézus (BLV) azt mondta:

„Nékem adatott minden hatalom a mennyben és a földön.” (Vagyis Allah (S.W.) adott neki minden hatalmat) **(Máté 28:18).** Minden, amije volt, Allah (S.W.) ajándéka. Ha Isten lett volna, csodái saját isteni természetéből származnának, és nem lenne szüksége segítségre.

Emellett az ördög ugyanezt a hatalmat kapta meg, pedig nem volt Isten, amikor azt mondta Jézusnak (BLV) megkísértésekor, hogy a föld javait megkapja:

„Mindezt a hatalmat és dicsőséget neked adom – mondta – , mert hisz én kaptam meg, és annak adom, akinek akarom.” (Lukács 4:6).

Jézus (BLV) kijelentette azt is, hogy ő nem képes semmire Allah (S.W.) segítsége nélkül. Azt mondta:

„Magamtól nem tehetek semmit.” (János 5:30), és ezek a csodák Allah (S.W.) ajándékai, amelyek csupán prófétaságát bizonyítják:

„Ezek a tettek, amelyeket végbeviszek, maguk tanúskodnak mellettem, hogy az Atya küldött.” (János 5:36).

Amikor jelen voltak Jézus (BLV) csodáinál, tudták, hogy amit ő végrehajt, azokat a csodákat Allah (S.W.) adja a küldötteinek. Senki nem gondolta, hogy ezek a csodák istensége bizonyítékai. Amikor a fiú meggyógyult a tisztátalan lélektől, mindenki Allah (S.W.) nagyságát dicsőítette.

„Mindannyian igen elámultak az Isten nagyságán” (Lukács 9:43).

Amikor meggyógyította a púpos asszonyt, az felegyenesedett, és Allahot (S.W.) dicsérte:

„rögtön fölegyenesedett, és dicsőítette az Istent.” (Lukács 13:13)

Amikor a tömeg látta, hogy Jézus (BLV) meggyógyította a bénát, meglepődtek, és hálát adtak Allahnak (S.W.), aki az embernek ilyen hatalmat adott:

„Ennek láttán félelem fogta el a népet, és dicsőítette az Istent, hogy az embereknek ekkora hatalmat adott.” (Máté 9:8).

Jézust (BLV) egynek tartották az emberek közül, nem istennek, és gyógyító képessége Allahtól (S.W.), a Gyógyítótól származott.

A vak ember, akit Jézus (BLV) meggyógyított a János evangéliuma szerint, Jézust (BLV) embernek tartotta.

„Erre megkérdezték tőle: »Hogyan nyílt meg a szemed?« Elmondta nekik: »Az az ember, akit Jézusnak hívnak«” (János 9:10-11). Azok az emberek, akik Jézust (BLV) istennek tartják azért, mert meggyógyította a vak embert, jobban ismerik és szeretik Jézust, mint maga a vak ember?

Amikor Jézus (BLV) rászólt a szélre és a tengerre, és ők engedelmeskedtek nekik, a szemtanúk nem azt értették ebből, hogy ő isten, a csoda nagysága ellenére, hanem ők Jézus, az ember nagyságát csodálták. Máté azt mondta:

„Az emberek csodálkozva kérdezgették: »Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?«” (Máté 8:27).

Amikor Márta, Lázár nővére megkérte Jézust (BLV), hogy adja vissza testvére életét, biztosította arról, hogy tudja, ezek a csodák Allahtól (S.W.) származnak, aki Jézusnak (BLV) adta azért, hogy segítse és támogassa őt. Azt mondta:

„De most is tudom, hogy bármit kérsz az Istentől, megadja neked.” (János 11:22).

Péter, a tanítványok vezetője megerősítette ezt a gondolatot, amikor azt mondta a tömegnek:

„A názáreti Jézust, azt a férfiút, a ki Istentől bizonyágot nyert előttetek erők, csodatételek és jelek által, melyeket ő általa cselekedett” (Ap. Csel. 2:22) (KG).

Nikodémus, a Törvény tanítója felismerte Jézus (BLV) nagy csodáinak titkát, hogy ezek Allahtól (S.W.) származnak, és az Ő segítségéből Jézus (BLV) felé. Azt mondta Jézusnak (BLV):

„Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, hisz senki sem vihet végbe olyan jeleket, amelyeneket te végbeviszel, ha nincs vele az Isten.” (János 3:2).

Az evangéliumok azt is kijelentik, hogy ezek a csodák nem többek, mint ajándékok Allahtól (S.W.), és hogy Jézus (BLV) elővigyázatos volt mivel tudta, hogy nem mindig képes ezekre a csodákra. Ezért, amikor odament a halott Lázárhoz, aggódott, hogy nem lesz képes megtenni a csodát:

„Közülük néhányan pedig így szóltak: »Ő, aki a vak szemét megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg?« Jézus - még mindig mélyen megindulva - a sírhoz

ment: ez egy barlang volt, és kő feküdt rajta.” (János 11:37-38).

Máskor a farizeusok jelet kértek tőle, és ő (BLV) nem akart, vagy nem tudott adni nekik:

„Farizeusok mentek hozzá, vitatkozni kezdtek vele, és égi jelet kértek tőle, hogy próbára tegyék. Lelke mélyéből felsóhajtott: „Miért akar jelet ez a nemzedék? – mondta. Bizony mondom, ez a nemzedék nem kap semmiféle jelet.” (Márk 8:11-12).

Amikor a zsidók egy csoportja összegyűlt, és kértek Jézustól (BLV) egy jelet, nem válaszolt. Ehelyett azt mondta:

„A gonosz és házasságtörő nemzedék jelet kíván – válaszolta –, de nem kap mást, csak Jónás próféta jelét.” (Máté 12:38-39).

Ha amit Jézus (BLV) tett, az istensége bizonyítéka lettek volna, akkor miért kérte az embereket, hogy tartsák titokban, ha így megismerhették a valódi személyiségét? Jézus (BLV) azt mondta a meggyógyított leprásnak:

„ne szólj róla egy szót sem senkinek” (Márk 1:44).

A két vak meggyógyításánál Máté azt mondta:

„Erre megnyílt a szemük. Jézus pedig erélyesen rájuk parancsolt: »Vigyázzatok, meg ne tudja senki!«” (Máté 9:30).

Jézus (BLV) azt mondta a harmadik vak embernek, amikor meggyógyította:

„Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.” (Márk 8:26) (KG).

Ez gyakran történt:

„Amikor Jézus ezt megtudta, elment onnét. Sokan utánamentek, s ő mindnyájukat meggyógyította, de szigorúan megtiltotta, hogy terjesszék a hírét.” (Máté 12:15-16).

Csodái elrejtésével Jézus (BLV) azt akarta, hogy az emberek ne a csodáival foglalkozzanak, hanem valódi küldetésére koncentráljanak. Ha ez lett volna istenségének bizonyítéka, elmondta volna nekik.

A csodák a Biblia szerint nem jelentenek prófétaságot sem, istenséget pedig főleg nem.

Meglepő, hogy a keresztények Jézus (BLV) csodáit istensége bizonyítékának tartják, pedig a Szent Biblia kijelenti, hogy más emberek is tettek ilyen nagy csodákat, anélkül, hogy ezt bárki az ő istenségük bizonyítékának tartotta volna.

A Szent Biblia elbeszéli ezeket és sok más csodát azoknak, akik hisznek Jézusban (BLV). Jézus azt mondta:

„Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én végbevittem, sőt még nagyobbakat is végbevisz” (János 14:12). Ez azt jelenti, hogy akik hisznek Allahban (S.W.), azok meg tudják gyógyítani a betegeket, fel tudják támasztani a halottakat, és ennél nagyobbakra is képesek – tehát, hogy ez nem bizonyítja az istenséget.

A csodák tétele – a Biblia szerint – nem bizonyítja a csodatévő igaz hitét, vagy őszinteségét. Hogyan bizonyíthatná akkor a prófétaságot vagy az istenséget? Jézus (BLV) említette, hogy hazugok is tettek csodákat, és azt állították, hogy az ő nevében tették.

Jézust (BLV) idézve Máté azt mondta:

„Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: – Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben úztünk ördögöket? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? – Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek

benneteket. Távozzatok színem elől, ti gonosztevők!” (Máté 7:21-23).

Ezek a képmutatók és hazugok képesek voltak a csodatételre, de ez nem bizonyította őszinteségüket, még kevésbé prófétaságukat vagy istenségüket.

A Szent Biblia szerint még egy bűnös is képes sok csoda megtételére, és ez nem bizonyítja őszinteségét vagy istenségét, mert ő ezeket a csodákat a sátán segítségével és hatalmával viszi véghez. Pál azt mondta:

„Megjelenését a sátán erejéből mindenféle feltűnő tett, jel és hamis csoda kíséri” (2 Thesszalónika 2:9).

Akik Jézushoz hasonlóan részesültek a csodatétel hatalmában

A Bibliát tanulmányozó tudósok megfigyelték, hogy a küldöttek, és mások, is Jézushoz (BLV) hasonlóan megkapták a csodatevés hatalmát, és hogy a keresztények nem tekintik ezeket az embereket isteneknek. Ez azt mutatja, hogy a csodák nem bizonyítják, hogy ők próféták, különben a keresztényeknek istennek kellene tartaniuk mindenkit, aki Jézushoz (BLV) hasonló csodákat tett. Ezeket a csodákat Allah (S.W.) tette lehetségessé Jézus (BLV) számára.

A. A szűztől születés

Jézus (BLV) férfi közreműködése nélküli fogantatása volt az egyik legnagyobb csodája. Akik hisznek istenségében, ezt annak a bizonyítékának tekintik. Yaseen Mansour azt mondta:

„Ha Jézus nem egy szűztől született volna, akkor csak egy ember lenne.”³¹

³¹ Kamel Sasfan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 62. old., Alaa Abu Bakar, *Az igaz kereszténység, amit Jézus tanított*, 186. old.

A helyzet az, hogy Jézus (BLV) valóban csak egy ember volt; erre az a bizonyíték, hogy vannak olyan teremtmények, akik hasonlóan nagy csodákat hajtottak végre, mint ő. Ádám (BLV) teremtése, aki egy teljes és tökéletes teremtményként jött létre, nagyobb, mint Jézus (BLV) teremtése, aki édesanyja méhében magzat volt, majd megszületett és felnőtt.

Kétségtelen, hogy apa nélkül születni csoda, de ez nem vezet ahhoz a következtetéshez, hogy az illető isten lenne. Ha így lenne, akkor Ádám és Éva is istenek lennének, mert Ádám apa és anya nélkül született, Éva pedig Ádámából lett teremtve.

Erről Allah (S.W.) azt mondja nekünk a Szent Koránban:

„És Jézus példázata Allahnál olyan, mint Ádám példázata: porból teremtette meg őt, majd azt mondta neki: »Légy!« És már meg is volt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:59].

Jézus és Ádám (BLV) születésének hasonlósága ellenére Ádám magasabb szinten van Jézusnál számos módon. Ádám (BLV) nem egy nő méhéből született, vérrel borítva, Isten megparancsolta az angyaloknak, hogy leboruljanak előtte, Isten megtanította neki a dolgok neveit, és a menny volt az otthona. Emellett Allah (S.W.) beszélt vele, közvetítőn keresztül, és sok más olyan dolog, amelyet sem Jézus (BLV), sem más nem kapott meg. Tehát ha Ádám (BLV) rendelkezik ezekkel a tulajdonságokkal, a keresztények miért nem tartják őt istennek?

Ugyanez a helyzet az angyalokkal, mivel Allah (S.W.) apa és anya nélkül teremtette őket. Ők nem földből lettek teremtve, a keresztények mégsem tartják őket isteneknek. Tehát a szüztől születés nem lehet az istenség bizonyítéka, még akkor sem, ha ez egy egyedi eset az emberi történelemben.

B. A halottak feltámasztása

Kétségtelen, hogy a halottak feltámasztása egyike a legnagyobb, Jézus (BLV) által megtett csodáknak, amelyet a Korán is megerősít, és elmondja, hogy ez Allahtól (S.W.) volt:

„És életre keltem a halottakat Allah engedelmével.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:49].

A keresztények azonban Jézus (BLV) hatalmát nem kötik Allah (S.W.) akaratához, és abban hisznek, hogy mindezt egyedül tette, az ő saját akaratából. Ennek egyik oka, hogy Jézus (BLV) azt mondta:

„Mert a mint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket akar, megelevenít... Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában” (János 5:21-26) (KG).

Ha figyelmesen olvassuk a részt, látni fogjuk, hogy azokról az ajándékokról beszél, amelyeket Allah (S.W.) adott Jézusnak (BLV): **„Ő adta a Fiúnak”**, amelyekre neki nem volt ereje vagy hatalma anélkül, hogy Allah (S.W.) ne adta volna ezt neki.

Ha a keresztények tovább olvassák az idézett részt, megtalálják Jézus (BLV) válaszát kérdésükre. Azt mondta (BLV):

„Magamtól nem tehetek semmit” (János 5:30).

Jézus (BLV) elmagyarázta nekik, hogy az ő akarata, amikor feltámasztja a halottakat, Allah (S.W.) akaratától függ:

„nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött.” (János 5:30).

A keresztények ragaszkodnak ahhoz, hogy a halottak feltámasztása Jézus (BLV) istenségének bizonyítéka, és figyelmen kívül hagynak sok olyan részt, amelyekben ezt a tettet mások is végrehajtják. Miért nem tartják a keresztények őket is isteneknek?

Az, hogy a keresztények nem tulajdonítanak nekik istenséget, állításuk hamisságát bizonyítja. Jézus (BLV) feltámasztotta Lázárt (János 11:41-44), Illés próféta pedig feltámasztotta az özvegyasszony fiát. A Királyok első könyvében azt olvassuk:

„Aztán az Úrhoz fordult: »Uram, én Istenem, hát csakugyan szerencsétlenségbe sodrod ezt az özvegyet, akinél lakom, s megöled a fiát?« Majd háromszor a fiúra borult és segítségül hívta az Urat: »Uram és Istenem, engedd, hogy visszatérjen a lélek ebbe a fiúba!« S az Úr meghallgatta Illés könyörgését, a lélek visszatért a fiúba, úgyhogy újra életre kelt.” (1 Királyok 17:20-22).

Jehosua, Sirák fia ezért mondta neki:

„Feltámasztottál egy holtat a halálból” (Sirák 48:5).

Elizeus (BLV) – Allah (S.W.) akaratából – még egy halott embert feltámasztott és annak a zsidó asszonynak fiát, aki eljött hozzá (2 Királyok 4:32-36).

Elizeus (BLV) nemcsak életében támasztott fel, hanem csontjai halála után életet adtak egy másik halott embernek. A halott rokonai betették őt Elizeus sírjába. Ő életre kelt, mikor hozzáért Elizeus csontjaihoz, majd felállt:

„Egyszer, amikor éppen temettek egy embert, az emberek hirtelenül megpillantották a portyázó csapatot. Az embert bedobták Elizeus sírjába és elmentek. Mihelyt az ember hozzáért Elizeus csontjaihoz, életre kelt és talpra állt.” (2 Királyok 13:21).

Meglepő, hogy a keresztények hogy használhatják Jézus (BLV) csodáit, különösen azt, hogy feltámasztotta a halottakat, istensége bizonyítékeként, mikor hisznek abban, hogy a tanítványok is ezt tették.

Az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk, hogy Péter életet adott Tábitának, miután meghalt és a családja megmosdatta:

„Joppében volt a tanítványok közt egy asszony, Tabitának hívták, ami annyit jelent, mint Dorkász, azaz gazella. Sok jót tett, és gyakorolta az irgalmasságot. Épp ezekben a napokban megbetegedett és meghalt. Megmosták, és az emeleti teremben kiterítették... Péter kiharancsolt mindenkit, majd térdre borult és imádkozott. Aztán a halotthoz fordult és

felszólította: »Tabita, kelj fel!« Az kinyitotta a szemét, s amikor meglátta Pétert, felült.” (Ap. Csel. 9:36-41).

Mi a különbség Jézus (BLV) és Péter csodájában, kérdezem én? Mindkét csodát Allah (S.W.) akaratából és segítségével hajtották végre.

A Szent Biblia szerint minden tanítvány képes volt a halottak feltámasztására. Jézus (BLV) azt mondta:

„Menjetek és hirdessétek: Közel van a mennyek országa! Betegeket gyógyítsatok meg, halottakat támasszatok fel, leprásokat tisztítsatok meg, ördögöket űzzetek ki!” (Máté 10:7-8). Akkor mindannyian istenek?

Azok a keresztények, akik Jézus (BLV) istenségét hirdetik, figyelmen kívül hagyják azokat a részeket, amelyek az ő haláláról beszélnek, és arról, hogy ő nem tudott ettől megmenekülni. Ő nem kapta vissza az életét, amíg Allah (S.W.) nem adta vissza neki, és fel nem támasztotta őt a halálból.

Tehát ez a fantasztikus csoda, a halottak feltámasztása nem használható Jézus (BLV) istensége bizonyítékként, hanem egy nagy csoda, amelyet Allah (S.W.) adott Jézusnak (BLV), e nagy prófétának, béke legyen vele, mint prófétasága bizonyítékként.

C. A betegek meggyógyítása

A keresztények úgy tartják, hogy Jézus (BLV) istenségét bizonyítja az a csoda, hogy képes volt meggyógyítani a betegeket. Ha Jézus (BLV) meggyógyította a leprást (Máté 8:3), Elizeus is meggyógyított egy leprást. Egy másik embert és leszármazottait pedig leprássá tette:

„Elizeus kiküldte hozzá egyik emberét, ezzel az üzenettel: »Menj, fürödj meg hétszer a Jordánban, és fölépül a tested, tiszta leszel!... De ellep Naamán leprája téged is, utódaidat is, örökre.« Gechaszi elment és fehér lett a leprától, mint a hó.” (2 Királyok 5:10, 27).

D. Hírt adott a láthatatlanról

Jézus (BLV) sok láthatatlan dolgot megjövendölt, és pontosan úgy történtek, ahogy mondta. Elmondta a tanítványainak, akiket elküldött, hogy levájják a húsvéti áldozatot, hogy mi fog történni. (Márk 14:12-16).

Péter azt mondta Jézusnak (BLV):

„Uram, te mindent tudsz” (János 21:17).

Jézus (BLV) azt is tudta, hogy a szamárcsikón még senki sem ült Bétfagi faluban. Ez Ibrahim Saeed pap szilárd bizonyítékára alapszik. Azt mondta:

„Új bizonyítéka annak, hogy Jézus ismerte az általa nem látott dolgok részleteit, kétség és magyarázat nélkül, és Jézus szerény dicsőségének bizonyítéka is.”³²

Jézus (BLV) nem volt az egyetlen, aki megjövendölte a láthatatlant. Jákob is elmondta a jövőt Jézus (BLV) előtt, amikor azt mondta gyermekeinek:

„Gyűljetek össze, hadd adjam tudtotokra, ami a távoli időkben rátok vár.” (Genezis 49:1).

Ugyanez a helyzet Sámuellel és Illéssel (1 Sámuel 10:2-9), (1 Királyok 21:21-24), és jövendölésük beigazolódott, ahogy a Királyok 2. könyvében látjuk (2 Királyok 10:1-17, 9:30-37). Sok más hasonló részt olvashatunk a szent könyvekben (1 Sámuel 19:23-24), (2 Királyok 4:8-18), (2 Királyok 8:12-13), (János 11:49-52).

E. Az ördögök feletti hatalom

Jézus (BLV) hatalommal rendelkezett az ördögök felett. (Máté 12:27-28), de ezt a csodát is elvégezték mások is.

Amikor a zsidók azzal vádolták, hogy az ördögöket azok vezetőjének segítségével űzi ki, azt felelte:

³² A Lukács szerinti evangélium kommentárja, 475. old.

„Ha én Beelzebul segítségével úzom ki az ördögöket, a fiaitok kinek a segítségével úzik ki?” (Máté 12:27). Így bebizonyította a zsidóknak, hogy nekik is hatalmukban áll a ördögök ellenőrzése.

Jézus (BLV) figyelmeztetett minket az eljövendő hazugokra, akik sikeresen fognak ördögöket üzni. Azt mondta:

„Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben úztünk ördögöket? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát?” (Máté 7:21-22). A hamis próféták képesek kiűzni az ördögöket, de ez nem bizonyítja prófétaságukat, igazságukat, vagy istenségüket.

F. Más csodák

Az evangéliumok megemlítik Jézus (BLV) sok más csodáit is; a víz borrá változtatása (János 2:7-9); a nagy tömeg megetetése öt kenyérral és két hallal (Máté 14:19-21); és a fügefafa elszáradása szavaival (Máté 21:18-19). A keresztények említik a nagy sötétséget is, amely állítólagos kereszthalálának napján történt (Máté 27:45). Mindezek a csodák – a keresztények szerint – istenségét bizonyítják, és azt, hogy ő Allah (S.W.) fia.

Emellett a keresztények istenségére következtetnek abból is, hogy a szél és a tenger engedelmeskedett neki, és hogy hatalma volt a természet felett:

„Egyszerre csak nagy vihar támadt a tavon, úgyhogy a hullámok elborították a bárkát. Ő azonban aludt. Odamentek hozzá, fölkeltették és kérték: »Uram, ments meg minket, elveszünk!« Jézus ezt mondta nekik: »Mit félték, kishitűek?« Aztán fölkelt, parancsolt a szélvésznek és a víznek, s nagy nyugalom támadt. Az emberek csodálkozva kérdezték: »Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?«” (Máté 8:24-27).

Ki a szelek és a tenger irányítója? A keresztények nem találnak más választ, csak azt, hogy Jézus (BLV). Ő negyven napig böjtölt

anélkül, hogy éhséget érzett volna. Ez természetfeletti, és egy ember sem képes erre, tehát – a keresztények szerint – ez is bizonyítja, hogy Jézus (BLV) Allah (S.W.) (Máté 4:1-2).

Mások is tettek hasonló csodákat, és egy keresztény sem mondta, hogy ők istenek. Jézus (BLV) a vizet borrrá változtatta (lásd János 2:7-9), Mózes (BLV) a vizet vérré változtatta:

„meríts a Nílus vizéből és öntsd a szárazföldre. A Nílusból merített víz a szárazföldön vérré változik.” (Exodus 4:9).

Elizeus ennél is nagyobb csodát tett. Ő az üres edényeket töltötte meg olajjal:

„»Menj, kérj kölcsön minden szomszédodtól edényeket, mégpedig üres edényeket, de ne keveset! Aztán menj, zárd magadra és fiadra az ajtót, és tölts (az olajból) mindegyik edénybe. Amelyik megtelik, azt állítsd félre.« Elment hát, magára és fiaira zárta az ajtót, aztán ezek adogatták neki (az edényeket), ő pedig töltögette őket. Amikor az edények megteltek, azt mondta az egyik fiának: »Nyújts ide még egy korsót!« De az azt felelte: »Nincs több edény.« Ezzel az olaj megszűnt folyni. Elment hát és jelentette Isten emberének. Az meghagyta: »Menj, add el az olajat és fizesd ki adósságodat! Abból, ami megmarad, fiaiddal együtt megélhatsz.«» (2 Királyok 4:3-7).

Jézus (BLV) megetetett ötezer embert öt kenyérral és két hallal, (lásd: Máté 14:19-21), Mózes (BLV) megetette Izrael egész népét, akik körülbelül hatszázezren voltak, mannával és mézzel negyven évig, és mindez Allah (S.W.) áldása volt (lásd: Exodus 16:35-36).

Jézus (BLV) elszárította a fügefát (Máté 21:18-19), Mózes (BLV) a botot kígyóvá változtatta (Exodus 7:9), ami nagyobb csoda. Egy fa elszáradása a természet törvényei szerint lehetséges, de egy bot kígyóvá változása minden esetben csoda.

Ami a sötétséget illeti, ami a keresztények szerint Jézus (BLV) kereszthalálakor következett be, ez semmiképpen nem lehet

nagyobb sötétség, mint ami három napig tartott Egyiptomban, amikor az egyiptomiak nem hittek Mózesnek (BLV):

„Mózes erre kinyújtotta kezét az ég felé, és három napig sűrű sötétség szállt egész Egyiptomra. Senki sem láthatta a másikat, és három napig senki sem mozdulhatott a helyéről.” (Exodus 10:22-23).

Hasonló történt, amikor Józsué az amoritákkal harcolt, és szombat éjjel volt, imádkozott Allahhoz (S.W.) és azt mondta:

„Izrael szeme láttára fölkiáltott: »Nap, állj meg Gibeon fölött, s Hold, Ajalon völgye fölött!« S a Nap megállt, a Hold is megállt, amíg a nép bosszút nem állt ellenségein... A Nap megállt az ég közepén, s csaknem egy egész napig halogatta lenyugtát.” (Józsué 10:12-13). Ami azon a napon történt, az nem Józsué istenségét jelzi, még akkor sem, ha nagyobb csoda, mint ami a keresztre feszítéskor történt. Ha a napnak el tűnt három órára, az lehetett a felhők miatt is, és ez természetes, de az, hogy a föld megáll a forgásban, az sokkal jelentősebb.

Izajás próféta még ezeknél is nagyobb csodát tett. Allah (S.W.) megfordította a nap járását imájára válaszolva, hogy bebizonyítsa Ezékiás királynak, hogy Allah (S.W.) rendeletei igazak és helyesek (lásd: 2 Királyok 20:10-11). Ezt Sirák fia is megerősíti:

„Az ő idejében a nap visszafelé járt.” (Sirák 48:23). Ennek ellenére senki nem állítja Izajásról, hogy isten volt.

A természet engedelmeskedett Jézusnak, és sok más próféta (BLV) is képes volt ellenőrzésük alatt tartani, ahogy a tűz és a tenger engedelmeskedett Illésnek. A Biblia azt mondja:

„»ha Isten embere vagyok, szálljon alá tűz az égből és pusztítson el ötven (embereddel) együtt.« Erre tűz csapott le az égből és elpusztította az ötvennel együtt.” (2 Királyok 1:10).

„Illés fogta a köntösét, összegöngyölte és ráütött vele a vízre. Erre az kettévált, az egyik és a másik irányban,

úgyhogy mindketten szárazon átmentek rajta.” (2 Királyok 2:8).

Jézus (BLV) negyvennapos böjtje sem bizonyítja istenségét, mert végül megéhezett: **„Megéhezett” (Máté 4:2)**. Ha böjtje és türelme istenségének jele volt, akkor éhsége ezt megcáfolja, és megmutatja emberségét.

Emlékeztetnem kell az olvasót, hogy Mózes és Illés (BLV) szintén böjtöltek negyven napot és negyven éjszakát. Mózes (BLV) azt mondta:

„negyven nap és negyven éjjel a hegyen maradtam, sem kenyeret nem ettem, sem vizet nem ittam.” (Deuteronomium 9:9),

„negyven nap és negyven éjjel vándorolt ennek az ételnek az erejéből, egészen az Isten hegyéig, a Hóreb-ig.” (1 Királyok 19:7-8).

Versek amelyek ellentmondanak Jézus (BLV) istenségének

A tudósok egyetértenek abban, hogy az emberi tettek, amelyeket Jézus (BLV) véghezvitt élete során megakadályozzák és megcáfolják, hogy Allahnak (S.W.) vagy Allah (S.W.) fiának lehetne nevezni. Lehetetlen és helytelen azt hinni, hogy Allah (S.W.) megszületett, evett, körülmetélték, megverték, és meghalt.

Elfogadhatatlan érvelés a keresztények részéről, hogy ezeket a tetteket az emberi része tette, és nem az isteni része, mert nem abban hisznek, hogy Allah (S.W.) megtestesülése Jézusban (BLV) olyan volt, mint egy ruha, amelyet valamikor felvett, máskor levett.

Amit ő (BLV) tett, azt állításuk szerint, mint megtestesült Isten tette. Különben el kellene fogadniuk, hogy ő ember, ami a valós tény.

Theodosius császárnak írt levelében szent Kerliss, Alexandria püspöke azt mondta:

„Nem választjuk szét Jézus emberi részét az istenitől, és nem választjuk szét az ige emberi részét az ismeretlen részétől, amelyet nem tudunk megmagyarázni. Megvalljuk, hogy Jézus két akaratból származik, amelyek egyesültek és eggyé lettek, nem lerombolva a két természetet és nem összekeverve őket, hanem egy különleges nemes módon egyesülve.”

Atanáziusz pápa azt mondta:

„Ez az egy Isten az Isten Fia spirituális értelemben, és az ember fia testi értelemben, de ez nem jelenti azt, hogy az egyetlen Fiú két természettel rendelkezne, egy isteni és egy emberi, hanem, hogy az Isten testet öltött Igéje, aki előtt leborulunk, ugyanúgy, ahogy leborulunk Jézus előtt.”

Az „**ez az én szeretett Fiam**” idézetről szent Gregorius azt mondta:

„Ha látom, hogy fiam éhes, szomjas, álmos vagy fáradt... nem gondolok arra, hogy ez az ő teste, istensége nélkül. Ha látjátok őt betegeket gyógyítani, leprásokat megtisztítani, és sárral szemeket gyógyítani, ne gondoljátok, hogy ezt isteni részével teszi, emberi része nélkül, mert nem úgy van, hogy a nagy tetteket az egyik része, és az alázatos tetteket a másik része teszi.”³³

Akkor tudjuk megérteni ezt az állítólagos egység-kapcsolatot, amely Jézus (BLV) emberi és az isteni részeinek egysége, amikor felismerjük a két különböző tettet, amelyeket Jézus (BLV) tett, egyiket emberi részével, és a másikat isteni részével. A vérző nő történetében olvassuk:

„Hátulról hozzáférközött, megérintette a ruhája szegélyét, és abban a pillanatban elállt a vérfolyása. Jézus megkérdezte: »Ki érintett?« Mindenki tagadta. Péter azonban így szólt: »Mester, a tömeg szorongat és lökdös.« Jézus azonban megismételte: »Valaki megérintett, mert éreztem, hogy erő áradt ki belőlem.«” (Lukács 8:44-46). A keresztények egy pillanat alatt összerakják a teljes isteni és a teljes emberi részt; Jézus (BLV) nem tudta, ki érintette meg emberi részét, ugyanakkor meggyógyította őt isteni részével.

Hogy megcáfoljuk ezt a furcsa egységet, az embernek csak el kell képzelnie, hogy keveredik két teljesen különböző elem, és mindegyik tulajdonsága ugyanolyan marad; ha édeset keverünk a savanyúval, akkor – a keresztény értelmezés szerint – egy időben édest és savanyút kapunk.

Az evangéliumi részek sokasága beszél Jézus (BLV) emberi gyengeségeiről, amelyek eltávolítják az isteni szinttől, és

³³ Gabriel Abdel Maseeh lelkész, *Őszinte vélemény Krisztus akaratáról és természetéről*, 59-60. old.

cáfollattal felelnek azoknak, akik istennek tartják. Az ilyen részeket négy kategóriára lehet osztani:

Első kategória

Vannak olyan versek és részletek, amelyek Jézus (BLV) gyengeségeiről adnak hírt. Tehát ő nem lehet teljesen ember és teljesen isten, ahogy a keresztények állítják, hanem csak ember.

Jézus (BLV) sok dolgot nem ismert. Egyike ezeknek, ami nagyon fontos, az Ítéletnap ideje. Azt mondta:

„Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, az ég angyalai sem, sőt még a Fiú sem, csak az Atya.” (Márk 13:32). Hogy mondhatják a keresztények, hogy ő Allah (S.W), ha nem ismeri a láthatatlan dolgokat?

Jézus (BLV) nemcsak nem tudta az Ítéletnap idejét, hanem valójában csak azt tudta, amit Allah (S.W.) megmutatott neki. Ezért amikor fel akarta támasztani Lázárt, ez történt:

„Jézus lelke mélyéig megrendült. »Hova tettétek?« – kérdezte megindultan.” (János 11:33-34).

Amikor egy ember elment Jézushoz (BLV) és megkérte, hogy gyógyítsa meg beteg fiát, Jézus (BLV) nem tudta, hogy a fiú mióta volt beteg:

„»Mióta szenved a bajban?« – kérdezte apját. »Kicsi kora óta – válaszolta.«” (Márk 9:21).

Jézus (BLV) megmutatta, amikor csodákat tett, hogy nem lenne képes ezeket megtenni Allah (S.W.) segítségével nélkül. Azt mondta:

„Magamtól nem tehetek semmit. Amint hallom, úgy ítélek. Ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött.” (János 5:30).

Ő (BLV) megerősítette ezt, amikor azt mondta:

„semmit nem teszek magamtól, hanem azt hirdetem, amire Atyám tanított. Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert mindig azt teszem, ami tetszésére van.” (János 8:28-29).

Egy másik részben azt mondta a zsidóknak:

„Bizony, bizony, mondom nektek: A Fiú magától nem tehet semmit, csak azt teheti, amit az Atyától lát. Amit ő tesz, azt teszi a Fiú is.” (János 5:19).

Emellett Jézusnak (BLV) nem volt hatalma, hogy jót vagy rosszat tegyen akár magának sem, kivéve Allah (S.W.) könyörületéből és akaratából. Amikor Zebedeus fiainak anyja, akik a tanítványai voltak, elment hozzá:

„Megkérdezte tőle: »Mit akarsz?« »Intézd úgy – felelte –, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban.« Jézus így válaszolt: »... hogy jobb és bal felől üljetek, azt nincs hatalmamban megadni nektek. Az azokat illeti, akiknek Atyám szánta.«” (Máté 20:20-23).

A Szent biblia sok helyen Allah (S.W.) szolgáljaként írja le Jézust (BLV). Máténál olvassuk:

„Ez az én szolgám, akit kiválasztottam” (Máté 12:18), és az Apostolok Cselekedeteiben:

„megdicsőítette a Fiát, Jézust... a szentet és igazat” (Ap. Csel. 3:13-14),

„Az Isten elsősorban nektek támasztotta szolgáját” (Ap. Csel. 3:26),

„szent szolgád, Jézus” (Ap. Csel. 4:30).

Néhány fordítás, mint a híres Vandyke változat a „szolga” szót „gyermek”-re cserélte, amely a fiúságra utal. A jezsuita fordítás és a fordítások legnagyobb része viszont a „szolga” szót használja.

Hogy megmagyarázzuk ezt a félrevezető változtatást, olvassuk el Máté szavait. Ő azt mondta:

„Így beteljesedett Izajás próféta jövendölése, aki ezt mondja: „Ez az én szolgám, akit kiválasztottam, szeretett fiam, akiben tetszésemet találok. Kiárasztom rá Lelkemet, és ítéletet hirdet a népeknek.” (Máté 12:17-18). Máté a „gyermek” szót használta, de Izajásnál, ahonnan Máté idézett, a „szolga” szó szerepel:

„Nézzétek, a szolgám, akit támogatok, a választottam, akiben kedvem telik. Kiárasztom rá lelkemet, hogy igazságot vigyen a nemzeteknek.” (Izajás 42:1).

Második kategória

Ezek azok a részek, amelyek Jézus (BLV) emberi tetteiről beszélnek, amelyek egyformák minden emberi lényénél.

A tudósok tanulmányozták Jézus (BLV) életét – ahogy az evangéliumok leírják – és azt találták, hogy ő nem különbözik a többi embertől. Tanulmányozták azt, amikor az angyal közölte édesanyjával a jó hírt, a születését, pelenkázását, körülmétélését, növekedését, gyerekkorát, oktatását, megkeresztelkedését Keresztelő János által, feltételezett halálát szomorúsági imája után, hogy Allah (S.W.) mentse meg őt. Mint mi mindannyian, megszületett, nőtt, evett, aludt, meghalt, tehát mi az, ami megkülönbözteti, ami istenivé teszi őket?

Egy nő méhéből született, vérral borítva:

„Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje.” (Lukács 2:6).

Anyja szoptatta:

„Még beszélt, amikor egy asszony a tömegből felkiáltott: »Boldog a méh, amely kihordott, és az emlő, amelyet szoptál!«” (Lukács 11:27).

Az ember megkérdézheti: *Mária vajon tudta, hogy a gyermek, akit megszült, és akiről gondoskodott, mint minden más gyerekről, Allah (S.W.), ahogy a keresztények állítják, vagy nem tudta?*

Körülmetélték, amikor 8 éves volt (BLV):

„Amikor eltelt a nyolc nap és körülmetélték, a Jézus nevet adták neki” (Lukács 2:21). Aki elvégezte a körülmetélést, arra gondolt, hogy ő egy istent metél körül, és mi történt azzal a húsdarabbal, amelyet levágtak a megtestesült istenről? Ezek után istentelenné vált, vagy isteni maradt, és elveszett, vagy eltemették?

Keresztelő János megkeresztelte Jézust (BLV) a Jordán folyóban:

„Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék.” (Máté 3:13). Keresztelő János nem tudta, hogy Allahot (S.W.) kereszteli meg? A keresztelés a bűnbánatnak és a bűnöktől való megtisztulásnak a jele, ahogy Máté említi:

„Megvallották bűneiket, s ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban... Én csak vízzel keresztellek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket... Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék.” (Máté 3:6-13). Allah (S.W.) bűnös volt, és valaki meg kellett, hogy bocsásson neki?

Jézus (BLV) minden olyasmit megtett, amelyekre az embereknek szükségük van. Aludt: **„Ő azonban aludt.” (Máté 8:24)**, fáradságot érzett, mint minden ember, **„Jézus elfáradt az úton” (János 4:6)**, szüksége volt egy számárra; ezért elküldte a tanítványait, hogy elhozzák neki: **„Urának van rá szüksége.” (Márk 11:3).**

Ő (BLV) volt, hogy szomorú volt: **„Remegni kezdett és gyötrődni.” (Márk 14:33)**, és néha aggódott és bánatos volt:

„Egyszerre szomorúság fogta el, és gyötrődni kezdett.” (Máté 26:37).

A sírás az emberek szokása, amikor egy nagy nehézséggel szembesülnek, és ezt tette Jézus (BLV) is: **„Jézus könnyekre fakadt.” (János 11:35).**

Az ördög megpróbálta megkísérteni, de nem sikerült neki. Felvitte Jézust (BLV) egy magas hegyre, és megmutatta neki az egész világot és azt mondta neki:

„»Mindezt a hatalmat és dicsőséget neked adom – mondta –, mert hisz én kaptam meg, és annak adom, akinek akarom. Ha leborulva hódolsz előttem, az mind a tied lesz.« Jézus elutasította: »Írva van: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!«” (Lukács 4:6-8).

Az emberek megverték és megszidták:

„E szavakra az egyik poroszló arcul ütötte Jézust ezt mondva: »Így felelsz-e a főpapnak?«” (János 18:22), de nem tudta megvédeni magát, csak szavakkal, mert meg volt kötözve:

„A csapat és parancsnoka, valamint a zsidó szolgák elfogták Jézust és megkötözték.” (János 18:12).

Éhes volt, ételt keresett: **„Kora reggel a városba tartva megéhezett.” (Máté 21:18),** és szomjas volt: **„megszólalt: »Szomjazom!«” (János 19:28).** Majd evett és ivott: **„Adtak neki egy darab sült halat. Fogta és a szemük láttára evett belőle.” (Lukács 24:42-43).**

Szüksége volt az ételre és az italra, hogy testileg és szellemileg fejlődjön:

„A gyermek pedig nőtt és erősödött” (Lukács 2:40),

„Jézus meg gyarapodott bölcsességben, korban, s kedvességben Isten és az emberek előtt.” (Lukács 2:52).

Az étel segített neki a testi növekedésben, és a tanárok és idősek tanításai segítettek neki a szellemi növekedésben:

„Három nap múlva akadtak rá a templomban, ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezgette őket.” (Lukács 2:46).

Nem kellene megemlítenünk, ha Allahról (S.W.) beszélünk, hogy az evés és az ivás más emberi cselekedeteket von maga után, a vizelést és a székelést, Isten bocsásson meg nekünk.

Allah (S.W.) megemlíti ezt a Szent Koránban:

„A Messiás, Mária fia csupán egy küldött. Már előtte is elmúltak küldöttek. Az anyja igaz asszony. Ők ketten ételt ettek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:75].

Akinek szüksége van ételre és italra, az kiválasztani is fog, és ezt feltételezni Allahról (S.W.) istenkáromlás.

Az evangélium megemlíti, hogy Jézus (BLV) szomorú volt a keresztre feszítés előestéjén:

„Halálos szomorúság fogta el lelkemet.” (Márk 14:34) és amikor kimerült, jött egy angyal, hogy erőt adjon neki:

„Megjelent neki az égből egy angyal, és megerősítette.” (Lukács 22:43).

Az evangéliumok szerint amikor a kereszten volt, kétségbeesésében azt kiáltotta:

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Márk 15:34).

Nemcsak ezt tette Jézus (BLV) hanem ahogy az evangéliumok állítják, meghalt. Hogy tudja valaki elképzelni, hogy Isten meghal?

„Jézus hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.” (Márk 15:37).

Ha valaki megpróbál felelni ezekre a kérdésekre azzal, hogy a halott az emberi része, nem az isteni része volt, és Allah (S.W.) halhatatlan, emlékeztetnem kell az olvasót, hogy aki meghalt a kereszten, az az Isten fia, nem az emberfia.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, az el ne vesszen.” (János 3:16).

Tertullianus a harmadik században megpróbálta megválaszolni ezt a végzetes kérdést, de csak azt tudta mondani:

„Isten Fia meghalt! Ez hihetetlen, elfogadhatatlan az elme számára. Eltemették a halottak között; ez bizonyos, mert lehetetlennek kellene lennie.”³⁴ Ennek ellenére Tertullianus és a többi keresztény utána máig azt hiszi, hogy ő Allah (S.W.).

Az evangéliumok megemlítik, hogy Jézus (BLV) imádkozott és fohászzkodott Allahhoz (S.W.):

„Így imádkozott: »Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!«” (Máté 26:39),

„kiment egy elhagyatott helyre imádkozni.” (Márk 1:35).

Az imájáról Lukács azt mondta:

„Ezekben a napokban történt, hogy kiment a hegyre imádkozni. Az egész éjszakát Isten imáadásában töltötte. Amikor megvirradt, odahívta magához tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, s apostoloknak nevezte őket” (Lukács 6:12-13).

Az ember megkérdezheti, hogy kihez imádkozott Jézus (BLV) egész éjjel, önmagához vagy Allahhoz (S.W.), aki benne lakozik?

Miért hagyják el az emberek az imádnivaló imádatát, hogy helyette az imádót imádják?

Lukács azt is említette, hogy Jézus (BLV) verejtékcseppjei olyanok voltak, mint a vércseppek. Azt mondta:

„Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.

³⁴ ‘Abd Al-Kareem El-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 343. old.

Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz” (Lukács 22:44-45). Ezt magyarázva Yohanna Fam Ethahab azt mondta:

„Ki ne csodálkozna, ha látna egy térdelő, fohászzkodó Istent?”³⁵

A János szerinti evangélium leírja Jézus (BLV) állapotát, mikor feltámasztotta Lázárt. Gyenge volt, és Allah (S.W.) segítségére volt szüksége:

„Jézus pedig az égre emelte tekintetét és így imádkozott: »Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Tudom, hogy mindig meghallgatsz. Csak a köröttem álló nép miatt mondtam, hogy higgyék: te küldtél engem.«” (János 11:41-42).

Az ima és a fohász a szolgák tette, elfogadhatatlan ezeket a tetteket Allahnak (S.W.) tulajdonítani, vagy annak az embernek, akiben Allah (S.W.) megtestesült.

Pál említi, hogy Jézus (BLV) győzött mindenben, beleértve a halált is, de azt is említette, hogy gyenge volt, és teljesen alávetette magát Allahnak (S.W.). Azt mondta:

„S ha majd minden alá lesz neki vetve, maga a Fiú is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben.” (1 Korintus 15:28).

Ami végérvényesen bebizonyítja, hogy Jézus (BLV) ember volt, az az, amit mondott a mennybemenetelről, amit Allah (S.W.) elkészített az Ő hű szolgálóinak, hogy ott enni és inni fog, ahogy tanítványai is, akik a hívőkhöz tartoznak:

„Atyám házában sok hely van... Azért megyek el, hogy helyet készítssek nektek... hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.” (János 14:2-3),

³⁵ Gabriel Abdel Maseeh, *Őszinte vélemény Krisztus akarataról és természetéről*, 58. old.

„Mondom nektek, mostantól nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában.” (Máté 26:29).

Az Isten Királysága a menny, ahol ő (BLV) találkozni fog tanítványaival ismét, és inni fog velük. Tehát a Fiú a Túlvilágon ismét testet fog öltetni, és miért teszi ezt, vagy újra ember lesz, és Allah (S.W.) mennyében emberként fog élni, mint minden hívő?

A fentiekből következik, ahogy Jézus (BLV) jellemezte magát:

„olyan embert, a ki az igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam.” (János 8:40) (KG).

Ne fogadjuk el az ő (BLV) tanúságát? Ha ő Allah (S.W.), nem illik hozzá, hogy elrejtse ezt a tényt előlünk azzal, hogy ezt az egyszerű és világos mondatot mondja, ami bebizonyítja, hogy ő csak egy ember.

Amikor a keresztények ragaszkodnak az istenségéhez, azzal Jézus (BLV) és a tanítványok szavait figyelmen kívül hagyják, és a tengerbe dobják, tagadják ezeket a részeket, amelyek nem a megtestesült Istentől és sem arról az emberről beszélnek, akiben Allah (S.W.) lakik.

Harmadik kategória

Ezek azok a versek és helyek, amelyek kijelentik, hogy Jézus (BV) tanítványai, kortársai és ellenségei nem ismerték istenségének fogalmát. Ezek a versek és részek bebizonyítják, hogy sem Jézus (BLV), sem a tanítványai nem tudtak semmit az istenségről, ez egy kitaláció, amely sokkal az ő ideje után keletkezett, és ez elég ahhoz, hogy megcáfoljuk.

Számtalan ilyen vers és hely van, a következőkben néhány példát idézünk.

1. Szűz édesanyja (BLV) nem tudott istenségéről. Amikor Jézus (BLV) édesanyjával és Józseffel, az áccsal ment, történt

valami, ami bizonyítja, hogy édesanyja nem tudott az istenségéről. Ha az ő tiszta édesanyja nem tudta, akkor ki tudná?

Lukács könyvében azt olvassuk:

„Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei tudták volna. Abban a hitben, hogy az úti társaságban van, mentek egy napig, és keresték a rokonok és ismerősök között. Amikor nem találták, visszafordultak Jeruzsálembé, hogy keressék. Három nap múlva akadtak rá a templomban, ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezgette őket. Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak okosságán és feleletein. Amikor meglátták, csodálkoztak. Anyja így szólt hozzá: »Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én szomorúan kerestünk.«” (Lukács 2:43-48). Aggódásuk Jézusért (BLV) értelmetlen, ha tudták volna, hogy ő Allah (S.W.).

Jézus (BLV) így felelt édesanyja kérdésére:

„Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?” (Lukács 2:49) (UF). Ő és József azt értették a szavaiból, hogy ő Allah (S.W.), vagy Allah (S.W.) valóságos fia? Természetesen nem, mert nem ismerték ezt a furcsa hitet. Lukács azt mondja:

„Ám ők nem értették meg ezeket a hozzájuk intézett szavakat.” (Lukács 2:50).

Amikor Simon megfogta a gyermek Jézust (BLV) és hálát adott Allahnak (S.W.), mert láthatta a Messiást, az édesanyja (BLV) hallotta, és látta az örömet az arcán. Ő és József, az ács nem értették, hogy mit mondott, meglepődtek, és összezavarodtak:

„Apja és anyja csodálkoztak azon, amit fiukról mondott.” (Lukács 2:33).

2. Simon Péter, aki a legközelebb állt Jézushoz (BLV) azt mondta szentlélekkel telve:

„Izraelita férfiak! Halljátok meg szavamat! A názáreti Jézust az Isten igazolta előttetek a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – amint tudjátok – általa vitt végbe köztetek. Ezt az embert az Isten elhatározott terve szerint kiszolgáltatottatok, és gonosz kezek által keresztre feszítve elveszejtettétek.” (Ap. Csel. 2:22-23). Nem említette e fontos beszédében, amelyet a szentlélek támogatásával mondott, hogy istenember, vagy megtestesült Isten.

3. Amikor Jézus (BLV) megjelent – feltételezett keresztre feszítése után – két barátjának, akik szomorúak voltak a keresztre feszítéséről szóló hírek miatt, megkérdezte őket szomorúságuk okáról, és azt mondták:

„A názáreti Jézus esete – felelték –, aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és a tanács tagjai kereszthalálra ítélték, és keresztre feszítették. Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt.” (Lukács 24:19-21). Nincs semmi a válaszukban egy meggyilkolt isteni emberről, vagy megtestesült Istenről, aki legyőzte a halált. Amit láttak benne, hogy nem több mint egy ember, egy megmentő, a várt Messiás, akiről a próféták beszéltek.

Ibrahim Saeed, egyiptomi pap azt mondta erről a két tanítványról:

„Eddig a pillanatig nem hittek istenségében... de nem tagadjuk, hogy hittek prófétaságában.”³⁶

4. Amikor Jézus (BLV) tanítványai látták csodáit, meglepődtek. Ha Allahnak (S.W.) tartották volna, nem csodálkoztak volna a csodákon. Amikor elhaladtak a fügefá mellett és nem találtak rajta fügét, Jézus (BLV) azt mondta:

„Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!” A fügefá azon nyomban kiszáradt. Ennek láttán a tanítványok csodálkozva

³⁶ Ibrahim Saeed, *Lukács evangéliumának kommentárja*, 634. old.

kérdezték: „Hogyan száradhatott ki így egyszerre a fügefa?” (Máté 21:19-20). Meglepetésük annak a jele, hogy nem tudtak arról, amit a mai keresztények állítanak, mivel nem meglepő, hogy Allah (S.W.) képes egy zöld fát elszáritani.³⁷

A tanítványok és Jézus (BLV) kortársai nem gondoltak róla többet, mint hogy ő a Messiás, a nagyon várt Próféta. Egyáltalán nem gondolták, hogy ő isteni személy, vagy Allah (S.W.) fia lenne.

Matta El-Meskeen azt mondta:

„A tanítványok azt gondolták róla, hogy egy próféta, de olyan tetteket cselekedett, amelyet korábban más próféta nem tett... ezért azt gondolták, hogy több lehet, mint próféta, de ki volt ő? A tanítványok elég bizonyítékot gyűjtöttek arra, hogy biztosak legyenek benne, hogy: ő a Messiás.”

Jézus (BLV) csodáit látva a szamaritánus asszony azt mondta:

„Uram – válaszolta az asszony –, látom, próféta vagy.” (János 4:19) és nem tett hozzá egy szót sem. Jézus (BLV) nem javította ki, nem utasította rendre, mert ez volt, amit az emberek – a tanítványait is beleértve – hittek.

Ugyanez történt, amikor Jézus (BLV) meggyógyította a vakot, aki tanúságot tett Allah (S.W.) hatalmáról, miután kinyíltak szemei. Az emberek megkérdezték tőle:

„»Hogyan nyílt meg a szemed?« Elmondta nekik: »Az az ember, akit Jézusnak hívnak.«” (János 9:10-11). Azonban a keresztények ebből az esetből azt olvassák ki, hogy aki tanúskodott Jézusról (BLV), az csak egy egyszerű ember volt.

³⁷ Itt szeretném megemlíteni, hogy azért nem volt a fügefán füge, mert nem volt fügeszezon, de Jézus (BLV) ezt nem tudta. Ha ő lett volna Allah (S.W.), akkor: 1. tudja, mikor van szezonja a fügének, 2. teremthetett volna rá fügét, 3. nem lett volna éhes. - a ford.

A tömeg, akik Jeruzsálemben találkoztak Jézussal (BLV) és várták őt, mint egy hőst, embernek, prófétának tartották:

„Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből” – felelte a nép.” (Máté 21:11).

Az ellenségei is a zsidók közül ezt gondolták róla. Jelet kértek tőle, de azt mondta, hogy nem kapnak más jelet, csak Jónás (BLV) jelét:

„Ekkor néhány írástudó és farizeus így szólt hozzá: »Mester, jelet szeretnénk tőled látni.« »A gonosz és házasságtörő nemzedék jelet kíván – válaszolta –, de nem kap mást, csak Jónás próféta jelét.«” (Máté 12:38-39).

Azok a zsidók kétségtelenül azért kértek jelet, hogy prófétaságáról, nem istenségéről győződjenek meg. Ha Jézus (BLV) istenséget állított volna magáról – amit nem tett – a zsidók nem fogadták volna el azt a jelet, és kérték volna, hogy nagyobb csodát tegyen, mint Jónás és más próféták.

Jézus (BLV) prófétaságában kételkedve egy farizeus figyelte Jézust (BLV), mikor a síró bűnös nő odament hozzá és lábát hajával megtisztította, megcsókolta, és illatszerrel bekente. Azt mondta:

„Mikor ezt a farizeus házigazda látta, így szólt magában: »Ha próféta volna, tudná, hogy ki és miféle az, aki érinti: hogy bűnös nő.«” (Lukács 7:39).

A farizeus szívében tagadta Jézus prófétaságát – nem istenségét – mert Jézus (BLV) nem tudta, ki az a nő, tehát ez bizonyítja, hogy Jézus (BLV) csak azt mondta magáról, hogy próféta.

Erről Matta El-Meskeen azt mondta:

„A farizeus, amikor látta, hogy Jézus elfogadta, amit a nő tett, ezt annak a megváltásának tartotta, hogy Jézus nem próféta, ahogy az emberek mondják.”³⁸

A zsidók meg akarták ölni, mert bűnözőnek tartották, és azzal vádolták, hogy prófétának tartja magát, nem azzal, hogy istennek. Azt mondták Nikodémusnak:

„Csak nem vagy te is galileai? Nézz utána, s megbizonyosodsz, hogy Galileából nem támad próféta.” (János 7:52). Azzal vádolták, hogy hazudik, ha azt mondja, hogy ő próféta, mert nem jött próféta Galileából.

Az ördög szintén nem tartotta Jézust (BLV) embernél többnek. Meg akarta kísértetni; felvitte egy magas hegyre étlen-szomjan negyven napig, próbára tette, csábította és ígéretekkel halmozta el, hogy neki adja a világot, ha csak egyszer is leborul előtte:

„Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, és ezt mondta neki: »Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem.« Ekkor így szólt hozzá Jézus: »Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«” (Máté 4:8-10) (UF). Az ördög Allahnak (S.W.) ígérte a világot, Akié az egész világ?

Tadress Yaakoob Malatee pap *Máté evangéliumának kommentárjában* Jeromost idézve azt írta:

„Az ördög szándéka, hogy megtudja, hogy Jézus valóban Isten Fia-e, de a megváltó helyesen felelt, az ördögöt kétségek közt hagyva.” Egyértelmű, hogy az ördög nem tudott Jézus (BLV) állítólagos istenségéről.

Ha Jézus (BLV) Allah (S.W.) volt, hogy tudjuk akkor megmagyarázni Júdás árulását? Hogy árulhatja el valaki Allahot (S.W.)?

³⁸ Matta El-Meskeen, *A Lukács szerinti evangélium*, 331. old.

Hogy lehet megmagyarázni, hogy Péter háromszor megtagadta Jézust (BLV) elfogatásának éjjelén? Az, hogy Jézust (BLV) isteninek vagy Istennek mondják, sok megválaszolatlan kérdést indít el.

Végül nemcsak a kortársai mondták, hogy ő ember, hanem a korábbi próféciaik is, amelyek a keresztények szerint megerősítik személyét. Azt mondják, hogy ő (BLV) betöltötte ezeket a próféciaikat, de tudomásunk szerint ezek a próféciaik nem egy Isten, hanem egy nemes, jámbor próféta eljövételét hirdették.

Negyedik kategória

Ezek azok a versek és részletek, amelyek kijelentik Jézus (BLV) prófétaságát, és ez bizonyítékul szolgál istensége ellen.

Jézus (BLV) kortársai kijelentették prófétaságát és üzenetét, amelyek emberi tulajdonságok, és nem Allah (S.W.) tulajdonságai. János könyvében azt olvassuk:

„Ti Mesternek és Úrnak hívtok, s jól teszitek, mert az vagyok.” (János 13:13). Itt Jézus (BLV) elfogadja és megerősíti az emberek hitét, ami szerint úrnak vagy mesternek neveztek. Abban az időben ez egy általános megszólítás volt: **„Mester – válaszolta” (Márk 10:20).** Az volt a szokás, hogy ne hívják „Istennek”, hanem helyette az alázatos „Mestert” használják?

Jézus (BLV) prófétai misszióját harmincéves korában kezdte.

„Föllépésekor Jézus mintegy harmincéves volt.” (Lukács 3:23), és akkor még nem kapta meg a szentlelket:

„A Lélek ugyanis még nem jött el, mert még nem dicsőült meg Jézus.” (János 7:39).

Jézus (BLV) emellett azt vallotta, hogy az ő Istene egy, és hogy ő csak egy küldött:

„hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (János 17:3). Azt is mondta:

„És megbotránkoztak rajta. Jézus erre megjegyezte: »A prófétának csak a saját hazájában és házában nincs becsülete.«” (Máté 13:57). Ő olyannak tartotta magát, mint a többi próféta, akiket nem tisztelt a saját népük.

Amikor a farizeusok bepanaszolták Jézust (BLV) Heródesnél, ő ismét megerősítette, hogy csak egy próféta. Azt mondta:

„Mégis, ma, holnap és holnapután folytatnom kell utamat... Jeruzsálem, Jeruzsálem! Megöled a prófétákat és megkövezed azokat, akiket hozzád küldenek!” (Lukács 13:33-34). Bevallotta prófétaságát, és félt, hogy meggyilkolják, mint sok más prófétát, ezért elhagyta Jeruzsálemet, amelyet „próféták gyilkosának”, nem „istenek gyilkosának” nevezett.

Amikor csodáit tette, fohászzkodott Allahhoz (S.W.), és a csodáit üzenetéhez és a prófétasághoz kötötte:

„Csak a köröttem álló nép miatt mondtam, hogy higgyék: te küldtél engem.” (János 11:42).

Amikor a zsidók egyszer megpróbálták megölni, kijelentette, hogy ő ember, és Allah (S.W.) küldötte:

„Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, a ki az igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam.” (János 8:40) (KG).

Ezt megerősítendő, sokszor mondta a tanítványainak, hogy ő egy küldött, és szavai tévedhetetlenek, mert Allah (S.W.) kinyilatkoztatását mondja:

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (János 20:21).

Ezt ismét kijelentette, amikor azt mondta:

„aki küldött, az Atya hagyta meg, mit mondjak és mit hirdessek.” (János 12:49) és azt mondta:

„A tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött.” (János 14:24),

„Tanításom nem tőlem való, hanem attól, aki küldött.” (János 7:16) és azt is mondta:

„Nem nagyobb... sem a küldött annál, aki küldte.” (János 13:16).

Az ő idejében mindenki prófétaként hitt benne, és mikor ezzel szembesült, nem ellenkezett vele, ez egy másik megerősítése annak, hogy Jézus (BLV) csak egy próféta volt.

„Mindnyájukat elfogta a félelem, és magasztalták Istent ezekkel a szavakkal: »Nagy prófétánk támadt«; és: »Meglátogatta népét az Isten.«” (Lukács 7:16) és amikor megettette a tömeget öt kenyérral és két hallal, az emberek azt mondták:

„Bizonyára ez az a próféta, akinek el kell jönnie a világra.” (János 6:14), még Pál is:

„Hiszen egy az Isten, egy a közvetítő is Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus” (1 Timóteus 2:5).

Sir Arthur Findlay *A táguló univerzum* című könyvében rátapintott a lényegre. Azt mondta:

„Jézus nem volt Isten vagy megváltó, hanem Isten hírnöke volt, aki rövid életében azt a szolgálatot teljesítette, hogy meggyógyítsa a betegeket, és hírt adjon a túlvilágról. Azt tanította, hogy az élet ezen a világon csak felkészülés Isten Királyságára, amely egy jobb élet minden jámbornak.”

A fentiekből láthatjuk, hogy Jézus (BLV) Allah (S.W.) szolgálja volt, egy nagy küldötte, amely azonos a muszlim hittal vele kapcsolatban:

(Bizony, nem más, mint) **„Szolga ő, akivel szemben kegyet gyakoroltunk és példaképként állítottuk Izrael népének.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:59].**

A megtestesülés célja

A keresztények hite szerint Allah (S.W.) megtestesült Jézusban (BLV), és a bizonyítékuk erre az, amit a János evangéliumában olvasunk:

„S az Ige testté lett, és közöttünk élt.” (János 1:14).

Hogy megértsük ezt a részt, olvassuk el, hogy mit mondanak a megtestesülésről a Jezsuita kiadásban a Példabeszédek 8:22 lábjegyzeténél:

„A megtestesült bölcsesség gondolatát, amely csak egy irodalmi fogás, csakúgy, mint a Példabeszédek 14:1 versénél, Izraelben fejlesztették ki a fogság idején; amikor bálványimádás veszélye megszűnt a vallást fenyegetni. Minden olyan rész, amely a bölcsesség, az ige vagy a lélek megtestesüléséről beszél, nehéz megkülönböztetni a költői művészetet, a régi vallást és az új kinyilatkoztatást.”

Tehát lehetséges, hogy ez a rész, amely az ige megtestesüléséről beszél, csak egy költői kép, vagyis a bölcsesség metaforikus megtestesülése, amikor kiáradt:

„A bölcsesség az utcán kiált, a tereken hallatja szavát. Lärmás utcasarkon kiált, a városkapuk bejáratánál mondja mondásait” (Példabeszédek 1:20-21) (UF), és a tudatlanságot egy vad nőnek tekinti (Példabeszédek 9:13-18).³⁹

Ezzel kapcsolatban a tudósok feltették a kérdést, hogy miért a Fiú testesült meg, miért nem az Atya vagy a Szentlélek. Azt is kérdezik, hogy Allahnak (S.W.) miért kellett egyáltalán megtestesülnie egy emberi formába: lejönni a magas Trónjáról, bemenni egy nő méhébe, majd megszületni tőle.

³⁹ Lásd még: Sirák 4:11, Példabeszédek 9:1-6, 23:23 és más részeket.

A klérus tagjai igyekeztek felelni ezekre a kérdésekre, és amikor nem találtak választ a könyvekben, akkor a gondolataikat hívták segítségül. Ennek következtében különböző vélemények alakultak ki, és ahogy nem találnak bizonyítékot Pál állítására, hogy Isten megtestesült, úgy nem találják ennek okát sem.

Válaszaikat és következtetéseiket a következő csoportokra oszthatjuk:

Első: Ez egy rejtély, amit nem érthetünk meg, de el kell hinnünk.

Második: A megtestesülésre azért volt szükség, hogy betöltse az űrt Allah (S.W.) és az emberiség között, és hogy kibékítse őket azzal, hogy látják Allahot (S.W.)

Harmadik: A testet öltés az út, hogy az emberek visszatérjenek Allahhoz (S.W.) és Őt imádják, elhagyják a bálványimádatot és más teremtmények imádatát; tehát Allah (S.W.) Önmagát egy emberi formába helyezte, hogy őt imádják. Szent Efrém azt mondta:

„Isten látott minket (embereket), hogy bálványokat és teremtményeket imádunk, és ezért viselt egy teremtett testet, hogy minket az Ő imádatához vezessen.”⁴⁰

Negyedik: A testet öltés azért volt szükséges, hogy kibékítse Allah (S.W.) Igazságát és Könyörületét, mert Igazsága halált rendelt el az emberek számára, de Könyörülete azt, hogy éljenek; és ezért Jézus (BLV) volt az áldozat.

Erről Atanáziusz, aki a niceai zsinat egyik legfontosabb alakja volt, azt mondta:

„Ezért kellett Isten igéjének kihozni a bűnös embert a jámborságra. Ugyanakkor be kellett teljesítenie, amit az atya követelt, és mivel ő – Jézus – Isten igéje, ő volt az egyetlen, aki

⁴⁰ Gabriel Abdel Maseeh püspök, *Őszinte vélemény Krisztus akarataról és természetéről*, 59. old.

alkalmas arra, hogy megújítson mindent, és elviselje a fájdalmat mindenki helyett az atya előtt. Ezért lejött a mi világunkba test nélkül, tisztán és bűn nélkül. Elviselte a halál fájdalmát, hogy megmentse az embereket a haláltól, mert akkor atyjának teremtményei elkárhoztak volna. Olyan testet vett fel, mint a miénk. Ha nem jött volna és lakott volna köztünk, vége lett volna az emberi fajnak.”

Jézus (BLV) halála változtatott az emberek halálán, vagy az emberek máig meghalnak?

E kérdésre Atanáziusz a következő választ adja:

„A halál ebbe a világba az ördög irigységével érkezett. Ezek után az emberek is bűnöket követtek el és meghaltak; az ördögnek nagyobb hatalma lett, mint amennyi neki szánva volt, mert ő Isten fenyegetésének az eredménye bűn esetén.”

Mi vajon a halál természetes fennhatósága? És mi az emberek halála közti különbség Jézus (BLV) előtt és után? Az embernek joga van megkérdezni, hogy mi a halál titka, hogy más teremtmények életét elveszi?

Atanáziusz említett egy másik okot is Allah (S.W.) megtestesülésére, ami az emberek megnyugtatása. Azt mondta:

„Amikor Isten, minden ellenőrzője, megteremtette az embereket Szavával, és látta gyengeségüket Isten megismerésében, vagy egyáltalán, hogy felfogjanak valamit Róla, lejött, hogy megmutassa Magát. Nem hagyta őket úgy, hogy nem ismertette meg Magát velük, hogy ne gondolják azt, hogy létezésük hiábavaló.”⁴¹

Eszerint Allah (S.W.) megtestesülésének az oka, hogy az emberiség megismerje Istenét, és leomoljon a fal a Teremtő és a

⁴¹ ‘Abd al-Kareem El-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 158-160. old.

teremtett világ között. Ezt említette Snout is az *Eredeti kereszténység* című könyvében, amikor azt mondta:

„Van egy örökös nagy rés... Ha Isten nem kezdte volna megoldani a helyzetet, ilyen maradt volna. Az emberek reménytelenül bolyonganának, de Isten beszélt és kijelentette Önmagát.”⁴²

Dr. ‘Abd Al-Kareem azon tanakodik:

„Mi volt a próféták kapcsolata Isteniükkel, ha ekkora volt a szakadék? Ismerték Istenüket eléggé, ami oda vezette őket, hogy imádják és engedelmeskedjenek Neki? Hitük Allahban (S.W.) gyenge és hamis volt?

Milyen változások történtek az emberiségben, miután Allah (S.W.) megtestesült? Minden ember hitt Allahban (S.W.) és megismerte Őt? Az ateizmus eltűnt a világból?”

Milyen öröme lehet az emberiségnek abban, ha látja Istenét megpofozva, megverve, megostorozva? Ez minden hitet megszüntet bennük Allahról (S.W.), mivel az emberek úgy lettek teremtve, hogy kíváncsiak az ismeretlenre, a láthatatlanra. Ha már megismerik, ha az ismeretlenből ismerős lesz, akkor megszűnik a kíváncsiság, a vágy kevésbé fogja arra indítani az embereket, hogy keressék, hogy igyekezzenek megismerni.

Mi a helyzet más generációkkal, akik nem részesültek abban a kegyben, hogy lássák a testet öltött Istent? Igazságos dolog kizárni őket ebből? Hogyan ismerhetik meg Istent, ha nem látták?

Miért jó nekünk látni Allahot (S.W.) gyermekkorában és fiatal korában, de közép korában és idős korában nem?

A muszlimok elutasítják ezeket a magyarázatokat, amelyek megsértik Allah (S.W.) Nagyságát, amelyek szerint Ő nem képes a megbocsátásra, és amelyek szerint nem tud dönteni Könyörülete

⁴² Ibid, 130-132. 160-170. old.

és Igazságossága között. A bölcs emberek képesek erre, hogy fogadhatjuk el, hogy Allah (S.W.) nem?

Ezek az igazolások Allahot (S.W.) olyannak tüntetik fel, mint aki képtelen az embereket arra vezetni, hogy Őt imádják, kivéve, ha egy többistenhívő utat kínál nekik.

Charles Jean-Pierre ugyanerre a véleményre jutott – egyetért ezen igazolások gyenge voltával. Megerősíti, hogy Pál volt az, aki létrehozta a megtestesült Istenről szóló elképzelést. Elmagyarázza, hogy mi vezette ehhez Pált, hogy ezt tegye. Pál akkor jött elő a megtestesülés gondolatával, miután felismerte, hogy:

„Az új politeista hívők nem fogják elfogadni a keresztre feszítés botrányos esetét, és kell egy jó magyarázat Jézus szégyenletes halálára, amely megakadályozná az ellenséget abban, hogy rossz dolgokat kössön hozzá. Ennek a magyarázatnak elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy a keresztre feszítés eseménye mély vallási töltetet kapjon.

Pál (az apostol) megoldotta ezt a problémát... kifejlesztette a megoldást, amelynek mélyreható következményei lettek. Figyelmen kívül hagyta a Názáreti Jézus képét, amely a tizenkettő számára a legfontosabb volt. Semmi mással nem foglalkozott, mint a keresztre feszített Jézussal, és egy isteni személyiségként képzelte el, aki az egész világ előtt létezett, és egyfajta megszemélyesítésnek képzelte el. Az apostol megtalálta a titkok alapvető elemeit; úgy, hogy nem is kereste őket...”⁴³

Pál egy másik nehézséggel került szembe, miközben a keresztre feszített, megtestesült Isten képén dolgozott, és ez az volt, hogy mit fog mondani Jézus kereszthalálára, mivel a Tóra kijelenti, hogy aki keresztre feszített, az átkozott. (Deuteronomium 21:23). Tehát ez a szégyenletes halál egy sértés volt Jézus számára, mert átkozottá tette a zsidók Törvénye szerint.

⁴³ Charles Jean-Pierre, *A kereszténység kezdete és fejlődése*, 134. old.

Hogy megoldja ezt a végzetes problémát, Pál eldöntötte, hogy az átkot az áldozat példájává teszi, ahogy Jézust Istenként mutatja be, aki leszállt az emberek közé, megtestesült, hogy megváltsa az emberek bűneit. Átokká lett, hogy megmentse őket a Törvény átkától, ahogy Pál mondja:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk. Ha tehát már most megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól. Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltettünk Istennel Fia halála által” (Rómaiak 5:8-10) (UF). Ő lett átkozott, hogy megmentsen minket a Törvény átkától.⁴⁴

Tulajdonképpen, amit a keresztények mondanak Allahról (S.W.), hogy több személyiség és emberként öltött testet, egy nagy sértés Allahal (S.W.) szemben. A szobrász, ahogy Mohammad Majdi Murjan helyesen mondta:

„Amikor elkészít egy szobrot, összetörheti, és senki nem mondhatja, hogy a szobor ugyanabból az anyagból volt, mint az alkotója, vagy, hogy az ő része lenne.

Az ember hatalom nélkül, aki egyike Allah (S.W.) teremtményeinek, meg merészelt sérteni Teremtőjét; arrogáns és tudatlan lett, majd e tényeket felfordította. Megváltoztatta Teremtőjét, és saját elképzelése szerint három részre osztotta, hogy mindhárom rész Isten legyen, tehát az Egy és Egyetlen Istenből hármat csinált. Szétválasztotta a munkát és a felelősséget is erre a három istenre, amit azért tett, mert sajnálta az egy Istent, hogy egyedül kell ezeket cipelnie. Milyen nyomorult az ember!”⁴⁵

⁴⁴ Raof Shalaby, *Könyv népei, keressük meg a közös pontokat*, 265. old.

⁴⁵ Mohammad Majdi Murjan, *A Mindenható Isten, egy vagy három*, 125. old.

Valójában a megtestesülés gondolata az egyik legfontosabb oka az ateizmus terjedésének a keresztények között. Az emberi lények ösztönösen lelkükből dicsőítik és magasztalják Teremtőjüket, Őt imádják, és bármi más felett valónak tartják. A kereszténység azonban Allahból (S.W.) embert csinált, aki egy zsidó nő méhéből született.

Cranes Airsold azt mondta:

„Tudományos szempontból nem tudom elképzelni Istent materiálisan, akit bárhol lehet látni, és bárhol helyettesíthető.”⁴⁶

Ennek következtében az emberek nehézségbe ütköztek, amikor választaniuk kellett a hibás hit és igaz ösztöneik között, amelyet az elme is támogat. Sokan közülük nem találtak más alternatívát, mint elhagyni az egyházat, amely megostorozta és keresztre feszítette Istent, és ezzel az ateizmust növelte. Allah (S.W.) magasan messze áll annak, amit mondanak.

Egyik hátránya még a megtestesülésbe vetett hitnek, hogy gyengíti az erkölcsöket és azokat az értékeket, amelyeket Jézus (BLV) tanított, és jó példát mutatott követőinek. Hogy Jézust (BLV) istennek nevezték, ez rossz hatással volt erre, mert az emberek nem tudják követni és tenni azt, amit Allah (S.W.) tett.

Az *Encyclopaedia Americana* írói azt írják:

„Ha Jézus Isten lett volna, akkor az erkölcsi alapelvek és értékek, amelyeket ő gyakorolt és adott nekünk rövid élete alatt értéktelenek lennének, mert ő olyan erővel rendelkezett, amivel mi nem, és az emberek nem tudják Istent imitálni.”

Thomas Ecembesphy *Jézus nyomdokain* című könyvében azt írta:

„Ha Jézus Isten volt, akkor az ember nem tudja őt és a példáját követni.”

⁴⁶ Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Egyistenhívő keresztények a történelemben*, 38-39, 45. old.

A Szentlélek istensége

A Szentlélek a muszlimok szerint Gábiel angyal (BLV) egyik neve, és Allah (S.W.) inspirációja és támogatása prófétáinak.

A Szent Korán Gábiel angyalt (BLV) nevezi Szentléleknek. Allah (S.W.) azt mondja:

„Mondd: A Rúhu-l-Qudusz (Dzsibríl – Gábiel) hozta azt le az Uradtól az Igazsággal...” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:102].

Allah (S.W.) azt is mondja:

„Ó, Jézus, Mária fia! Emlékezz az irántad való kegyelmemre és az édesanyád irántira. Midőn a Rúhu-l-Qudusszal (Dzsibríllel – Gábiellel) erősítettelek meg.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:110].

A Szent Korán Allah (S.W.) inspirációját nevezi Léleknek, amit a prófétáihoz küldött. Allah (S.W.) azt mondja:

„Így sugalltunk Neked Rúh-ot (kinyilatkoztatás és könyörület) a Mi Parancsunkból.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:52], és azt is mondja:

„Ő (Allah) az emelkedett Fokozatok Ura, a Trón Ura. Parancsára arra bocsát lelket, akire akar a szolgálai közül.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:15].

Fontos azt is megemlíteni, hogy amit a Szent Korán mond a Szentlélekről, az nem áll messze attól, amit a Biblia mond, viszont nem egyezik a Konstantinápolyi Zsinat döntésével.

A Szent Biblia különböző teremtményeket nevez Szentléleknek:

1. Az *emberi lelket*, amelyet Allah (S.W.) teremtett teremtményeibe, ez Allah (S.W.) Lelke, amelyet Ő teremtett bennük:

„a tökéletes igazak lelkeihez” (Zsidók 12:23),

„ha lélegzetüket megvonod, elenyésznek, és porrá lesznek ismét. Kiárasztod lelkedet, s ők életre kelnek, és megújítod a föld színét.” (Zsoltárok 104:29-30).

Allah (S.W.) Ádámnak (BLV) ugyanezzel a lélekkel adott életet:

„orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlényé.” (Genezis 2:7).

Ezt a lelket nevezik „Allah (S.W.) lelkének”, mert Allahtól (S.W.) származik, és Hozzá fog visszaérni:

„lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.” (Prédikátor 12:7) (UF).

2. Az *inspiráció*, amelyet az angyalok közvetítenek a prófétáknak:

„Maga Dávid a Szentlélek erejéből ezt mondja” (Márk 12:36), és

„Apja, Zakariás, eltelt a Szentlélekkel” (Lukács 1:67).

Péter azt mondta:

„Testvérek, férfiak! Be kellett teljesednie az Írásnak, amelyet a Szentlélek Dávid szájával... jövendölt” (Ap. Csel. 1:16).

Allah (S.W) a prófétákat, és amit az Ő inspirációjából mondtak, azt nevezte Szentléleknek, akkor is, amikor Izrael népét megszidta:

„Ti vastagnyakúak, ti körülmetéletlen szívűek és fülűek, mindig ellenállatok a Szentléleknek, s mint atyáitok, olyanok vagytok ti is. Melyik prófétát nem üldözték atyáitok?” (Ap. Csel. 7:51-52).

3. A Szentlélek *a segítségnek és a bölcsességnek* is a neve, amelyet Allah (S.W.) ad az Ő prófétáinak és másoknak, és az angyalok vagy mások közvetítik. Jézus (BLV) azt mondta:

„De ha én Isten Lelkével úzom ki az ördögöket” (Máté 12:28) és a Fáraó azt mondta a szolgálóinak, amikor egy bölcs embert keresett:

„Találhatnánk-e ehhez hasonló férfit, a kiben az Isten lelke van?” (Genézis 41:38) (KG),

„Íme, volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű igaz és istenfélő ember. Várta Izrael vigaszát, és a Szentlélek volt rajta.” (Lukács 2:25), és a Szentlélek támogatta a tanítványokat az ötvenedik napon:

„Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket.” (Ap. Csel. 2:4). Ez ugyanaz, amit Aggeus próféta mondott:

„Lelkem közöttetek lakik! Ne féljetek!” (Aggeus 2:5).

4. *Az erős szelet* is Szentléleknek nevezik. Az Ótestamentum azt mondja a pusztító szélről:

„Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele.” (Izajás 40:7) (UF). A Tórában a következőt olvassuk:

„Isten lelke lebegett a vizek fölött.” (Genézis 1:2), de ebben a részben egy félrefordítással találkozunk, amely zavart okozott. A rész a nagy kritikus, Espinoza szerint a következőt jelenti: „erős szél, amely Istentől jött, és így megszűnt a sötétség”.

Allah (S.W.) lelkéről a Zsoltárok könyve dicsőítéssel és magasztalással, de nem istenítéssel beszél:

„Isten hegyei” (Zsoltárok 36:7).

Akik a Szentlelket imádják, nem fogadják el az összes itt említett jelentést. Nem fogadják e, hogy a Szentlélek csak egy Allahtól (S.W.) származó erő vagy angyal. A Szentlélek a keresztény elképzelés szerint Isten, a Szentháromság harmadik

személye. Mi a Szentlélek az ő elképzeléseik szerint? Milyen bizonyítékuk van, ami alapján Istennek tartják őt? Mióta tartják Istennek?

Kr. u. 381.-ben Teodosius császár parancsára összehívták a Konstantinápolyi Zsinatot, hogy megvitassák Macedonius püspök hittételét. Ő tagadta a Szentlélek istenségét; és abban hitt, amit a szent könyvek mondtak róla. Abban hitt, hogy:

„A Szentlélek az isteni tevékenység, amely elterjedt a világban, nem egy isteni személy, aki különbözik az Atyától és a Fiútól”, és „ő olyan, mint bármely teremtmény”, és a Fiú szolgájának tartotta, az angyalok egyikének.

A zsinaton százötven pap vett részt. Ezek a papok úgy döntöttek, hogy megfosztják Macedonius hivataltól, és egy fontos döntést hoztak, amelyet még nem hoztak az egyházi zsinatok történetében: *istenné tették a Szentlelket. A Szentháromság részévé tették. Azt mondták:*

„Nincs más jelentése a Szentléleknek, csak isten lelke, Isten nem más, mint az ő élete, és azt mondani, hogy a Szentlélek teremtmény ugyanaz, mint azt mondani, hogy Isten teremtmény”.⁴⁷

Yasin Mansor pap azt mondta:

„A Szentlélek az örök Isten, ő létezett a teremtés előtt és ő minden teremtője, képes mindenre. Ő mindenhol jelen van, és örökkévaló és határtalan.”

Azt is mondta:

„A Szentlélek a Szentháromság harmadik személye. Ő nemcsak egy erő vagy egy jellemző, hanem egy valaki, egy élő személy, egy különálló isteni lény. Ő nem különálló; egy isteni

⁴⁷ Raouf Shalaby, *Könyv népei, találjuk meg a közös pontokat*, 218-221. old.

egység, amely különbözik az Atyától és a Fiútól, de egyenlő velük hatalomban és rangban, és osztozik velük az istenségben."⁴⁸

A keresztények János evangéliumára hivatkoznak, amikor a Szentlélek istenségéről beszélnek:

„Az Isten lélek” (János 4:24).

Abban is hisznek, hogy ő az a lélek, aki a teremtés kezdetétől fogva létezik:

„Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet... Isten lelke lebegett a vizek fölött.” (Genézis 1:1-2).

Sok más rész is van, amely lélekről, Isten lelkéről, vagy Szentlélekről beszél.

A keresztények bizonyítékának cáfolata a Szentlélek istenségéről

Azt hiszem, amit említettem a Szentlélek jelentéséről a Szent Bibliában, az elég, hogy megcáfolja ezt a furcsa hiedelmet. Emellett maga a szó jelentése, hogy „szent lélek”, amelyben a keresztények hisznek, nem is létezik a Szent Bibliában. Ha figyelmesen tanulmányozzuk a részeket, amelyek a Szentlelket említik, meggyőződünk arról, hogy ez egy nagyon furcsa hiedelem.

A Szentlélek különböző formákban testesült meg – az egyik a galamb volt, amely leszállt Jézusra (BLV) amikor imádkozott:

„és a Szentlélek galamb alakjában leszállt rá.” (Lukács 3:22). Az a galamb Allah (S.W.) volt?

Egy másik alkalommal tüzes nyelvekként jelent meg, amely beárnyékolta a tanítványokat az ötvenedik napon:

⁴⁸ Ahmad Hejazy Assaqa, *Keresztény hypostasis*, 42-44. old, Mohammad Magdy Morjan, *Allah Egy vagy három*, 116-125. old.

„Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek. Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek” (Ap. Csel. 2:2-4).

A keresztények miért nem fogadják el, hogy a Szentlélek lehet Gábrriel (BLV), vagy Allah (S.W.) egy angyala, ahogy szent könyvük említi. A Szentlélek elment Corneliushoz és Péterhez, és ő Allah (S.W.) egyik angyala volt:

„szólt a Lélek: »Íme, három ember keres. Fogd magad, menj le hozzájuk, és tétovázás nélkül kelj velük útra, mert én küldtem őket.« Péter lement és megszólította az embereket... Erre azt felelték: »Kornéliusz... egy szent angyaltól azt az utasítást kapta, hogy hívasson el házába és hallgassa a tanításodat.«” (Ap. Csel. 10:19-22). A szent angyal a Lélek volt, aki Péterhez beszélt, és ő volt, aki megkérte Corneliust, hogy embereit elküldje Péterhez.

Az izraeliták ellensége az angyalok között Gábrriel (BLV). Ő a Szentlélek, aki megmentette őket sokszor, majd mikor mégis ragaszkodtak a hitetlenséghez, megharagudott rájuk, kioktatta őket, majd ellenségük lett:

„orczájának angyala megszabadítá őket, szerelmében és kegyelmében váltotta Ő meg őket, fölvette és hordozá őket a régi idők minden napjaiban. Ők pedig engedetlenek voltak és megszomoríták szentségének lelkét, és ő ellenségükké lőn, hadakozott ellenök.” (Izajás 63:9-10) (KG). Megharagították Allah (S.W.) Szentlelkét, az angyalt, szeretetét haraggá változtatva.

A Szentlélek Izrael népével volt, mikor elhagyták Egyiptomot:

„Akkor megemlékeztek a régmúlt időkről, és Mózesről, az ő szolgájáról. Hol van, aki kihozta a tengerből nyájának pásztorát? Hol van, aki kiárasztotta rá szent lelkét? ... aki

szétválasztotta előttük a vizeket, hogy örök nevet szerezzen magának” (Izajás 63:11-12), de angyal volt, nem isteni személy:

„Nézd, előtted küldöm angyalomat, hogy őrizzen utaidon, és elvezessen arra a helyre, amelyet kijelöltem.” (Exodus 23:20). A Szentlélek volt az angyal, aki velük volt.

Allah (S.W.) Szentleke nemcsak Gábiel neve, hanem sok más angyalé is:

„Most azt láttam, hogy a trón és a négy élőlény és a huszonnégy vén között ott áll a Bárány, mintha leölték volna. Hét szarva volt és hét szeme – ezek az Isten hét szelleme, akiknek küldetésük az egész földre szól.” (Jelenések 5:6). A Lelkek, akiket János látott, nem istenek; akkor a keresztény Szentháromság nem háromság, hanem tízség lenne.

A Jelenések könyve Allah (S.W.) hét Lelkét két másik helyen is említi:

„A trónból zengő, mennydörgő villámok csapkodtak. A trón előtt hét lobogó fáklya lángolt: Isten hét szelleme.” (Jelenések 4:5),

„A szárdeszi egyház angyalának ezt írđ: Ezt mondja az, akié az Isten hét lelke és a hét csillag” (Jelenések 3:1).

Bárki is a Szentlélek, ő nem Allah (S.W.). Ha ő lenne Isten, mindent önmaga tenne meg, de ő erre képtelen. Péter azt mondta:

„hanem mindig csak a Szentlélektől sugalmazva beszéltek – Isten megbízottaiként – a szent emberek.” (2 Péter 1:21). Ha a Szentlélek lenne az örökkévaló Isten és egyenlő lenne az Atyával mindenben, akkor az embereket saját szavain szólaltatná meg.

Ami megcáfolja a Szentlélek istenségét, az tudatlansága – pont, mint mások is – az Ítéletnap idejéről, mivel azt senki nem tudja, csak az Atya:

„Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, az ég angyalai sem, sőt még a Fiú sem, csak az Atya.” (Márk 13:32).

Egy másik tény, amely tagadja a Szentlélek istenségét, azok azok a részek, amelyek úgy beszélnek róla, mint Allah (S.W.) ajándéka az embereknek, ahogy Jézus mondta:

„Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lukács 11:13). Nincs értelme, ha Allah (S.W.) mint a harmadik isteni lény, válik ajándékká, és emberek birtokolják.

Mi több, ha a Szentlélek Isten lenne, akkor azokat az embereket, akikre leszállt, őket is istennek kellene tartanunk. Sok emberre leszállt, mint például:

- Dávidra: **„Izrael fiai közt fogok lakni, és nem hagyom el népemet, Izraelt.” (1 Királyok 6:13),**

- Simeonra: **„Íme, volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű igaz és istenfélő ember. Várta Izrael vigaszát, és a Szentlélek volt rajta.” (Lukács 2:25),**

- a tanítványokra: **„De megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét, és tanúim lesztek” (Ap. Csel. 1:8).**

- végül leszállt Korintus népére, akik hittek Pálnak. Pál azt mondta: **„Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok?” (1 Korintus 6:19).** Mindezek méltóak az imádatra, ha Isten – a Szentlélek – bennük van és betölti őket.

A Szent Biblia nemcsak azokat tartja hívőknek, akik hisznek a Szentlélekben, hanem azokat is, akik nem hallottak a Szentlélekről. Tanítványoknak tartja őket, akkor is, ha nem ismerik ezt az állítólagos Istent:

„Míg Apolló Korintusban tartózkodott, Pál a felső tartományokon át Efezusba érkezett. Itt néhány tanítványra akadt. Megkérdezte tőlük: »Megkaptátok a Szentlelket, amikor hittetek?« »Nem is hallottuk, hogy van Szentlélek« – felelték.” (Ap. Csel. 19:1-2). Ez kétségtelenül cáfolja a Szentlélek istenségét.

Hogy a keresztények arra hivatkoznak a Szentlélekkel kapcsolatban, hogy „**Az Isten lélek**” (János 4:24), az téves. Az idézet nem Allah (S.W.) természetéről beszél, hanem egyik jellemzőjéről, mint hogy „**az Isten szeretet**” (1 János 4:16) és „**az Isten fény**” (1 János 1:5).

János úgy értette, hogy senki nem látta a mindenható Istent, mert Ő nem egy anyagi test, húsból és vérből, és Lukács megerősítette ezt, amikor azt mondta:

„**A szellemnek nincs húsa és csontja**” (Lukács 24:39), ez ezt a jelentést támogatja. A kérdésre, hogy „*miért mondják, hogy az Isten Lélek*”, a válasz az: „*Azért mondják, hogy Lélek, mert messze felette áll az anyagiasságnak, és nem változik.*”⁴⁹

Emiatt a tudósok abban hisznek, hogy a Szentlélek nem Isten, és a Szentháromság fogalma koholmány, amelyet az egyházi zsinatokon fogalmaztak meg a pápák és a császárok kívánságára anélkül, hogy bármely bizonyíték alátámasztaná ezt a hittételt. Egy olyan hittétel, amelyről a próféták sohasem hallottak, Jézus (BLV) soha nem említette, és a tanítványok sem ismerték.

A Modern Katolikus Enciklopédia helyesen mondta:

„*Egy Isten három személyre osztása nem történt meg a keresztény életben vagy hitükben a negyedik század vége előtt.*”⁵⁰

⁴⁹ Dr. Andrew Watson tiszteletes és Dr. Ibrahim Saeed tiszteletes, *A hit alapjainak magyarázata*, 28. old.

⁵⁰ Ibrahim Khalil Ahmad, *Megbocsátás az iszlám és a kereszténység között*, 95. old.

A keresztények bizonyítéka a Szentháromságra

Amikor a kereszténység legfontosabb hittételéről, a Szentháromságról beszélünk, sok bizonyítékot találunk rá a próféták, majd Jézus (BLV) és utána a tanítványai mondásai közt. Azonban ha figyelmesen tanulmányozzuk a Szent Bibliát, nem találjuk a világos bizonyítékot, amit keresünk, sem az Ó-, sem az Újtestamentumban. De ne ítélkezzünk sietősen. Olvassuk el, hogy mit ír erről a fontos hittételről a Szent Biblia.

Az Ótestamentum és a Szentháromság

A keresztények a Tóra egyes részeiben a Szentháromság isteni jeleit vélik felfedezni. Egyike ezeknek a többes számú héber szó, az „Elohim”, amelyet Allahra (S.W.) használnak:

„Kezdetkor teremtette az Isten az eget és a földet.” (Genezis 1:1). Hasonlóképpen, többes számban használja az igét, amely Allah (S.W.) cselekedeteit írja le:

„szálljunk le és zavarjuk össze nyelvüket” (Genezis 11:7).

Vannak más részek az Ótestamentumban, amelyeket a keresztények a Szentháromság jelének tartanak. Az angyalok azt mondják:

„Szent, szent, szent a Seregek Ura” (Izajás 6:3) a „szent” szót háromszor említi. Ehhez hasonló az is, amit János látott látomásában, amely az Újtestamentumban található:

„Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten” (Jelenések 4:8).

Az Ótestamentumban található részek kritikája

A keresztények elismerik, hogy semmi nincs ezekben a részekben, amelyet a Szentháromság világos bizonyítékának lehetne tekinteni, amelyet az egyértelmű egyistenhitről szóló részek cáfolnak. Ezeket a részeket, az Izrael gyermekeihez jött korai próféták tanításaitól kezdve, az olvasók nem a Szentháromságra való utalásnak tekintették, ahogy a keresztények tartják.

Potter tiszteletes elismeri:

„Miután Isten megteremtette a világot és teljessé tette az emberek megteremtésével, egy ideig semmi mást nem jelentett ki Önmagáról, csak a monoteizmust, ahogy a Tóra említi. Azonban sok jel van e monoteizmus mögött, amelyet ha az ember figyelmesen olvas, észrevesz, mint például: »Isten szava«, »Isten bölcsessége«, »Isten lelke«. Akiknek a Tóra lett lekülde, csak az Evangéliumból tudták meg ennek értelmét... mert amire a Tóra csak utalt, az Evangélium kijelentette és elmagyarázta.”⁵¹

A kérdés az, hogy Allah (S.W.) miért titkolta el a Szentháromságot Mózes (BLV) és az izraeliták elől? Miért csapta be a sok monoteizmusról szóló résszel, amely miatt azután ellenkeztek a Szentháromsággal, és tagadták azt? Megbocsát nekik és másoknak, hogy nem találták meg e rejtélyek valódi értelmét?

A tudósok tanulmányozták a keresztények állításait, és megtévesztőnek találták, amelyet az intelligens elme nem fogad el, mert nem illik bele a kontextusba. E részek többes számban beszélnek Istenről, nem határozzák meg, hogy háromról vagy négyről van szó.

A Tóra által használt többes szám (Elohim, leereszkedünk, stb.) a tisztelet jele, ahogy régen szokás volt a nagy emberekről többes számban beszélni. Az ember azt is mondhatja: „mi, mi

⁵¹ Mohammad Abu Zahra, Beszéd a kereszténységről, 121. old., Hashem Jodah, Keresztény hittételek a Korán és az ész érvek fényében, 129.-130. old.

hiszünk, mi elrendeltük”, és önmagáról beszél. A hallgató megérti, hogy ő önmagáról beszél, nem magáról és másokról.

A Szent Bibliában is gyakori a tiszteleti többes szám használata. Sok példa van erre, egyik a nő, a jövendőmondó, aki Sámuel szellemét látta halála után, és többes számot használt leírására:

„Mikor pedig az asszony Sámuel meglátta, hangosan felkiáltott. És szóla az asszony Saulnak, mondván: Miért csaltál meg engem? hiszen te vagy Saul! És monda néki a király: Ne félj! Ugyan mit láttál? Az asszony pedig monda Saulnak: isteneket⁵² látok feljöni a földből. És ő monda néki: Milyen ábrázata van? Ő pedig monda: Egy vén ember jó fel, és palást van rajta. És megismeré Saul, hogy az Sámuel” (1 Sámuel 28:12-14). Sámuelről beszélt, és bár egy idős embert látott, többes számban beszélt róla (istenek). Tehát a többes szám nem feltétlenül több személyt jelent, hanem tiszteletet.

Amikor Izrael fiai a borjút imádták, egy borjú volt, a Tóra viszont háromszor többes számként említi:

„összeolvasztotta és aranyborjút öntött belőle. Azok így kiáltoztak: »Izrael, ez a te istened, aki kihozott Egyiptomból...« Öntött borjút csináltak maguknak, azt imádták, áldozatot mutattak be előtte, és így beszéltek: »Izrael, ezek a te isteneid, akik kihoztak téged Egyiptomból.«” (Exodus 32:4, 8)

Ez a fejezet továbbra is biztosít minket arról, hogy a többes szám egyet jelent:

„Mózes tehát ismét az Úr elé járult és így szólt: »Nézd, a nép nagy bűnt követett el és aranyból csinált magának istent.«” (Exodus 32:31).

⁵² Modern Jakab Király Változat

Hasonló többes számot találunk a Koránban. Allah (S.W.) azt mondja:

„Mi bizony lebecsátottuk a Dhikr-t (intés, emlékeztetés, a Kegyes Korán), és Mi bizony Őrzői vagyunk annak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:9]. A „Mi” az Egyetlen Egyre, Allahra (S.W.) utal.

A szavak háromszori elisméltése, ahogy az angyalok, és az állatok, amelyeket János látott mondták, semmiképpen nem lehet bizonyíték. Ha ezt használjuk bizonyítéknak, akkor nagyon sok istent fogunk találni.

A Szent Biblia a „szent” szót három alkalommal említi kétszer egymás után; körülbelül negyvenszer egyetlen szóként. Az ismétlés célja a nyomatékosítás, ahogy az Ó- és az Újtestamentumban sok más részében.⁵³

A zsidók azt mondták:

„De azok ellene kiáltának, mondván: Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!” (Lukács 23:21) (KG).

Ugyanez történt, amikor Jézus (BLV) megkérte Pétert, ő háromszor elisméltelte:

„Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: »Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?« »Igen, Uram – felelte –, tudod, hogy szeretlek.« ... Aztán másodszer is megkérdezte tőle: »Simon, János fia, szeretsz engem?« »Igen, Uram – válaszolta –, tudod, hogy szeretlek.«... Majd harmadszor is megkérdezte tőle: »Simon, János fia, szeretsz?« Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: »Szeretsz engem?«” (János 21:15-17).

Az evangéliumok és a Szentháromság

⁵³ (Jeremiás 7:4, 22:29), (Ezékiel 21:27)

A keresztények hite szerint sok bizonyíték található a Szentháromságra az Újtestamentumban, amelyek sokkal egyértelműbbek, mint a Tórában találhatóak. Olyan részeket idéznek, mint:

„Megkeresztelkedése után Jézus nyomban feljött a vízből. Akkor megnyílt az ég, és látta, hogy az Isten Lelke mint galamb leszállt és föléje ereszkedett. Az égből szózat hallatszott: »Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.«” (Máté 3:16-17).

Ebben a részben szerepel az Atya, a szeretett Fiú, és a Lélek, aki galamb formájában leszállt rá. Egy másik részben Pál azt mondta:

„Urunk, Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” (2 Korintus 13:13).

Aki figyelmesen olvassa a Máté evangéliumából származó részt, három személyt lát, különböző nevekkkel és tettekkel. Mindegyik lénye különbözik; az egyik kilépett a vízből keresztelkedés után, a második galambként leszállt, és a harmadik az égből azt mondja: **„Ez az én szeretett fiam”**. Hogyan mondhatjuk ezután, hogy itt egyetlen lényről van szó?

A keresztények hite szerint Jézus a Fiú. Itt arra olvasunk utalást, hogy a lélek megtestesült Jézusban (BLV), és ezt több helyen megerősíti: (Lukács 3:22, Máté 12:18), míg más részek arra utalnak, hogy az Atya öltött testet benne: (János 17:21, 14:9-10). Melyik isteni személy öltött testet Jézusban (BLV)?

A Szent Biblia nem említi a Szentháromság három személyét egyszerre, két esetet kivéve: a három tanúról szóló rész János első levelében és Máté evangéliumának végén.

A. A három tanúról szóló rész

A következő a fontosabb a két általam említett idézet közül. János első levelében azt olvashatjuk:

„Tehát hárman tanúskodnak: a Lélek, a víz és a vér, és ez a három egy.” (1 János 5:7-8).

Ez az idézet világosan megmutatja, hogy a három egyetlen Isten. Azonban ez a rész nem található sem a Szent Biblia régi kézírataiban, de még az első nyomtatott változatban sem. Később került bele.

A keresztény tudósok elismerik, hogy ők adták hozzá. Köztük volt Heron, a Henry Weskit kommentár összegyűjtői, Adam Clark és Fender. Emellett szent Ágoston, amikor a negyedik században vitázott azokkal, akik ellenkeztek a Szentháromsággal, nem említette ezt a részt. Tíz disszertációt írt János levelét kommentálva, de ezt a részt nem említette.

A Javított Szabvány Kiadás és néhány más fordítás kitörölte ezt a részt az angol változathoz, azonban a legtöbb fordítás, mint a Douay-Rheims Biblia, a Nemzetközi Szabvány Változat, a James Murdock Újtestamentum és a Modern Jakab Király Változat még tartalmazza.

Az Angol Szabvány Változatban így hangzik:

„Mert a Lélek az igazság. Mert hárman vannak, akik tanúskodnak: a Lélek, a víz és a vér; és ez a három megegyezik.” (1 János 5:6-8). A Jezsuita kiadás említi a bevezetésben a rész kitörlésének okát:

„Ezt az idézetet sehol nem találjuk a tizenötödik század előtti kéziratokban, vagy az azelőttiekben, még a legjobb latin fordításokban sem. A legvalószínűbb, hogy egy széljegyzet volt, amelyet behelyeztek a szövegbe a nyugati fordításokban.”

Benjamin Wilson, a görög kéziratok fordítója ugyanezt mondta:

„Ez a mondat, amely az istenség bizonyítéka, nem található egyetlen görög kéziratban sem a tizenötödik század előtt. Sem a

görög írók, sem a régi latin pápák nem említették, még akkor sem, ha illetet volna a témához, ezért őszintén meg kell, hogy mondjam: ez egy koholmány.”⁵⁴

B. Máté evangéliumának utolsó versei

A második rész, amelyet a keresztények a szentháromság bizonyítékának tartanak, a Máté evangéliuma utolsó fejezetében található. Ez a vers Jézusról (BLV) beszél mennybemenetele előtt, amikor parancsot adott a tanítványainak:

„Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28:18-20) (KG).

Az első kritikus pont e részben az, hogy bár ez egy nagyon fontos téma, a másik három evangélium nem említi. Minden evangélium egyetért, hogy Jézus (BLV) számárháton érkezett Jeruzsálembe. ***A számárháton utazás fontosabb, mint a szentháromság, amelyet csak Máté említ?***

Emellett amikor Márk evangéliuma végén Jézus (BLV) parancsot adott a tanítványoknak, nem említette a Szentháromságot. Márk azt mondta:

„Aztán így szólt hozzájuk: »Menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik.«” (Márk 16:15-16). Ez arra utal, hogy a

⁵⁴ RahmatuLlah Al-Hindi, *A kinyilatkoztatott igazság*, 497-504. old., Ahmad Deedat, *Ötven ezer hiba a Szent Bibliában*, 12. old.

Szenhááromságról szóló rész Máté evangéliumában koholmány, tehát nem hiteles.

Nyugati tudósok megerősítik, hogy a rész koholmány. Wills azt mondta:

„Nincs rá bizonyíték, hogy az apostolok hittek a Szenhááromságban.”

Adolph Harnack azt mondta:

„A szenhááromságról szóló rész, amely az Atyáról, a Fiúról és a Szenhááromságról szól, idegen Jézustól, ő soha nem említette, és nem létezett az apostolok idejében. Csak a későbbi keresztény tanításokban találjuk, hogy Jézus utasítást adott feltámadása után, mert Pál erről semmit nem tudott.”⁵⁵ (Pál nem idézte Jézus mondását, amelyben felszólított a kereszténység elterjesztésére minden nép közt.)

Amikor a történész Eusebius idézte ezt a részt, ő nem említette az Atyát és a Szentleket, csak azt mondta:

„Elmentek minden néphez, hogy hirdessék az evangéliumot, Jézus hatalmára támaszkodva, aki azt mondta nekik: »Menjetek el, és tanítsatok minden népet az én nevemben«.”⁵⁶

Ami bizonyosságot ad nekünk, az a Máté evangéliumának újonnan felfedezett héber kézírata, amely az eredeti, és ez nem tartalmazza ezt a részt. Ez Dr. G. Recart, az Anglikán Missziós Kollégium teológia professzora szerint ez erős bizonyítéka annak, hogy a rész koholmány:

„A katolikus egyház és a keleti ortodox egyház hazudott a világnak a Máté evangéliumának utolsó verseivel kapcsolatban,

⁵⁵ Kamel Saafan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 66. old., Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Krisztus a keresztény forrásokban*, 61. old., Husni Al-Ateer, *Monoteisztikus keresztény hittételek az iszlámban és a kereszténységben*, 92. old.

⁵⁶ Eusebius, *Az egyház története*, 100. old.

*mert mindenki, akit ezen a módon kereszteltek meg, hibás keresztységben részesült, és megváltás nélkül halt meg.*⁵⁷

Dr. Recart arra is emlékeztet minket, hogy sok más rész csak Jézus Krisztus keresztységéről beszél, amely Péter híres beszédében szerepel. Péter azt mondta:

„Térjete meg – felelte Péter –, és keresztelkedj meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűnei bocsánatára. És megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (Ap. Csel. 2:38).

A szamaritánusok Keresztelő János keresztységével keresztelkedtek, amikor hallották Pétert:

„megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére.” (Ap. Csel. 19:5) (KG). Péter nem kérte őket, hogy az Atya és a Szentlélek nevében keresztelkedjenek meg.⁵⁸

A tanítványok története biztosít minket arról, hogy nem ismerték ezt az idézetet. Nem mentek minden néphez, ahogy Jézus (BLV) állítólagosan mondja a kérdéses rész szerint. Ellenkezőleg, azt mondta nekik, hogy ne tanítsanak senkit a zsidókon kívül:

„Ezt a tizenkettőt küldte Jézus, megparancsolva nekik: »A pogányokhoz vivő utakra ne térjete rá, s a szamáriaiak városaiba ne menjete be! Forduljatok inkább Izrael házának elveszett juhaihoz!«” (Máté 10:5-6).

Ez tanúsítják a második századi történelmi források, amelyek ellenkeznek minden nép tanításával és a Szentháromság nevében történő keresztéssel. Apollonius, a történész azt mondta:

„Az idősektől azt hallottam, hogy Jézus mennybemenetele előtt azt parancsolta a tanítványainak, hogy ne menjenek messze Jeruzsálemtől tizenkét évig.”⁵⁹

⁵⁷ www.jesus-messiah.com/apologetics/catholic/matthew-proof.html

⁵⁸ Lásd még: (Ap. Csel. 10:48, 8:16)

⁵⁹ Husni Al-Ateer, *Monoteisztikus keresztény hittételek az iszlámban és*

A tanítványok azt tették, amit Jézus (BLV) mondott. Nem hagyták el Jeruzsálemet, amíg a körülmények rá nem kényszerítették őket:

„Akik az István miatt kitört üldözés elől szétszéledtek, eljutottak egészen Föníciáig, Ciprusig és Antióchiáig, az evangéliumot azonban csak a zsidóknak hirdették.” (Ap. Csel. 11:19).

Ha a tanítványok hallották volna, hogy Jézus (BLV) azt parancsolja nekik, hogy tanítsanak minden népet az Atya, Fiú és a Szentlélek nevében, akkor ők ezt tették volna, és szívesen tanították volna a gójokat.

Amikor a bálványimádó Cornelius keresztény hitre térése után megkérte Pétert, hogy tanítsa, a tanítványok hibáztatták Pétert, hogy ezt tette. Péter azt mondta nekik:

„Jól tudjátok, hogy mennyire tilos zsidó férfinak pogánnyal érintkeznie vagy vele tartania. De nekem az Isten megmutatta, hogy egy embert sem szabad közönségesnek vagy tisztátalannak tartani.” (Ap. Csel. 10:28).

Figyeljük meg, hogy Péter nem említi, hogy Jézus (BLV) kérte tőlük ezt, hanem azt mondta:

„az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk, akik ettünk és ittunk vele halálából való feltámadása után. Megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek” (Ap. Csel. 10:41-42), vagyis csak a zsidóknak.

Amikor visszatért Jeruzsálembe, még több kritikával szembesült:

„Mikor tehát Péter feljött Jeruzsálembe, a körülméltéségből valók nekitámadtak, és azt mondták: »Bementél a körülméltetlen férfiakhöz, és ettél velük!«” (Ap.

---

a kereszténységben, 230. old., Ahmad ‘Abd Al-Wahab, Egyistenhívő keresztények a történelemben, 91-94. old.

Csel. 11:2-3 (KNB). Elmondta nekik az álmot arról, hogy gójokkal evett:

„Péter hozzáfogott, és sorjában elbeszélte nekik a történeteket: »Joppe városában voltam és imádkoztam, közben látomásom volt. Valami lepedőféle ereszkedett le egészen elém az égből, a négy csücskénél fogva. Amikor jól szemügyre vettem, szárazföldi négylábúakat, vadakat, csúszómászókat és égi madarakat láttam benne. És hangot is hallottam. Így szólított meg: Nos, Péter, öld meg és edd meg! Én szabadkoztam: Szó sem lehet róla, Uram, hisz nekem soha semmi közönséges és tisztátalan nem volt még a számban. Másodszor is megszólított az égi hang: Amit az Isten tisztává tett, azt te ne tartsd közönségesnek. Ez háromszor megisméltődött, aztán az egész fölemelkedett újra az égbe.«” (Ap. Csel. 11:4-10), és hogy a Szentlélek hogy kérte meg, hogy menjen:

„A Lélek felszólított, hogy habozás nélkül menjek el velük. Velem tartott ez a hat testvér is, és az illető férfi házába értünk.” (Ap. Csel. 11:12).

Péter e meggyőző magyarázata után a tanítványok megegyeztek, hogy engedik, hogy tanítsa a gójokat:

„Miután ezeket hallották, elhallgattak, és dicsőítették az Istent: »Tehát a pogányoknak is megadta az Isten az életre vezető bűnbánatot.«” (Ap. Csel.11:18).

Tehát senki, Pétert is beleértve, nem ismerte a Máté evangéliumában található részt, amely minden nép megkeresztelésére hív az Atya, Fiú, és a Szentlélek nevében. Miért? Mert Jézus (BLV) nem említette, és ők nem hallották ezt tőle, és ha Jézus (BLV) mondta volna, akkor ezt nem tartották volna hibának.

A tanítványok megegyeztek Pállal, hogy ő tanítja a gójokat, ők pedig a zsidókat. Pál azt mondta:

„elismerték, hogy én éppúgy megbízatást kaptam az evangélium hirdetésére a körülmetéletlenek, mint ahogy Péter a körülmetéltek körében. Aki ugyanis Péternek erőt adott a körülmetéltek közötti apostolkodásra, velem is együtt munkálkodott a pogányok között. Amikor Jakab, Kéfás és János, akiket oszlopoknak tekintettek, fölismerték az osztályrészemül jutott kegyelmet, az egyetértés jeléül kezüket nyújtották nekem és Barnabásnak: **Mi apostolkodjunk a pogányok, ők meg a körülmetéltek körében.**” (Galaták 2:7-9).
Hogyan ellenkezhetek Jézus (BLV) parancsával – ha a Máté evangéliumában lévő rész igaz – és hagyhatták volna figyelmen kívül minden nép tanítását, és hagyják csak Pálra és Barnabásra?

Mindezek a bizonyítékok cáfolják Máté evangéliuma részének hitelességét, és bizonyítják, hogy koholmány. Jézus (BLV) nem mondott ilyen szavakat.

Ha nem is számítjuk, amit mondtam, akkor sincs semmi az idézetben, amely a Szentháromságról beszél. Három különálló személyről beszél, az „és” szóval köti össze, ami három különböző egység meglétére utal. A helyes értelmezése Máté idézetének a következő: *„Menjetek Allah (S.W.) nevében és Jézus, a küldötte nevében, és az inspirációval, amelyet Allah küldött neki, Allah (S.W.) parancsaival”.*

Máté verse hasonlít ahhoz, amit Pál mondott Timóteusnak küldött levelében. A keresztények azonban ezt nem tartják a Szentháromság bizonyítékának:

„**Az Istenre, Krisztus Jézusra és a választott angyalokra kérek, tartsd meg mindezt előítéllettől mentesen, és semmit ne tégy részrehajlásból.**” (1 Timóteus 5:21). Ezt a részt senki nem értelmezi úgy, hogy az angyalok istenségéről szólna, vagy, hogy ők a Szentháromság harmadik személye. Pál részlete ugyanazt jelenti, mint Máté részlete.

Az Exodus könyve ugyanezt említi, amikor Izrael gyermekeit hívja, hogy higgyenek Allahban (S.W.) és Mózesben (BLV), de

senki nem gondolta, hogy Allah (S.W.) és Mózes (BLV) ugyanaz és egyenlő:

„A népet félelem töltötte el az Úr színe előtt, de bízott az Úrban és Mózesben, az ő szolgájában.” (Exodus 14:31).

Ez a kifejezésmód nagyon gyakori minden nyelvben és könyvben. A Koránban is találunk sok hasonló verset:

„Ó, ti, akik hisztek! Higgyetek Allahban és az Ő Küldöttében és a Könyvben, amit lebecsátott a Küldöttének és a Könyvben, amit már korábban lebecsátott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:136].

A Szentháromság alapos vizsgálata

*H*a nem találunk bizonyítékot a Szentháromság alátámasztására, van esetleg a Szent Bibliában olyan bizonyíték, amely az ellenkezőjét, az egyistenhitet bizonyítja?

Aki a Szent Bibliát tanulmányozza, észre fogja venni, hogy a Szentháromság egy idegen elképzelés, és hogy a Szent Biblia tele van magától értetődő tényekkel, amelyek a kereszténység monoteisztikus jellegét jelentik ki. Sok olyan rész van a Szent Bibliában, amely világosan kimondja, hogy Jézus (BLV), a tanítványai, és minden korábbi próféta hite az egyistenhit volt.

Először: Monoteisztikus részek az Ótestamentumban

Az egyistenhit természetes az Ótestamentumban. A próféták (BLV) ezt hirdették, és erre emlékeztették az embereket, és az idézetek biztosítanak erről a hitről. Ilyen részekből hoztunk néhány példát:

- ◆ A Deuteronomium könyvében találjuk a híradást Mózes (BLV) parancsolatairól, amelyet Allah (S.W.) két kőtáblára írt, és megparancsolta Izrael gyermekeinek, hogy megtartsák, és Jézus (BLV) ezt megerősítette: „**Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr! Szeresd Uradat, Istenedet szíved, lelked mélyéből, minden erőddel! Ezeket a parancsokat, amelyeket ma szabok neked, őrizd meg szívedben, és védj gyermekeidnek is az eszébe, beszélj róluk, amikor otthon tartózkodsz s amikor úton vagy, amikor lefekszel s amikor fölkelsz. Igen, jelként kösd őket a kezedre, legyenek ék a homlokodon. Írd fel őket házad ajtófélfájára és kapujára!**” (Deuteronomium 6:4-9).

- ◆ „**Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kivezettelek Egyiptomból, a szolgaság házából. Ne legyenek más isteneid!**” (Deuteronomium 5:6-7)
- ◆ Allah (S.W.) parancsolata Mózesnek (BLV) és Izrael gyermekeinek: „**Én vagyok az Úr, a te Istened, én hoztalak ki Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. Senki mást ne tekints Istennek, csak engem. Ne csinálj magadnak faragott képet vagy hasonmást arról, ami fent van az égben, vagy lent a földön, vagy a vizekben a föld alatt.**” (Exodus 20:2-4)
- ◆ A Királyok első könyvében: „**Hogy megismerjék a földön minden népek, hogy csak az Úr az Isten, és hogy ő kívülötte nincsen más.**” (1 Királyok 8:60) (KG).
- ◆ A Zsoltárok könyvében: „**Eljőnek a népek mind, a melyeket alkottál, és leborulnak előtted Uram, és dicsőítik a te nevedet. Mert nagy vagy te és csodadolgokat művelsz; csak te vagy Isten egyedül!**” (Zsoltárok 86:9-10) (KG). Ez azt jelenti, hogy Ő az Egyetlen Egy Isten, és senki – Jézust (BLV) is beleértve – nem osztozik ebben.
- ◆ Izajás könyvében azt olvassuk: „**Előttem isten nem alkottatott, és utánam sem támad soha. Egyedül én vagyok az Úr, rajtam kívül nincsen szabadító. Én hirdettem előre és hoztam szabadulást**” (Izajás 43:10-12)
- ◆ „**Most tehát Urunk, Istenünk, szabadíts ki minket a kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy csak te vagy Isten, az Úr.**” (Izajás 37:20)
- ◆ „**Én vagyok az Úr, a mindenség teremtője; én terjesztettem ki az eget egyedül, és amikor a földet megformáltam, nem volt szükségem segítségre.**” (Izajás 44:24) ez teljesen ellenkezik a Szentháromság elképzelésével.

- ◆ „Én vagyok az Úr, és senki más! Rajtam kívül nincs más isten.” (Izajás 45:5)
- ◆ Izajás próféciái között azt olvassuk: „Ezt mondja Izrael Királya s Megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs más isten. Ki hasonlít hozzám? Álljon fel és szóljon: jelentse be és igazolja magát előttem!... Van-e más isten rajtam kívül? És van-e más Szikla? Nem tudok róla.” (Izajás 44:6-8)
- ◆ Sok más részlet is van az Ótestamentumban (Malakiás 2:10, 1 Királyok 8:27, stb.)

Másodszor: Monoteisztikus részek az Újtestamentumban

Az Újtestamentum könyvei egyértelműen kijelentik, hogy Allah (S.W.) az Egyetlen Egy Isten, Úr és Teremtő. Az evangélium szerzői azt írják, hogy Jézus (BLV) és tanítványai mondták ezeket a szavakat.

- ◆ Jézus (BLV) azt mondta: „**Atyának se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei. Tanítónak se hívassátok magatokat, mert egy a ti tanítótok, Krisztus.**” (Máté 23:9-10)
- ◆ „**Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: »Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?« Ó így válaszolt neki: »Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van, aki jó.«**” (Máté 19:16-17)
- ◆ János könyvében: „**E szavak után Jézus az égre emelte tekintetét, és így imádkozott: »Atyám, elérkezett az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged. Hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy akiket neki adtál, azoknak örök életet adjon. Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz**

Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.«” (János 17:1-3). Tehát nincs más igaz Isten, csak egy, Allah (S.W.).

- ◆ Amikor megpróbálta Jézust (BLV) megkísérteni, az ördög azt mondta: „**»Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem.«** Ekkor így szólt hozzá Jézus: **»Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«” (Máté 4:9-10)** (UF). Ugyanezt Lukácsnál is olvashatjuk (Lukács 4:8).
- ◆ Jézus (BLV) azt mondta a zsidóknak: „**»Azt teszitek, amit atyátok tett.«** De tovább erősködtek: **»Nem házasságtörésből születtünk, egy atyánk van, az Isten.«** Jézus ezt válaszolta: **»Ha Isten volna az atyátok, akkor szeretnétek engem. Mert az Istentől való vagyok, tőle jöttem. Hisz nem magamtól jöttem, hanem ő küldött.«” (János 8:41-42).**

Ezek a részek és sok más Egy Istenről beszélnek, és nincs bennük semmi, ami három személyről beszélne, akik egy lényben egyesülnek, ahogy a keresztények állítják.

A szentháromság elfogadhatatlan rejtély az elme számára

Nyilvánvaló ellentmondás van az egyházi zsinatok döntései és a Biblia monoteisztikus részei között. A keresztényeknek logikusan kellett megoldaniuk ezt a problémát. Át kellett hidalniuk ezeket az ellentéteket, amelyeket lehetetlen áthidalni, és el kellett magyarázni az embereknek, hogy egy az három, és három az egy.

A dogmát gyengesége miatt az emberi elme számára lehetetlen megérteni, és a keresztényeknek nem maradt más választásuk, mint hogy azt mondják, hogy a Szentháromság egy rejtély, amit lehetetlen megérteni. Emellett néhány keresztény bevallja, hogy a kereszténység az elmével ellenkezik.

Szent Ágoston azt mondta:

„Hiszek, mert ez elfogadhatatlan az elmének.”

Kierkegaard azt mondta:

„Minden egyes kísérlet arra, hogy a kereszténységet egy hihető vallássá tegyék, a hit lerombolásához vezet.”

A *Keresztény tanítások* című könyvben azt olvassuk:

„Nem megengedett megkérdezni Isten titkait, mert nem érthetjük meg a hit titkait.”

De Grout tiszteletes *Katolikus tanítások* című könyvében azt mondta:

„A Szentháromság egy találós kérdés a szó legigazabb értelmében, és elménk nem képes megemészteni egy háromság-Istent, de ez az, amit a kinyilatkoztatás tanít nekünk.”

A Szentháromságról azt mondta Zaki Shnouda:

„Egyike az isteni rejtélyeknek, amelyet elmével képtelenség megérteni.”

James Ted atya azt mondta:

„A kereszténység az ész felfogóképességén túl van.”

Anis Shorouh pap azt mondta:

„Egy a háromban és három az egyben, ezek olyan rejtélyek, amelyeket nem kell megérteni, de el kell fogadni.”

Tawfiq Jayed pap *Örök titok* című könyvében a Szentháromságról azt mondta, hogy lehetetlen megérteni, és nincs értelme, hogy megpróbálkozzunk vele, mert ahogy mondta:

„Aki megpróbálja teljesen megérteni, az olyan, mint az, aki az óceán vizét igyekszik a kezébe fogni.”⁶⁰

⁶⁰ Mohammad Wasfi, *Krisztus (BLV) tények és elképzelések között*, 139. old., Ahmad Deedat, *Vita az időről*, 105. old., Hashem Jodah, *Keresztény hittételek a Korán és az értelem szerint*, 153. old., Kamel Saafan, *Tanulmány a Tóráról és az Evangéliumról*, 235. old., Kamel

Mindeme félrevezetésnek köszönhetően az igazság elvész, ami az, hogy a Szentháromság egy olyan hittétel, amelyet lehetetlen megérteni; nem elménk gyengesége miatt, hanem mert ellenkezik az ésszel és az emberi természettel.

Az egyistenhit és a Szentháromság a kereszténység történelmében

„Midőn Allah mondta: »Ó, Jézus, Mária fia! Talán te mondtad az embereknek: „Engem vegyetek és az anyámat két istennek, Allah mellé!”« Mondta: »Magasztaltassál! Hogyan mondhatnék én olyat, amihez nincs jogom? Ha én mondtam volna, Te bizony tudnád azt. Te tudod, mi van az én lelkemben, ám én nem tudom, mi van a Te lelkedben. Hiszen Te vagy a láthatatlan dolgok Tudója! Csak azt mondtam nekik, amit Te parancsoltál meg nekem, azt, hogy: Allahot szolgáljátok! Az én Uramat és a ti Uratokat. Tanú voltam velük szemben, amíg közöttük tartózkodtam. Ám miután elszólítottál, Te vagy az őrző felettük. Te minden dologra tanú vagy!«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:116-117]

Ha Jézus (BLV) és kortársai nem állították, hogy ő isten, akkor hogy kerültek ezek a hittételek a kereszténységbe?

E kérdésre a válasz: *Pál volt, aki bevezette ezeket a kereszténységbe.* Pál, a zsidó, aki a kereszténység ellensége volt, aki azt állította, hogy látta Jézust (BLV), miután Allah (S.W.) felemelte őt a mennybe. E hittételeket a pogányoktól vette, akik néhány embert szentnek tekintenek, és Isten fiainak tekintik őket.

„És mondták a keresztények: »A Messiás Allah fia!« Ezek az ő szavaik a szájaikban. Hasonlítanak ők azoknak a szavához, akik korábban hitetlenkedtek. Allah verje meg őket! Hogyan fordulhatnak el ennyire?» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:30]

Pál fontossága a kereszténységben

Pál az Újtestamentum írói közül a leghíresebb, és az abszolút legfontosabb közöttük. Tizennégy levelet írt, amely majdnem az

Újtestamentum felét teszik ki, és vannak olyan keresztény hittételek, amelyeket csak ezekben a levelekben találhatunk meg. Pál volt a kereszténység és hittételeinek alapítója, és ő az egyetlen, aki prófétának állította magát, és evangélistának. (bár nem írt evangéliumot – a ford.)

Pál levelei ennek a megváltoztatott kereszténységnek az alappillérei. Ezek az első írott dokumentumok az Újtestamentumból, és kissé hasonlítanak a többihez, különösen János evangéliumához.

Az egyház sok más levelet elutasított, amelyek ellenkeznek Pál kereszténységével, amelyek elnyomták Jézus (BLV) és a tanítványok kereszténységét.

Pál befolyása a kereszténységre tagadhatatlan. Michael Hart ezért helyezte őt a *100 legbefolyásosabb ember a történelemben* című művében az első tíz közé. Jézust (BLV) a harmadik, Pált a hatodik helyre helyezte.

Ennek okát Michael Hart így határozta meg:

„A kereszténységet nem egy ember alapította, hanem kettő: Jézus és Pál. Ezért ennek dicsőségét el kell osztani kettejük között. Jézus határozta meg a kereszténység erkölcsi értékeit, spiritualitását és az emberi viselkedést; Pál pedig kidolgozta a teológiáját.”

Hozzátette: *„Jézus nem hirdetett semmit abból amit Pál mondott, és Pál tehető felelősnek Jézus istenségéért.”* Hart arra is felhívja figyelmünket, hogy Pál nem használta az „Emberfia” kifejezést, ahogy Jézus (BLV) nevezte magát.

Sir Arthur Findlay A táguló univerzum című könyvében azt mondja:

„Pál volt az, aki megalapította a kereszténység nevű vallást.”

Pál és Jézus istensége

Ha az evangéliumok – Jánosét kivéve – nem bizonyítják Jézus (BLV) istenségét, Pál levelei tele vannak olyan kifejezésekkel és részekkel, amelyek túlzásig felmagasztalják Jézust (BLV), más részek pedig egy különleges embernek tartják őt. Mit gondolt akkor Pál Jézusról (BLV)? Prófétának tartotta, megtestesült Istennek, vagy minek?

Pál leveleit tanulmányozva ellentmondásokba ütközünk a különböző levelek esetében, mert vannak olyan részek, amelyek emberként beszélnek róla (BLV), másik viszont istennek tartják. Ez az ellentmondás Pál döntése a hallgatóit figyelembe véve, saját gondolatának változása Jézus (BLV) személyét illetően, vagy azért volt, mert a leveleket megváltoztatták, és koholmányokat illesztettek beléjük? Mindez lehetséges, de bizonyítékok nincsenek.

A következő egy olyan rész, amely Jézusról (BLV) mint Allah (S.W.) szolgájáról beszél, aki viszont különbözik az emberektől, mert Allah (S.W.) szerette és kiválasztotta őt:

„Hiszen egy az Isten, egy a közvetítő is Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus” (1 Timóteus 2:5).

Pál kijelenti Allah (S.W.) Egyedülvalóságát:

„teljesítsd megbízatásodat büntetlenül és feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteléig. Ezt a kellő időben megmutatja a boldog és egyedüli uralkodó, a Királyok Királya és Urak Ura, aki egyedül halhatatlan” (1 Timóteus 6:14-16). Tehát Jézus úr, de csak Allah (S.W.) az urak Ura. Ezek a részek és sok más Jézusról (BLV), mint emberi lényről beszél, aki azonban különbözik másoktól, mert Allah szerette őt, és kiválasztotta, hogy közvetítse üzenetét.

Más részek tele vannak Jézus (BLV) túlzásba menő felmagasztalásával, amelyek szinte Allah (S.W.) valóságos fiaként beszélnek róla, amely szerint ő különbözik másoktól, akiket a Szent Biblia isten fiaiként említ. Ez világos az olyan

részekben, amelyek Jézust (BLV) Isten képeinek vagy megtestesülésének tartják.

Pál azt mondta: **„elküldte tulajdon fiát a bűn miatt a bűn testének hasonlóságában” (Rómaiak 8:3),**

„Aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta” (Rómaiak 8:32), azt is mondta:

„Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született” (Galaták 4:4), ami Jézus (BLV) igazi fiúságára utal, mert minden hívő – metaforikusan – Isten gyermeke, és mindannyian asszonytól születtek.

„Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsőszülötte.” (Kolossé 1:15)

„Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette magát, szolgai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez.” (Filippi 2:6-7)

„Valóban nagy a kegyességnek a titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben” (1 Timóteus 3:16) (UF)

„amikor elérkezett a meghatározott idő, kinyilatkoztatta tanítását az evangélium hirdetése útján, amelyre üdvözítő Istenünk rendelkezéséből megbízást kaptam” (Titusz 1:3). Tehát Pál az egyetlen az Újtestamentum írói közül, aki Jézusról (BLV), mint Istenről beszél.

A tudósok tanulmányozták, hogy melyek voltak azok a körülmények, amelyek miatt Pál Istennek tartotta Jézust (BLV), és melyek azok a források, ahonnan Pál a hitét merítette.

A területeken, ahol Pál tanított, mítoszok voltak elterjedve, amelyeket a naivok, amilyenek az emberek nagy része volt akkor, elhittek. Emellett ezek a közösségek bálványimádók voltak; több istenben hittek, akik megtestesültek, majd meghaltak. Lisztrában Pál és Barnabás csodákat tettek, ezért az emberek őket is isteneknek tartották:

„Amikor a tömeg látta, mit tett Pál, likaóni nyelven felkiáltott: »Az istenek szálltak hozzánk emberi alakban!« Barnabást elnevezték Zeusznak, Pált meg, minthogy ő vitte a szót, Hermésznek.” (Ap. Csel. 14:11-12). Zeusz és Hermész görög istenek voltak, a Szent Bibliai szótár szerint az első a legnagyobb isten, a második az ékesszólás istene.

Ezek az egyszerű emberek Pált és Barnabást is istennek tartották, csak mert tettek néhány csodát. Emellett az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv megemlíti, hogy a pap áldozatot mutatott be neki, de Pál és Barnabás ezt elutasította (Ap. Csel. 14:13-18).

Mit mondanának ezek az emberek Jézusra (BLV), aki feltámasztotta a halottat, feltámadt a halálból, és sok csodát tett?

A megtestesült istenekről szóló elképzelések elfogadhatóak voltak a pogányok számára, akik dátumokat határoztak meg a megtestesült istenek születése, halála és feltámadása megünneplésére. Ezért Pál Isten leszállásáról beszélt nekik a földre, hogy a görögök megértsék, és ismerős legyen számukra.

Az egyházak, amelyekben Pál tanított, más egyházaknál inkább elfogadták és magukévá tették ezt a hitet, elfogadták az ember-isten gondolatát, mert korábban bálványokat imádtak.

Jézus (BLV) istensége lett a hivatalos nézet a kereszténységben az első niceai zsinat után, amely határozatot hozott Jézus istenségéről, majd az első konstantinápolyi zsinat teljessé tette a Szentháromságot azzal, hogy istenné tették a szentlelket.

Első: A niceai zsinat

Kr. u. 325.-ben Nagy Konstantin császár parancsára összehívták a niceai zsinatot. A császár néhány évvel korábban bevezette a vallási tolerancia törvényét.

Konstantin felismerte, hogy a keresztény egyházak közti különbségek rossz hatással vannak az emberekre és az egész birodalomra, annak létezését kockára téve. Ezért elhatározta, hogy egy általános tanácskozásra hívja össze az összes keresztény felekezetet. Személyesen vezette a zsinatot, ahol 2048 pap vett részt a különböző egyházakból. A tárgyalások három hónapig tartottak, de nem vezettek megállapodáshoz.

A császár kibékítette az ellenfeleket, és kiadta a Niceai Hitvallást, amely Jézus (BLV) istenségét tette a keresztények, majd az egész Római Birodalom hivatalos vallásává.

A niceai zsinat nem beszélt a Szentlélekről, vagy istenségéről. A róla szóló tárgyalások folytatódtak az egyházak között, majd az első konstantinápolyi zsinaton döntöttek a kérdéséről.

Második: Az első konstantinápolyi zsinat

Az első konstantinápolyi zsinatot Kr. u. 381.-ben hívták össze, hogy megtárgyalják Macedonius Arius, Konstantinápoly püspöke nézeteit, aki tagadta a Szentlélek istenségét. Azt mondta:

„A Szentlélek az isteni tevékenység, amely szétterjedt a világban, ő nem egy isteni személy, különbözik az Atyától és a Fiútól.”

A zsinatot I. Theodosius császár (megh.: Kr. u 395.) parancsára hívták össze. Százötven püspök volt jelent, akik eldöntötték, hogy eltörlik Arius hitét. Emellett meghatározták, hogy a Szentlélek Allah (S.W.) lelke és az Ő élete, és a Szentháromság harmadik személye, és hozzáadtak a Niceai Hitvalláshoz egy sort; így lett a Szentháromság a kereszténység hivatalos hitelve.

Sok egyistenhívő volt, akik kis befolyásuk és jelenlétük ellenére elutasították a Szentháromságot és Jézus (BLV) istenségét még sok évszázaddal a niceai zsinat után is, az egyház hatalma és fennhatósága ellenére is.

Alacsony számuk oka az inkvizíció és az egyház hatalma. Elég itt megemlíteni néhányat az eretnekeknek tartott egyházak közül, akik tagadták Jézus (BLV) istenségét és a Szentháromságot. Ők a nazarénusok, az ariánusok, az eboniták, az apollináriusok és a nesztorianusok.⁶¹

Egyistenhit a reformáció után

Az egyház hatalmának elvesztésével az egyistenhívő nézet ismét megjelent, és a Szentháromság megingott. Luther Márton ezt így fejezte ki:

„A Szentháromság gyenge kifejezés, nem rendelkezik meggyőző erővel, és a szentírásban sehol sem szerepel.”

Az *unitáriusok története* című könyvében Filbert azt mondta:

„Kálvin kijelentette, hogy »a Niceai Hitvalláshoz, amelyet a niceai zsinat adott ki, jobban illene, ha csak egy dal lenne, és nem egy hittétel.«”

Amikor Kálvin megírta *A keresztény vallás intézményei* című könyvét, ritkán említette a Szentháromságot.

A huszadik század elején az unitáriusok száma megnőtt; Nagy-Britanniában és gyarmatain körülbelül négyszáz egyházközség alakult; és ugyanez történt az Egyesült Államokban. Ezt a vallási nézetet Nagy-Britanniában két teológiai egyetemen tanítják, Manchesterben és Oxfordban, Amerikában pedig Chicagóban és a kaliforniai Pricklyben. Körülbelül százhatvan egyház vagy főiskola van Magyarországon és sok más európai országban.⁶²

⁶¹ Eusebius, *Az egyház története*, 130., 343. old.

⁶² Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Egyistenhívő keresztények a történelemben*, 45-53. old.

Kr. u. 1921.-ben egy oxfordi vallási konferencián, amelyen sok tudós vett rész, az elnök Carlyle püspöke, Dr. Rachel volt. Beszédében azt mondta, hogy:

„Az ő Szent Biblia-olvasata alapján nem hisz Jézusban, mint Istenben, és hogy a János evangéliumában található részek, amelyeket a szinoptikusok nem említenek, nem tekinthetők történelminek.” Azt mondta, hisz mindabban, amit Jézusról (BLV) mond a könyv: szűz születésében, hogy meggyógyította a betegeket, vagy, hogy lelke létezett az emberek előtt, de mindez nem jelenti istenségét. A résztvevők közül sokan osztoztak nézetében.

Emil Lord azt mondta:

„Jézus nem hitte magáról, hogy egy prófétánál több lenne, sőt, néha kevesebbet gondolt magáról, mint egy próféta. Soha nem mondott olyat, ami alapján az ember azt hihetné, hogy nézetei és gondolatai különböznenek az emberektől. Jézus új szóval fejezte ki szerénységét, mikor azt mondta, hogy ő az Emberfia. A múltban a próféták hívták magukat emberfiának, hogy megmutassák a különbséget köztük és Isten között.”

Kr. u. 1977.-ben hét teológus írt egy híres könyvet, amelynek címe: *A megtestesült Isten mítosza*. Ebben a könyvben azt olvassuk:

„E csoport igazolja, hogy a Szent Biblia könyveit különböző körülmények között írta emberek csoportja, és szavaikat nem lehet isteni inspirációnak tekinteni. Akik részt vettek e könyv írásában, abban hisznek, hogy lesz valamilyen teológiai fejlődés a huszadik század végéig.”

Nyolc brit teológus írt egy könyvet *Jézus nem Isten fia* címmel. Megerősítették az előző könyvben írottakat, és azt mondták:

„A lehetősége annak, hogy egy ember Istenné lesz, valószínűtlen és hihetetlen manapság.”⁶³

⁶³ Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Különbségek a Szent Biblia fordításai*

1984.-ben a londoni hétvégi tévéműsor interjút készített David Jenkins püspökkel, az anglikán egyház fejével. Az egyházfő azt mondta, hogy Jézus istensége nem határozott tény, és hogy nem hiszi, hogy a szűz születés és Jézus feltámadása történelmi események. (Tehát nem igazak)

Szavai nagy port kavartak a protestáns egyházak berkeiben. A *Daily News* napilap kérdőívet készített harmincegy püspökkel a harminckilencből Jenkins állításairól. A kérdőívet 1984. június 25.-én publikálták, és a következő eredményt hozta:

„11 püspök ragaszkodott hozzá, hogy a keresztények Jézust mind Istennek, mind embernek kell, hogy tartsák, míg 19 azt mondta, hogy elég Jézust Isten magas szintű képviselőjének tekinteni.” 9 püspök kételkedett Jézus feltámadásában, és azt mondták, hogy egy sor tapasztalat vagy érzés volt az, amely meggyőzte követőit arról, hogy még köztük él. Tizenöt püspök azt mondta: *„A csodákat, amelyeket az Újtestamentumban találunk, később adták hozzá Jézus történetéhez”*. Ez azt jelenti, hogy ez nem lehet bizonyíték istenségére.⁶⁴

Tehát az egyház püspökei kételkednek Jézus (BLV) istenségében, és elutasítják azt. Megvallják, hogy ez egy későbbi hit, amelyet hozzáadtak a kereszténységhez. Megerősítik, hogy sem Jézus (BLV), sem a tanítványai nem ismerték, és Pál, aki utána jött, és a leveleket írta, majd az egyházi zsinatok találták ezt ki.

A fentiekből azt látjuk, hogy az egyistenhit a keresztény közösség eredeti elképzelése. Ez a mozgalom újjáéled, valahányszor a hívők komolyan veszik Szent Könyvüket.

---

között, 113. old.

⁶⁴ Ahmad Deedat, *Az anglikán egyház és Jézus istensége*, 29-31. old, Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Különbségek a Szent Biblia fordításai között*, 114-115. old.

Felfrissíti látásmódjukat, és kijelenti az egyértelmű igazságot, hogy nincs más Isten, csak Allah (S.W.)

Jézus istensége koncepciójának eredete

A keresztény nézeteket a negyedik században tették teljessé, miután istenné tették Jézust (BLV) és a szentlelket, és összeállították a Bibliát. Pál alapította meg az új kereszténységet Jézus (BLV) után, de honnan szedte Pál és a későbbi egyházi zsinatok ezeket az új hittételeket?

Hogy feleljünk e kérdésre, idézzük, amint Charles Jean-Pierre mondott *Kereszténység, kezdete és fejlődése* című könyvében:

„A Pál hosszabb leveleinek tanulmányozása arra az eredményre vezet, hogy furcsa egy keverékét találjuk a zsidó és a bálványimádó görög elképzeléseknek.”

Ennek a további magyarázatához és illusztrációjához átnézzük a régi, kereszténység előtti vallásokat, hogy megmutassuk az ókori pogányság és a keresztény pogányság közti hasonlóságot. Ez a hasonlóság megérintette a keresztény hittételek alapját és ágait, így nem ismerjük az eredetet és a forrást, amelyből a kereszténység hitelvei és tételei származnak.

Először: Isten megtestesülése az ókori pogány vallásokban

Egy megtestesült Istenben való hit, aki Isten második személyisége, aki azért lett testté, hogy megbocsássa az emberek bűneit, egy régi és ismert hit számos vallásban, így a hinduizmusban is. *India* című könyvében a Allen történész azt mondta:

„Krisna a legnagyobb a testet öltött istenek közül, és a legmagasabb szintű, mert a többiek csak részben isteniek, de ő (Krisna) isten, emberi formában.”

Az indiai *Baha Kavát Boron* című könyv szerint Krisna azt mondta:

„*Meg fogok testesülni Jedwa házában, és megszületnek Devaki méhéből, megszületnek és meghalok, az idő eljött, hogy megmutassam hatalmammat, és megváltsam a földet terhétől.*”
Tehát a hinduk őt egy isteni inkarnációnak tartották, amely méltóvá tette őt az imádatra.

A neves történész, Dawn Buddháról beszélt *A Tóra, az Evangélium, és hasonlóságuk más vallásokkal* című könyvében:

„*Buddha a szűz Majától született, akit az indiai és más buddhisták tisztelnek. Azt mondják róla (Buddháról): »elhagyta a mennyet és lejött, hogy emberi formában megjelenjen, könyörületként az emberek számára, hogy megmentse őket bűneiktől és vezesse őket.«*”

A történész azt is említette, hogy az európaiak meglepődtek, amikor elmentek a nyugat-indiai Comore-szigetekre, és ott azt találták, hogy az emberek egy Silvahana nevű istent tiszteltek, aki egy szűztől született.

Az emberek között, akiket megtestesült isteneknek tartottak, van Fuhi isten Kínából, Wisten Nonick és Hwanky, és mások. Az emberek azt mondták Bromesus istenről, hogy „*valódi ember és valódi isten volt.*”⁶⁵

Tehát mondhatjuk, hogy ez az elképzelés, miszerint Isten megtestesült, létezett a pogány vallásokban már a kereszténység előtt is, és Pál és a zsinatok ezekből merítették Jézus istenségét.

Másodszor: Megtestesülés a megbocsátás és megváltás érdekében

⁶⁵ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 47-56. old.

Amiben a keresztények hisznek a megtestesülés okáról és céljáról, az is megegyezik az ókori pogány vallásokkal. A keresztények azt mondják, hogy azért történt a inkarnáció, hogy Jézus meghaljon, és megváltsa az emberiséget bűneitől.

A neves tudós, Hawk ugyanezt idézi az indiai megtestesült istenekről:

„Az indiaiak abban hisznek, hogy az egyik isten megtestesült, és feláldozta magát, hogy megmentse az embereket a bűneiktől.”

Ugyanezt mondták Buddháról, akit a történész Morris William említett *Indiai vallások* című könyvében:

„(Buddha) könyörületéből elhagyta a mennyet, és a földre jött, hogy megmentse az embereket bűneiktől és fájdalmaiktól, és a büntetéstől, amit megérdemelnek.”

Dawn A *Tóra, az Evangélium, és hasonlóságuk más vallásokkal* című könyvében megemlíti:

„Az indiaiak Bokhas-t, Jupiter fiát a nemzet megmentőjének tartják.”

Ugyanezt mondták Herkulesre, Mitrászra, a perzsa megváltóra, Bacob-ra, a mexikói keresztre feszített istenre, és másokra, akiket követőik isteneknek tartottak, hogy azért öltöttek testet, hogy bűnüket bocsássanak meg.⁶⁶

Harmadszor: A megtestesült Isten és a teremtett világ

A keresztények hitéhez, miszerint Jézus a Teremtő Fia, hasonlít az, amiben más vallások hittek testet öltött isteneikkel kapcsolatban, Az indiaiak szent könyve megemlíti, hogy:

⁶⁶ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 29-38. old, Ahmad Shalaby, *Kereszténység*, 151., 158. old.

„Krisna, isten fia a szűz Devakitól a szentháromság második személye, teremtette a mennyeket és a földet, és számukra (a hívőknek) ő az első és az utolsó.”

A *Bhagavad Gíta* szerint Krisna azt mondta tanítványának, Argonnak:

„Én vagyok minden teremtmény istene, Én teremtettem őket és az embereket... ismerj meg engem, Én vagyok az emberek teremtője.”

A kínaiak hite szerint az Atya nem teremtett semmit, a fiú, Latotho, aki egy szűztől született, teremtett mindent.

A perzsák Ahura Mazdához intézett imáikban azt mondják:

„Adermizd-hez imádkozom, mert ő teremtett mindent, ami teremtve volt, vagy lesz. Ő a bölcs, az erős, aki teremtette az eget, a napot, a holdat és a csillagokat.”

Az asszírok ugyanezt hiszik az első fiúról, Nerdok-ról, és azok is, akik istennek tartják Adoniszt, Laokoónt és másokat.

A régi egyiptomi hagyomány szerint Atom isten teremtett minden élőlényt a szavával, amely megteremtette az életet és minden ennivalót, és mindent, amit az emberek szeretnek vagy gyűlölnék.⁶⁷

Negyedszer: A megtestesült istenek örökkévalósága és halhatatlansága

János Jézust (BLV) a Jelenések könyvében elsőnek és utolsóként, Alfának és Omegának írta le. Ez a jellemzés pontosan megegyezik a bálványimádók elképzelésével megtestesült isteneikről, akiknek az örökkévalóságában és halhatatlanságában hisznek.

⁶⁷ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 119-120. old.

Az indiai *Bhagavad Gíta* könyvben Krisna azt mondta:

„*Soha nem volt olyan, hogy én nem léteztem, Én alkottam mindent, és Én örökké létezem, Én vagyok az örökkévaló teremtő, aki minden előtt létezett. Én vagyok az erős uralkodó, akinek hatalma van az univerzum felett; Én vagyok az első, a középső és az utolsó mindenben.*”

Argon a következő imát mondja Krisnának:

„*Te vagy az örökkévaló, a nagy, akit meg kell ismernünk, aki ellenőrzi az élőket; te vagy az isten, aki az istenek előtt létezett.*”

A *Vishnu Borani* könyv így jellemzi őt:

„*Nincs kezdete, nincs közepe, nincs vége.*”

Az indiai írások azt mondják Buddháról:

„*Ő az Alfa és az Omega, nincs kezdete vagy vége létezésének, ő az isten, a tulajdonos, a hatalmas és az örökkévaló.*” Ugyanezt mondták Laokoónra, Lautusra, Ahura Mazdára, Zeusra és sok másra, akiket Alfának és Omegának neveztek.⁶⁸

Ötödször: Az istenek születésnapja és tiszteletük hagyományai

A keresztényeknek nemcsak a hittételeik egyeznek meg más vallásokkal, hanem az ünnepnapjaik is. A bálványimádók hite szerint, isteneik különbözősége ellenére, hogy testet öltött isteneik december 25.-én születtek, mint Mithrász és mások.

Az ortodox keresztények Kr. u. 530.-ban határozták meg ezt a dátumot. Dionisosz pap el akarta távolítani a keresztényeket a bálványimádók ünnepeitől, ezért keresztény ünneppel foglalta le

⁶⁸ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 120-121. old.

őket. Ugyanez történt sok más bálványimádó ünnep esetében, a keresztények tőlük vették át a dátumokat és a hagyományokat.

Az anglikán egyház története című könyvében Beid tiszteletes Gergely pápa beszédét idézte Kr. u. 601.-ből, amelyben Mellitus pápát idézi, aki megtiltotta a bálványimádók kultuszhelyeinek lerombolását. El akarta távolítani őket az ördög imadatától, hogy az igaz Istent imádják, hogy megtisztítsa az emberek szívét a bűnöktől, és hogy megkönnyítse nekik, elrendelte, hogy azokat az imahelyeket látogassák (most már, mint keresztény templomokat – a ford.), ahová korábban jártak.⁶⁹

Így az új keresztény nem fog érezni semmilyen különbséget a kereszténység és korábbi hite között, a hely ugyanaz, a tartalom ugyanaz, és ez megkönnyíti a kereszténység terjesztését.

Szenháromság az ókori pogányágban

A keresztények nemcsak Jézus (BLV) istenségét és Isten megtestesülését vették át a bálványimádóktól, hanem a Szenháromságban való hitet is.

Ezt bizonyítandó megvizsgáljuk az ókori pogány népek történelmét, amelyek Jézus (BLV) ideje előtt éltek. A történelem bizonyítja, hogy sok bálványimádó hitt a szenháromságban a keresztények előtt, és hogy amit a keresztények mondanak a Szenháromságról, azt ezektől a népektől vették át, kis változtatásokkal a személyeket és a neveket illetően.

A hármas isten hite négyezer évvel Krisztus (BLV) születése előtt létezett. A babilóniaiak hittek benne, amikor az isteneket

⁶⁹ ‘Abd Al-Wadoud Shalaby, *Őszinte beszélgetés Allah szolgája és Krisztus szolgája között*, 67-72. old., Ahmad Shalaby, *Kereszténység*, 83. old., Alaa Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, amit Krisztus tanított*, 191-192. old.

három csoportra osztották: az ég istene, a föld istene és a tenger istene.

Majd a Kr. e. 10. században a szentháromság azzá fejlődött, ami ma a kereszténységben. Az indiaiak a szentháromságukat Brahma, Visnu és Síva szentháromságaként határozzák meg, és e három egy.

A jámbor Atnis imája a következő:

„Ó három isten, tudjátok, hogy én egy istenben hiszek. Mondjátok, melyikkőtök az igaz isten, hogy imádkozzak hozzá, és bemutassam eskümet? A három isten megjelent és azt mondta neki: Te, imádó, tudd, hogy nincs különbség köztünk, a három, akit látsz, az csak az alak és az azonosság, de csak egy isteni személy van a háromban.”

Az indiai romok között találtak egy bálványt három fejvel és egy testtel, amely a szentháromságot jelenítette meg.

A szentháromság ismert volt más ókori pogány népek között is, mint az egyiptomi szentháromság (Ozirisz, Ízisz és Hórusz), a perzsa szentháromság (Ahura Mazda, Mitrász és Ahraman), a skandináv szentháromság (Odin, Thor és Freya), és a mexikói szentháromság (Tzikliboka, Ahotzlipó Shtiki és Tlakoma). A görög filozófusok, akiknek hite hasonlított a keresztényekére, szintén egyfajta szentháromságban hittek (létezés, tudás, élet), és sokan mások is, amit sokáig tartana megemlíteni.⁷⁰

Még a Niceai hitvallás is, amelyet a niceai zsinaton fogalmaztak meg, más vallásokból származik. Malver, a történész az indiai könyvekben találta a következőt:

„Hiszünk Bsafstri-ban (a Napban), minden ellenőrzőjében, aki teremtette a mennyeket és a földet, és egyetlen fiában, Ani-ban (a tűzben), fény a fényből, nemzett, nem alkotott, aki egylényegű az

⁷⁰ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogánység a kereszténységben*, 13-23. old, Ahmad Shalaby, *Kereszténység*, 118-120. old., Kamel Saafan, *Tanulmány a Tóráról és az Evangéliumról*, 81., 228. old.

Atyával, aki testet öltött Faya (a lélek) által a szűz Mayától. Hiszünk Faya-ban, a lélekben, aki az Atyától és a fiútól származik, aki az Atya és a fiú, és őt dicsőíti és leborul előtte.”

Az *Encyclopaedia Britannica* megemlíti, hogy:

„A Szentháromság elképzelése görög eredetű, zsidó közreműködéssel, és egy furcsa elegy, amelyet a keresztények alkottak, mert a vallási fogalmak a Szent Bibliából származnak, de a tartalom az idegen filozófiákból származik.”

A fogalmak (Atya, fiú, szentlélek) a zsidóktól származnak, de az utolsó fogalmat (a Szentleket) Jézus (BLV) ritkán használta.

Leon Joteh azt mondja:

„A kereszténység sok elképzelést és fogalmat szívott magába a görög filozófiából. A keresztény teológia ugyanabból a forrásból származik, ami a platonizmus, és ezért találunk köztük sok hasonlóságot.”

A görög filozófia elterjedt Alexandriában, ahol az alexandriai Platón élt Kr. u. 207-ben. Ő egy háromságban hitt (Isten, elme, lélek). Ezért az alexandriai szentek voltak az elsők, akik hittek a szentháromságban és védelmezték.

Will Durant és mások szerint a pogányság Rómán keresztül terjedt el. Will Durant azt mondta:

„Amikor a kereszténység meghódította Rómát, az új vallást befolyásolták a régi pogány rituálék, mint a címek (kardinális), és az anya imádata.”

Robertson *Keresztény pogányság* című könyvében alátámasztja ezt a gondolatot, de szerinte a hitre hatással voltak a Kr. e. 70-ben a perzsák által behozott elképzelések is.

Mások szerint a fáraók ideológiája került a kereszténységbe közelségük miatt.

Más tudósok azt mondják, hogy ezek az elképzelések Tarsusból eredtek, ahol nagy görög irodalmi iskolák működtek,

ott ahol Pál is nőtt fel, és hatást gyakoroltak rá ezek az elképzelések.⁷¹

A pogányság beszüremkedése a kereszténységbe nyilvánvaló tény, ami vallomásra késztetett néhány őszinte és bátor író. Köztük van az archeológus, Gustave Czerny, aki *Az ősi egyiptomi vallás* című könyvében azt mondta:

„A Szentháromság egy hozzátétel a valódi kereszténységhez, és a fáraók hitéből vették át.”

Keresztény pogányság című könyvében a nemes tudós, Robertson részletesen beszél arról, hogy a keresztények hogyan vették át a pogány hiedelmeket. Azt mondta:

„Örömmre szolgál bejelenteni, hogy azok között, akik kritizálták a könyvemet, senki nem ellenkezett a tényekkel, amelyeket említettem, és ez meggyőzött engem arról, hogy a legtöbb keresztény hittétel a pogány elképzelésekből származik.”

Az Isten megtestesülésének mítosza című könyv írói ugyanezt említették:

„A hit, miszerint Jézus Isten, Isten fia, vagy hogy Isten megtestesült benne, nem több mint egy pogány mítosz és legenda.”⁷²

Ezért mondhatjuk, hogy a Szentháromság egy átvétel a pogányságból, amely elvezetett a természetes ösztöntől, félrevitt

⁷¹ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 173. old., Ahmad Shalaby, *Kereszténység*, 150. old., Mohammad Diaurrahman Al-Aathamy, *Judaizmus és kereszténység*, 282., 299., 414-415. old.

⁷² ‘Abd Al-Wadoud Shalaby, *Őszinte beszélgetés Allah szolgája és Krisztus szolgája között*, 67-73. old., Ahmad Shalaby, *Kereszténység*, 152. old., Alaa Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, amit Krisztus tanított*, 139. old., ‘Abd Al-Kareem El-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 137. old., Husni Al-Ateer, *Egyistenhívő keresztény hittételek az iszlámban és a kereszténységben*, 19-20. old.

a próféták tanításától, és mások imádatára készítetett Allah (S.W.), a Leghatalmasabb mellett.

Allah, a Magasztos azt mondja nekünk a keresztények hitetlenségének eredetéről:

„És mondták a zsidók: »Uzair (Ezra) Allah fia!« És mondták a keresztények: »A Messiás Allah fia!« Ezek az ő szavaik a szájaikban. Hasonlítanak ők azoknak a szavához, akik korábban hitetlenkedtek. Allah verje meg őket! Hogyan fordulhatnak el ennyire?» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:30].

Összegzés

A könyv végére érve remélhetőleg válaszolni tudunk a kérdésre: *Allah (S.W.) Egy, vagy három?*

Láttuk, a Szent Biblia részeit tanulmányozva, hogy Jézus (BLV) volt Allah (S.W.) egyik legnagyobb küldötte. Ő (BLV) nem állította, hogy úr vagy isten lenne, és egy pillanatra sem szűnt meg Allahot (S.W.) imádni, és az embereinek ugyanezt parancsolni.

A keresztények által hozott bizonyítékok Jézus (BLV) istenségére délibábnak bizonyulnak, könnyen cáfolhatók a Szent Biblia részeinek vizsgálatával, amelyek Jézus (BLV) emberségét és prófétaságát bizonyítják.

Azt is tudjuk, e kritikai vizsgálatot lefolytatva, hogy a forrás, amelyből Pál merített, a pogány hiedelmek, amelyekkel meg akarta változtatni a kereszténységet, pogány vallássá akarta tenni. Elhagyta Jézus (BLV) és a tanítványok útját és a kereszténységnek új külsőt adott. A tanítványok és az apostolok a római üldöztetés áldozatai lettek, és az új hajnalra vártak, ami a végső Testamentum, az Iszlám és nagy prófétája, Mohamed (BLV).

Megköszönve az olvasónak e sorok elolvasását, hívom, hogy olvassa el az „Igaz vezetés és fény” sorozat következő részét, amelynek címe: „Jézus (BLV) valóban feláldozta életét a kereszten?”

Ó Allah, vezess minket az igazságra, amelyről vitatkozunk, valóban, Te azt vezetsz, akit akarsz az egyenes útra. Ámen.

Források és referenciák

- *Kegyess Korán*, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordítása
- *A Szent Biblia Szent István Társulat fordítása* (katolikus) Rózsa Huba szerkesztő, 2013. április www.szentiras.hu
- *A Szent Biblia Káldi Neovulgáta* (KNB) (katolikus), Katolikus Bibliatársulat, 2013. www.szentiras.hu
- *A Szent Biblia Békés-Dalos Újszövetség* (BD) (katolikus) Bencés Kiadó, 2014. február www.szentiras.hu
- *A Szent Biblia Magyar Bibliatársulat* (UF) (protestáns) www.szentiras.hu
- *A Szent Biblia Károli Revideált* (KG) (protestáns) www.szentiras.hu
- *A Szent Biblia Jezsuita kiadás*, katolikus változat, a Jezsuita atyák kiadása
- *A szamaritánus Tóra*, Abu Al-Hassan Isaac Assory pap fordítása, Ahmad Hijazy Al-Saqa kiadása, 1. kiadás, Al-Ansar kiadó, Kairó, 1398. holdév
- *Barnabás evangéliuma*, Khalil Saada fordítása, Al-Wathaeq kiadó, Kuwait, 1406. holdév
- *Keresztelő János az iszlámban és a kereszténységben*, Ahmad Hijazi Al Saqa, 1. kiadás, Al Turath Al Araby kiadó, 1399. holdév
- *A kinyilatkoztatott igazság*, RahmatuLlah Al-Hindi, átnézte: Muhammad Ahmad Malkawy, Al Hadith kiadó, Kairó, 1404. holdév
- *Egyháztudományi enciklopédia*, 3. kiadás, Al-Thaqafa kiadó, 1995.
- *A keresztény ideológia története*, Dr Hana Gerges Al Khodary pap, Dar Al Thaqafa kiadó, Kairó, 1981.
- *János evangéliumának értelmezése*, Athanasius pap, 4. kiadás, Dar AlJeel kiadó, Kairó, 1995.

- *A Szent Biblia Szótára*, Botros Abdul Malik, John Alexander Thomson, Ibrahim Mattar (kiadók), 9. kiadás, Al Thaqafa kiadó, 1994.
- *A Szent Biblia gyakorlati értelmezése*, teológiai tudósok csoportja, Kairó.

Tartalom

- Köszönetnyilvánítás
- Bevezetés
- Jézus Krisztus a muszlim hit szerint
- A keresztények bizonyítékai Krisztus istenségéről
  - Versek, amelyek istenséget és úrságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV)
  - Versek, amelyek istenfiúságot tulajdonítanak Jézusnak (BLV)
  - Versek, Isten megtestesüléséről Jézusban (BLV)
  - Versek, amelyek Isten jellemzőit Jézusnak (BLV) tulajdonítják
  - Versek, amelyek Isten tetteit Jézusnak (BLV) tulajdonítják
  - Jézus csodái, amelyeket istensége bizonyítékának tartanak
- Versek amelyek ellentmondanak Jézus (BLV) istenségének
- A megtestesülés célja
- A Szentlélek istensége
- Keresztények bizonyítéka a Szentháromságra
- A Szentháromság alapos vizsgálata
- Az egyistenhit és a szentháromság a kereszténység történelmében
- Jézus istensége koncepciójának eredete
- Összegzés
- Források és referenciák

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

